

நி ய ர ய இ ல க் க ண ம் .

ELEMENTS OF LOGIC.

இ ந் நூ ல்

தமிழிலும் இங்கிலிசிவழமுள்ள

நியாய நெறிகளின் அரிய விதிகளை

ஒருசார் விளக்குகின்றது :

இ த ண

மூலமும் உரையுமாகச் செய்தவர்

வட்டுக்கோட்டைச் சாத்தீரசாஸையில் உபாத்தியாயர்

வட்டுக்கோட்டை வேளாளன்.

முத்துக்குமாரர் சிதம்பரப்பிள்ளை

ALIAS

WILLIAM NEVINS.

1

~~~~~

JAFFNA

AMERICAN MISSION PRESS

1850

PREFACE.

The original design of this work is to initiate the Hindu mind in the principles of both the Aristotelian method of syllogistic reasoning and the Baconian system of induction.

There is generally felt, among the natives who know little or nothing of the English language, a want of the knowledge of the principles of sound Logic; also an inability to follow up a train of reasoning.

There is also felt, among foreigners who speak the English language and have much to do with the natives, and among the natives who have been educated in European sciences, a deficiency in expressing the principles and conducting the process of reasoning in Tamil.

It is hoped that this work will in some measure remedy these deficiencies and qualify Hindu mind to reason on sound principles

WILLIAM NEVINS

சபைவந்தனம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

அருங்கலைதம்பெரும்பயனோர்ந்தறன்றோர்ந்தமறன்றி
ர்ந்-தகிலமுதற்கயம்பரமீதகத்தினன்புகர்ந்து

இருங்கலைசெம்பொருள்வளமீந் திருநூந்துதெருடந்-
தேமையிகத்திலடிமைபுரந்திடுங்குரவர்பதங்கள்

பெருங்கலைசொன் முறையுளத்துப் பெரிதிருத்திப் ப
ன்னாற்- பெருக்கலைசெய்தமிழ்க்கடலங்கரைக்கவண்
செய்பெரியோர்

தருங்கலைகள்பணிலிலங்கமனம்வாக்துச்சிரத்தாழ்-
றணியாதுதுதித்தவனிமிசைநூல்சொற்றிடுவாம்.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

உலகினிடைசாத்மணியொடுபோலி மணிபுகாரம்
உலவுவைதர்ப்பநடையினோடுகவுடநடைசிவனும்
ரைவாச்சியத்தொடுவியங்கியமுற்றந்து மருவும்

இலகியசொயஞ்சமயமோடிதரசமயங்களிகல்சொ
ம் இலக்கணமுடன்இலக்கணபயின்றொழுகும் எல்லி
னுடன்ல்லலவும்இவையெங்கனும்வழக்கே

அலகினூல்அக்கரபதார்த்தங்கடுறைகண்டலங்கார
சந்தரசமேயணத்துந் தளிந்துணரும் அறிஞர்நூலொ
டுவறியநூல்விருவினையமன்றே

விலகிச்சொலிக்குகவரத்நரிகர்வித்வசனர்மெய்மகி
ழ்வோடுந்தழுவவேவெற்றுகையினூலவாய்விட்டேனீ
வாயெச்சிறேனென்றுமெச்சுமுலகே.

நான் முகம்.

அரசர் மந்திரிகள் பண்டிதர்கணிதர் மாலுமிகளாத்யே
நிர்வலயமாந்தர் அவணவர்க்குமவரவர்கடுறைகட்குமர்
மதொருஅருமனோகரணமெதெனின், — உரைசொல்சா
“எனரின்று சாத்யமனுமிக்கின்ற யுத்திமனமனுதினமுமே
ஒளிர்கின்ற யுத்திகடையொருநேரெனக்கண்டு யுத்திசெ
லிலக்கணங்கள், — நிரலினாலியலமைத்தினிதுமேல் யு
திக்கநெறிவிதிகளநூலினால் நிரூபிக்கின்ற நூல்வி
திகள் புத்தியையறிவிலேசெருட்டும் நேயமே, — விரசுமே
த்துறையினெத்திறனர்க்குமுரியதொர் விசேடகவலனா
மாமால் விவேகதீபிதையெனுநியாயலக்கணநூல்வி
தம்பப்புத்தனனரோ.

புவுலகினுள்ள மாந்தரெவருஞ் சிற்றறிவினரேயன்
ற முற்றறிவினரன்று. கிஞ்சிஞ்ஞத்துவமேயன்றிச் சர்
வஞ்ஞத்துவம் அவர்க்குச் சுதந்திரமன்று. சுவானுபுதி
பான சுத்தசைதன்னியங் கடவுளொருவர்க்கேயுரிய
து. சாதனங்களாற் சாத்தியத்தைச் சாதிக்கின்ற யுத்
தியேமாந்தர்க்குச் சிறந்தது. “சாதனமின்றியொன்றை
ச் சாதிப்பாருலகில்லவ”. பிரத்தியட்சம் ஞாபகம் வா
தண புத்தி முதலிய மனோகரணங்கள் மாந்தர்க்கேபோ
ல விலங்குகட்கும் ஒருவாறு உரியனவேயாயினும் யுத்
தியெனுங் கரணமோ விலங்குகட்கின்றி மாந்தர்க்கே
சிறந்தது. அரசர் மந்திரிகள் பண்டிதர் கணிதர் மாலு
மிகள் மருத்துவர் உழவர் காருகர் முதலிய எத்திறத்து
மாந்தரணவருக்கும் அவரவர் முயற்சி நிவலக்கும் இன்
றயமையாது சிறந்த மனோகரணம் யாதெனின் யுத்தி
தேயாம்; யுத்திசாதண வேண்டாவேல் இராச்சுடபரி
பாலனம் மந்திராலோசண பண்டித்தியம் கண்தம்
மரக்கலவோட்டு வைத்தியம் உழவு காருகம் முதலிய
எத்துறை முயற்சியும் விலங்குகளாலும் முடியுமே; பி
ன்னை, யுத்தியெனுங்கரணம் விலங்குகட்கின்றிமாந்தர்
க்கே சிறந்தது. இப்படி மாந்தர்க்கே சிறந்த யுத்தியெ
னுங் கரணமும் மாந்தரெவரிலும் ஒருநிகர்த்தாயின்றிப்
பலபேதமாயிருக்கின்றது. யுத்திவல்லபம் உடையரை
யே விவேகிகளென்றும் அஃதினரையே அவிவேகிக

நுன் முகம்.

‘என்றும் உலகஞ் சொல்வது. முற்றுமறிந்தாருமிட
 வலச் சற்றும் அறியாதாருமில்ல’ என்பது லோகவ
 தம். சாதனங்களாற் சாத்தியத்தை அனுமிக்கின்ற
 க்மயுத்தியிலே யாவும் அதிதிப்பதுப்பலிக்களாகி
 றனர்களோ அவரே சுததவிவேகிகளென்று உலகம
 த்தறகுரியார். மாந்தர் யுத்த மாற சிறந்தோர் என்பது
 திண்ணமேல் யுத்தியாற்சிறந்த மாந்தர் படிக்கவேண்டி
 ய கல்விகளாள் எவரும் படிக்கவேவேண்டிய கல்வி
 யுத்தியின் இலக்கணமேயாம். விலங்குகளுட்டம்
 யுயர்த்தி விவேகாத்துமிகளெனுஞ் சிலாகிய நாம
 தைத் தமக்குத் தந்த யுத்தியினது இலக்கணங்களை
 கற்றுணராதார் யோய்க்கயரலரென்றே உலகஞ்சொலு
 ம். சத்தம், கணிதம் சங்கீதம் வைத்தியம் முதலிய
 க்திரமணத்தையும் சுலபமாய்க்கற்றுணரும்படி இச்
 த்திரங்களுள் நுனாந்து அவற்றுள்விளக்கிய பொருட்
 ம்பந்தசார்புகள ஐயந்திரிபற ஆய்ந்து தெளிதற்குரிய
 யுத்தியினதிலக்கணமே முனைர் அறியவேண்டிய
 எத்திறத்துமாந்தர்னதும் எவ்வெம்முயற்சினிலக்கும்
 த்தியே சுத்ததலமையது. இங்ஙனங்குதிமே யுத்தியி
 னிலக்கணங்களையும் நியாய நடையையும் ஒருங்கு
 மைத்து நியாய இலக்கணமெனும் இந்நூல் செய்யப்
 புகுந்தனம். நூல்செய்யப்புகவே நூலினமைதியாகிய
 டயங்கள் முற்காலத்தும் தற்காலத்தும் மாந்தருள் வ
 ங்கியேவருகின்றன என்றும்;-ஆகவே அல்லிடயங்க
 ன் சம்பந்தசார்புகளத்தெளியுங்கலையும் இதனை
 தொழிற்பாலமைக்குஞ் சாதனமாகியவித்தையும்
 ண்டென்றுந்தொனாக்கும். ஆரியத்திலே கௌதமர்
 ணுதர்முதலிய பெரியோர்கள் நியாய இலக்கணத்
 நன்குணர்ந்தோர்களென்றும் நையாயிதம் வைசேடி
 கம் தர்க்கம் நியாயகுத்திரம் பிரமாணதீபிகை முதலிய
 நியாயநூல்கள் செய்தோர்கள் என்றும் விளங்குகின்ற
 து. தமிழிலே நந்திதேவனார் சம்பந்தனார் திருமறைஞ
 னதேசிகர் முதலிய சான்றோர் நியாயவிற்பத்திமா
 கள் என்றும் அளவை அளவைவிளக்கம் முதலிய
 யாயநூல்கள் செய்தோர்கள் என்றும்விளங்குகின்றது.
 இங்கிலீசிலேயும் நியாய இலக்கணங்களைத் தெள்ளிக்
 ணுணர்ந்து நியாயநூல்கள்செய்த ஆசிரியர் பலருண்டு.

இவ்வாசிரியருள், மதாபுத்திலிற்பத்திமாணகிய உவெந்
றிலி எண்ணும ஆசிரியரின் நூற்கருத்துக்களே முக்கிய
மாய் இந்நூற்கு ஆதாரமாம். ஆயினும், தமிழ்நூல்களி
லும் இங்கிலீசுநூல்களிலுமுள்ள அசமூமபொருளவாய
கருத்துக்கள் இந்நூலுள் யாண்டுங்காணலாம்போலும்
இந்நூல் அந்தாதித்தோடையான செய்யுளும் செய்யு
டதரையும்பெற்றுவரும் “ஒற்றுரிவலயற்றிணையசை
மருவலும், பெற்றுலிளங்கனியருகலும்பிறவும், உற்று
மொழுகங்கலித்துறை ஒருசார்” எனும்விதியை ஒரோ
விடத்துவிரவியுஞ் சிலசெய்யுள் இந்நூலுணிற்கும். “மு
துறைசீரும் வெண்டவளபிழையாக் கடையொருசீரும்
விளங்காயாக” எனும்விதிக்குவிலக்கெனக்கருதிச் செ
ய்யுட்குலிரைவிலே குற்றங்கூறுது வழுவமைதிவிதிகளை
பங்குநதிக்குணங்கூறுவார் கற்றடங்கியசுத்தவிதவசன
போயாம். குற்றந்தொரிப்பதே முற்றுங்கருமமாய்க்கோள்
வர் அவரும் யார்மேலுங்குற்றந்தொரிககலாம் மாந்தர் வ
லாகுஞ்சிற்றறிவினர்தாமே தொரித்தகுற்றங்களிலுங்குற்
ந்தொரிப்பாகுண்டே. இந்நூலுள் சொல்லிலும் புணர்
ச்சியிலும் தொடையிலும் பொருளிலும் பொருட்புணர்
ச்சியிலும் பொருட்செழுமையிலும், ஆம் -சொல்வளம்
பொருள்வளம் இரண்டிலும் வழக்களும்வரும்போலே;
உரலாமே; வரினும் “குற்றங்களைந்தும் தணம் அவள
மகம்வாசித்தல் கற்றறிந்தமாந்தர்கடன்”. நூலைச்செ
பயுமிடத்து நூல்செய்தோரே அந்நூலுணர்த்தும்பொரு
ளை நன்குணர்ந்தலிற்பத்திமான்களென்று யாண்டும்
முடியாது. விற்படைக்கலத்தை நன்குசமைத்தும் வில்
ல்லாச்சிரமமும் சங்கிராமலக்கணழம் வில்விததையு
ட சற்றுமறியாதாருமுண்டே. அபிநயநயமாய் நடனம்ப
யிற்றும் ஆசான் அம்முறையே பிறர்க்கு வினோதமாய்த்
தான்ருடிக்க ஏலாமையுமுண்டே. தம்மாலியன்ற ஒரு
பொருளைப் பிறர்க்கு உபயோகமாய் முடித்துத்தருவது
லோகோபகாரத்தைக்கருதுவோரெவர்க்கும் இயற்கை
யென்பரே. அங்ஙனங்கருதிமுடித்தவிடத்துப் பிழைப
டினும் வழுவலவெனத்தழவுவரென்பரே. மைந்தர் வ
ழக்கீ இழக்கிய இடத்துத் தந்தையர் இழிப்பதுவழக்கா..
சிற்றறிவினேன் பேதைமையால் இழைத்தநூல் குற்ற
மேகுற்றமாயினும் மேல் இனிப்புரிவதென்னே!

சைவசித்தாந்தம் சைவம் பாசபதம் மகாவிரதம் காண்டமுகம் வாமம் வைரவம் வைதீகசைவம் காபாலம் லோகாயதம் சவுத்திராந்திகம் யோசனாரணம் ஆக நுழைகம் வைபாடிகம் நிகண்டவாதம் மாயாவாதம் பாற்கரியம் நிரீச்சுரசாங்கியம் பஞ்சராத்திரம் நையாயிசம் வைசேடிகம் வைஷ்ணவம் முதலவாய்ப் பரதகண்டத்துவழங்காநின்ற சமயகோட்பாடுகளையும் அச்சமயங்களிற்சிறந்த பதார்த்தலட்சணங்களையும் இயன் ளவேணும் மெய்மை பொய்மைதெளியும்படி, அநும னப்பிரமாணத்தாலேயும் நிச்சயமபண்ண வேண்டிய தாகலானும், இச்சமயங்களுள் ஒன்றன் கோட்பாட் டை ஒன்றுநியாயத்தால் நிராகரிக்கும்படித் து அந்நிராக ரணமெய்மைபொய்மையைக் தெளியவிளங்கவேண் டிய காதலானும், — நியாயஇலக்கணநூலொன்று செய வது தகாதன்றெனக்கண்டாம்

தர்க்கம் சம்பிரதாயம்முதலிய கொடியமச்சங்கள் செறியாதிருக்குஞ் சமயநூல்களாகுங்கடலிலே போலிரு தலியதிறைகள் நிரந்தரம் பரண்டிருண்டெறிகின்றனவா தலின் நியாயஇலக்கணமெனும் நாலாயிலேறி யுத்த மேனும் மாலுமியின் வழிபட்டொழுதுவோர்மாத்திரமே உய்ந்துதப்புவார். யுத்திநெறியையிகந்து தத்தம்மனது சென்றுமுன்ற புத்தியின்பாற்படர்வோர்-இருட்பெருங்க டலுள் யாமத்தெறிமருத்திடைப்பட்டாங்கு பொருட்பெரு ங்கடலாம்வெள்ளம் படைதோறுமலப்ப வெய்த்து மருட்பெருங்கடலநிங்கும் வண்ணமொன்றறியாது- க கபரயதார்த்தபிரயோசனங்களை இழந்துமயங்குவார். தம்மை விவேகாத்துமிகளாயுயர்த்தும் யுத்தியைப்பெ ணுவோரே தம்மைப்பேணுவோர். யுத்தியைப்பேணல் ரும்பின், யுத்தியின் இலக்கணங்களைக்கற்றுணர்க நியாயஇலக்கணம் யுத்தியிலக்கணங்களை உணர்த்தும்

நூல்கள்கற்கப்புதுபோர் நூலிலுணர்த்தப்படும்பொ ருள்களெவர்க்கும் வெளிப்படையான இயற்பொருள்க ளாயிருக்கவேண்டுமெனக்கருதுவது அபத்தமாம். தெ ளிந்த இயற்பொருள்களைக்கற்க வேண்டுவதில்லையே தெளியாதபுதுப்பொருள்களேகற்கத்தகுந்தது. நூற்பொ ருளின் அருமைபோலேயே அதன் பெருமையும் இருக் கும். கற்க அரியநூலென்றுவிடாது இந்நூலுள் உழை

ப்பரேல் அவர் புந்தி எந்நூலுளும் நுனையவலவுதாம்

இந்நூலுள் உணர்த்த எடுத்துக்கொண்டபொருள்கள் தனியானதக்கூட்சி, தொடர்மானதக்கூட்சி, பொதுப் பரம், சிறப்புப்பரம், அன்னுவயபூகம், வியதிரேகபூகம், சாமானியான்வயதாட்டாந்தம், சாமானியவிமதிரேக தாட்டாந்தம், விசேடான்வயதாட்டாந்தம், விசேடவ யதிரேகதாட்டாந்தம், சுத்தசுயம்பிததாட்டாந்தம், ரோததாட்டாந்தம், தாட்டாந்தஇடமாற்று, சுயம்பிதலையா ப்தம், தத்துவகுத்திரம், நெயாயிகவிதிகள், நியாயச் சுவறை, மத்தியபதநிலை, தன்மைத்தாட்டாந்தம், சம்பவ விததாட்டாந்தம், சங்கேததாட்டாந்தம், சங்கேதலையா ப்தம், விமோகதாட்டாந்தம் விமோகநெயாயிதப சங்கரசங்கேதம், நெயாயிதத்தொகை, தொடையம், வேதனாநுமானம், சாத்தியாபாசம் சாதனாபாசம், + ம்பந்தாபாசம், முதலியனவாம். இந்நூற்கருத்துகளுள் சொற்பிரயோகங்களும் இலமறைகாய்போலே தமிழ் நூல்களுள் ஆங்காங்குக்காணலாம். நூல்கள் பலவற்றுள்ளும் மறைந்துகிடந்தபொருள்களையே இங்ஙனம் ஒருங்கமைத்து ஒருநூல்சமைத்தனம்.

தமிழ்நூல்களை முற்காலத்து அரசர்முதலியபெரிபேரர் பரிபாலனஞ்செய்தும் அவ்வாறுகல்லியை விருத்தி செய்தும் ஆகவேமாந்தரின் அஞ்ஞானத்தை ஒருவாறு துரத்தியும் அதனால் தர்மம் நீதிமுதலிய நன்னெறிகளை எவர்க்கும் விளக்கியும் அவரை அந்நெறிகளில் நடத்தி இன்பமேலிவளவித்தும்வந்தனர். தற்காலத்திலோ, அவ்வகையானசற்காரியங்களிலே தலைப்படுவோர்ச் சிலர் அல்லது இலர். தமிழிலே சிற்சிலநூல்களைச் சிலர்தம்மாலியன்றவாறுசமைத்து அந்நூல்களை லோகோபகாரமே முக்கியவிடமாய்க்கருதிப் பகிரங்கஞ்செய்யுங்காலத்து அந்நூற்பிரதிகளெக்சொற்ப கிரயத்துக்குவாங்கி அதனால் நூல்செய்தோஸையும் நூல்கற்போரையும்பிறரையும் உற்சாகப்படுத்துவோரே தற்காலத்து ஒருவாறுதமிழைப்பிரபலஞ்செய்வோராம்.

முத்துக்குமாரர் சிதம்பரப்பிள்ளை.

TECHNICAL TERMS DEFINED IN ENGLISH.

- அசை Expletive.
அடை Adjunct; Syncategorematic.
அபரம் Infima Species.
அபாவம் Negation.
அயற்சார்புச்சாட்சி Circumstantial evidence.
அர்த்தாபத்தி Illation; an obvious inference.
அனுபவம் Experience.
அனுபவானுமானம் Moral reasoning.
அனுமானம் Deduction, inference. 2 Reasoning. 3 Reason.
அனுமானானுமானம் Double inference.
அனுமானித்தல் } To infer, to deduce.
அனுமித்தல் }
அனுமிதம் Deduction, conclusion.
அன்னுவயதாட்டாந்தம் Affirmative proposition.
அன்னுவயம் Affirmative. 2 Analysis.
ஆட்சேபம் Objection.
ஆதாரம் Principle, basis.
ஆபாசம் Fallacy.
ஆய்தல் To investigate and collect as facts.
இடமாற்று Conversion of proposition.
இந்திரியக்காட்சி Perception. 2 Sensation.
இந்திரியம் Sentient organ.
இலக்கணம் Principles of a science.
இனம் Species.
ஈதல் To distribute as a term.
உதாகரணம் Example.
உதாகரித்தல் To illustrate by examples.
உத்தரசாதனம் Minor premise.
உத்தரபதம் Minor term of the conclusion.
உபநயம் Reason as applied to the question.
எதிர்மறை Negative.
ஏது The reason i. e. minor premise if placed after its conclusion. 2 The antecedent of a conditional proposition.
ஏதுவாபாசம் Fallacy of the reason.

கணிதானுமானம் Demonstrative reasoning.

கதார்த்தானுமானம் Reasoning on facts.

கமனம் Attention.

கரணம் Mental operation.

கருஷித்தல் To attract.

கல் Science.

காரணானுமானம் A priori reasoning.

காரியம் Effect. 2 The Consequent of a conditional proposition.

காரியானுமானம் A posteriori reasoning.

குணவிரி Comprehension of a term.

கேவலவியதிரேகானுமானம் Pure categorical syllogism of a negative conclusion.

கேவலான்வயானுமானம் Pure categorical syllogism of an affirmative conclusion.

சகசம் Instinctive as the conviction of certain first truths.

சக்கிரகம் Arguing in circle.

சங்கரசங்கேதம் Dilemma.

சங்கேததாட்டாந்தம் Conditional proposition.

சங்கேதநையாயிதம் Conditional syllogism.

சந்து Copula. [tia.

சம்பந்தம் Relation, connection. 2 Consequen-

சம்பாவிதநையாயிதம் Hypothetical syllogism.

சாதனம் Premises of a syllogism.

சாதி Genus.

சாதித்தல் To deduce, to conclude. 2 To apply.

சாத்தியம் Conclusion of a syllogism.

சாமானியதாட்டாந்தம் Universal proposition.

சார்பு Tendency of a body.

சித்தம் } Proof, demonstration.

சித்தாந்தம் }

சிலேடை Ambiguous as a term.

சிறப்புப்பதம் Singular term.

சுயம்பிததாட்டாந்தம் Categorical proposition.

சுயம்பிதநையாயிதம் Categorical syllogism.

சுயம்பிதம் Categorical, absolute.

சுவர்த்தானுமானம் Inferring, i. e. ascertain-
ment of the truth to satisfy one's own mind.

ஞாபகம் Memory.

தண்டாபூபிகானுமானம் A fortiori reasoning.

தத்துவம் Axiom.

தத்துவகுத்திரம் Rule of axiom, dictum.

தாட்டாந்தரம் } Proposition.

தாட்டாந்தம் }

திட்டாந்தம் The principle, i. e. major premise
if placed after its conclusion.

துல்லியம் Analogy.

துல்லியானுமானம் Analogical reasoning.

துறை Mood of a syllogism.

தொடையம் Sorites.

நிகமனம் Question after it is proved.

நியாயம் Argument. 2 Reason. 3 Syllogism
4 Reasoning.

நியாயித்தல் To argue; to reason.

நிருவிகற்பம் Uniform as a relation or sequence

நிலா Figure of a syllogism. [reduction.

நேர்முகம் Direct, ostensive as a reasoning, or

நையாயித்தொகை Enthymeme.

நையாயிதம் Syllogism.

பக்கப்போலி } Fallacy of the question.

பட்சப்போலி }

பக்கம் } Question to be maintained.

பட்சம் }

பட்சாபாசம் Fallacy of the question.

பதம் Term.

பதார்த்தலிகற்பம் Categories.

பரம் Summum genus.

பராபரம் Subaltern.

பரார்த்தானுமானம் Proving, i. e. establishment
of the truth to the satisfaction of others.

பரியாயப்பெயர் Technical name.

பிரஞ்ஞை Instinctive conviction.

பிரதிஞ்ஞை Question to be maintained.

- பிரதிஞ்ஞாலிபரீதம் Ignoratio elenchi.
 பிரதிவாதி Opponent.
 புணர்த்தல் To compare as two ideas.
 புணர்ப்பு Association of ideas. 2 Conviction.
 புலன் Sensation. 2 Sentient organ.
 பூர்வசாதனம் Major premise.
 பூர்வபதம் Major term of the conclusion.
 பொதுப்பதம் Common term.
 பொருள்விரி Extension of a term.
 பொறி Sentient organ.
 போலி Fallacy.
 மத்தியபதம் Middle term. [reduction
 மறைமுகம் Negative; indirect as a reasoning or
 மனோகரணம் Intellectual operation. [sition.
 மாற்றுத்தாட்டாந்தம் The converse of a propo-
 மானதக்காட்சி Simple apprehension; idea
 2 Perception i. e. an association, between an im-
 pression made upon either of the sentient organs
 and the object concerned in producing it.
 மூலதாட்டாந்தம் Exposita.
 யுத்தி Reason. 2 Reasoning.
 யுத்தித்தல் To reason, to argue.
 யுகம் Judgment.
 வாதனை Recollection.
 விசேடகம் The predicate of a proposition.
 விசேடகித்தல் To predicate.
 விசேடதாட்டாந்தம் Particular proposition.
 விசேடியம் The subject of a proposition.
 வித்தை Art.
 வியதிரேகதாட்டாந்தம் Negative proposition.
 வியதிரேகம் Negative.
 வியோகதாட்டாந்தம் Disjunctive proposition
 வியோகநையாயிதம் Disjunctive syllogism.
 விரோதம் Opposition of proposition
 வேதனம் Induction, i. e. the process of investi-
 gation and collection of facts.
 வேதனனுமானம் Inductive reasoning.

நியாய இலக்கணம்

LOGIC.

தற்சிறப்புப் பாயிரம்

பரமகடவுள் பதமலர் இறைஞ்சி
மொழிதவன் நியாய இலக்கண முறையே.

ச. உலகம்புகழ்நியாயஇலக்கணம்யுத்தியதன்
கலைவித்தையென்பநியாயநடையினுக்காதாமாய
உலவமில்லக்கானமேதெளியுங்கலைவித்தையென்ப
தலமின்றுபுந்சியனுமிக்கவேலிதியாய்ந்திடுமே.

இக் கலித்துறைச் செய்யுள், நியாய இலக்
கணம் என்பது இன்னதென்றும், அதன்பா
குபாடு இத்துணை என்றும் இன்னவென்றும்,
உணர்த்துகின்றது.

இதன்பொருள். உலகம்புகழ் நியாய இல்
க்கணம்யுத்தியதன்கலைவித்தையென்ப-(பல
ரும்) புகழ்கின்ற நியாய இலக்கணம் என்பது
யுத்தித்தலின் கலையும் யுத்தித்தலின் வித்தை
யுழாம் என்று (கல்விகேள்விகளால்) உயர்ந்
தோர் சோல்வார்.

நியாய நடையினுக் காதரமாய் யுலவுமிலக்கணமே தெளியுங்கலை-யுத்தித்தலின் கலையானது நியாயத்தின் நடைக்கு ஆதாரமாய் உலவுகின்ற இலக்கணங்களை ஆராயும்.

வித்தையென்ப தலமின்று புந்தி யனுமிக்கவே விதியாய்ந்திடும்-யுத்தித்தலின் வித்தையானது (போலிமயக்கிலே) புந்தி சுழலாமல் அனுமானஞ் செய்யும்படி விதிகளை ஆய்ந்து தரும்.-என்றவாறு.

கலா* என்பது நிலையாய்ப் பொருள்களோன்றற்கொன்றுள்ள நிருவிகற்பமான சம்பந்த சார்பகவண்பற்றிய அறிவாகிய ஞானம்.

வித்தை† என்பது கலையிற் பிறந்த அறிவைத் தொழிற்பால் அமைக்குஞ் சாதனை. உலகிலேசட† சித்துஞ்க்களின் நானூலிரிவான பொருள்களனைத்தையும் கலையும் நிருவிகற்பமுமான சம்பந்த சார்புகவள ன்

*“கலாபிற்றேன்றி ஆணவமொதுக்கிச் சித்தின் செயல்புரி கிரியாசத்தி தெரிவிக்கும்” என்று நந்திதேவனார் எனும் ஆசிரியரும் ஒருவாறு விகற்பித்து உரைத்திருக்கின்றனர்.

†“வித்தை உயர்கலையதனிற்றேன்றி அறிவினை உதிக்கப்பண்ணும்” என்று விகற்பித்து நந்திதேவனாரும் ஒருவாறு உரைத்திருக்கின்றனர்.

‡சடம் என்பது செலி, மெய், கண், நா, மூக்கு என்னும் ஐம்பொறிகள் வழியாய் முறையே அறியப்படும் எடுத்தல், தூங்கல், துள்ளல், முதலிய ஒலியும்,—தன்மை, வெம்மை, வன்மை, மென்மை முதலிய பரிசுறம்,—வட்டம், சதுரம், கோளம் முதலிய வடிவமும்.—இனிப்பு, கைப்பு, புளிப்பு முதலிய சுவையும்,—சுகந்தம் புலவு முடைமுதலிய மணமும், சார்ந்துநிற்கும் மண், கல், நீர், மரம்முதலான பொருளேயாம்.

§சித்து என்பது சடப்பொருட்கு அன்னியமாய், யுத்தி யுகம் முதலிய காரண சேட்டை உடைய ஆன்மாவோடும் பொருளேயாம்

றநுகோண்டையதாகக் கடவுள் திதித்தேயிருக்கின்ற
னர் என்று மாந்தரினது புந்தியிலே இயற்கையுஞ்சகச
முமான ஒரு பிரஞ்ஞை சாதாரணமாய்க் கிடக்கின்றது.

இந்தப் பிரஞ்ஞை தாரணமாகவே வருகாலத்து நமது
சுகம் இன்பம் விருத்தி முதலியவற்றிற்கணுகுலமான உப
கரணங்களை நாம் பக்குவம்பண்ணி வைப்பதும், அக்கி
ளி ஈடும். - ஆகாயத்தெறிந்த கல்லிழும், - இன்னேசை இ
ன்பம் பிறப்பிக்கும் என்று சொல்வதும், இன்னபிறவும்.

பொருள்கள் ஒன்றற்கொன்று நிலையும் நீருலிகற்ப
முமான சம்பந்த சார்புகளின்றி இருக்குமெனிலோ, ச
மஸ்தமுந் தெளிதற்கரிய *விபரீத விவர்த்தமேயாம். ந
ம்மிற்சகசமாயுள்ள பிரஞ்ஞை விளம்பும் வண்ணமே
உலகிற் பொருள்கள் ஒன்றற்கொன்று நிலையும் நீருலி
கற்பமுமான சம்பந்த சார்புகளை உடையதாயிருக்கின்
றனவெனக் காண்கின்றனம்; ஆயினும் அவற்றின் தத்
துவகாரணம் இன்னதென்றறிகின்றிலம்; ஆகவே, தத்
துவகாரணங்களை அல்லச் சம்பந்த சார்புகளைமாத்தி
ரமே ஐயந் திரிபற ஆராய்ந்து மெய்மையாய்த் தெளிவ
தே உலகின் மாந்தரறிவுக்கு எட்டியது. சம்பந்த சார்பு
களைப்பற்றிய அறிவையே நூல்களிற் கொணர்ந்து க
லையென உணர்த்துவது. நூல்களெல்லாந் தத்தமிழிலே

*விபரீதவிவர்த்தம் என்பது நிலையங்கிப் பொருள்
கள் பலபேதமாய்த் திரிதல்; உதாகரணமாய், நெருப்பா
னது ஒருக்காற் சுட்டும், பிந்துளிர்த்தும், மேல் நீராய்ப்
பெயர்ந்தும், பின்னர் வாயுவாய் இயங்கியும், இவ்வாறு
பலபேதமாய் நிரந்தரம் விகாரப்பட, - அவ்வாறே 'சட
பித்துக்களணத்தும் அனந்தபேதமாய் ஆரோபிக்குமே
னின், உலகமுற்றுந் தலைதடுமாற்றமாய் விபரீதவிவர
்த்தமாம்.

பிரஞ்ஞை என்பது நிச்சய உணர்வாகிய அறிவு:
“உலகிற் பொருள்கள் ஒன்றற்கொன்று நிலையும் நீருலி
கற்பமுமான சம்பந்த சார்புகளை உடையதாயிருக்கின்
றன” எனும் பிரஞ்ஞையானது யுத்திபுத்தியுடையோர்க்
கு மாத்திரமேயன்றிச் சாதாரணமாய் மாந்தரெவர்க்கும்
அவரவர் புந்தியிலே பூர்வந் தொடுத்த நிகழ்ந்து வருங்
காரணம்பற்றியே “இயற்கையுஞ் சகசமுமான பிரஞ்
ஞை” என்றுரைத்தாம்.

டுத்துக்கொண்ட பொருள்களின் சார்புகளையே முக்கியமாய் விளக்கி, அவ்வப் பொருட்கேற்பச் சிற்பம் சங்கீதம் யாப்பு இலக்கீதம் வைத்தியம் கணிதம் முதலிய பல கலைத் துறைகளாய் விரியும். நியாய இலக்கணம் எவ்வாறு நூலானது நியாயிக்குங்காற் புந்தியில் நிகழும் யுத்தி நடைபயை அண்ணுவயஞ் செய்ததரும்; தரவே, "நியாயநடையினுத் காதாரமாய் உலவும் இலக்கணமே தெளியும்"; அல்லாமலும், வழலின்றி அனுமானஞ் செய்ய விதிகளையுந் தரும். கச-ம். செய்யுளின் கீழே இவ்வரைத் தொனிப்பு நன்குவிளங்கும்.

இந்நூலுள் நியாயஇலக்கணத்தைக் கவையாகவும் வித்தையாகவும் உரைப்பாம். இவ்வாறேசுந்தீதம் சிற்பம் வைத்தியம் முதலிய சாத்திரங்களனைத்தும் கவையும்த் வித்தையுமாய் உணர்த்தப்படும் என்றறிக.

உ. ஆயினியாயித்தலிற்றொடர்பாகுமனோகரணம்
ஏயுஞ்சுமானதக்காட்சியும்யுகமும்யுத்தியுமாந்
சாயுஞ்சுமானதமிந்தியக்காட்சிதனைநிகர
மேயமனத்தின்விடயக்கருத்துதொடர்தனியே

இ-யுள், நியாயித்தலில் அமைந்து கிடக்கின்ற மனோகரணங்கள் இத்துணையென்றும், அவற்றுளொன்றாகிய மானதக்காட்சி என்பது இன்னதென்றும், -அதன்வகை இத்துணையென்றும், உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஆயின்-ஆராய்ந்துரைக்கின்; நியாயித்தலிற்றொடர்பாகு மனோகரணம்-நியாயம் பேசலோடொற்றுமை யாய் நிறைந்த மனத்தொழில்களாவன; ஏயுஞ்சுமானதக்காட்சியும் யுகமும் யுத்தியுமாம்-(இந்திரியக் காட்சியுடனே ஒருவாறு) இயைந்த தெள்ளிய மானதக்காட்சி, யுகம், யுத்தி எனும் மூன்றுமாம்.

சாயுஞ்சு மானத மிந்தியக்காட்சி தனை நிகர மேயமனத்தின்விடயக் தருத்து-(மனோகரண

ம் மூன்றனுள் முதலில்) வரும் *மானதக்காட்சி என்பது பஞ்சேந்திரியங்களால் உறுங்காட்சியை ஒருவாறு நிகர்ப்ப, புந்தியிலே விடயத்தைப்பற்றியுள்ள கருத்தேயாம்.

தோடர்தனி-(மானதக்காட்சியானது) தோடர்மானதம் தனிமானதம் என்றிருவகையாம்.—என்றவாறு.

சு, என்பதுநல்ல எனும் பொருடும் ஆரிய உபசர்க்கம்.

நியாயித்தலிற் றோடர்பாகு மனோகரணம் மூன்று என நுதலவே, ஞாபகம் வாதவன புணர்ப்பு முதலிய கரணங்களும் அமையும் என்றும்; ஆயினும் இங்ஙனம் எடுத்த அரைத்த முக்கரணங்களுமே நியாயம் பேசலோடொற்றுமை நயம் நிறைந்தன என்பதை இந்நூலுள் யாண்டுங் கண்டுக்கொள்க.

சடப்பொருள்பால் விரவுஞ் சத்தம் பரிசம் ரூபம் ரசம் கந்தம் என்பன நிரலே நமது சீரோத்திரம் தொக்து சட்சு சிதாவை ஆக்கிராணம் எனும் பஞ்சப்பொறிகளாகிய இந்திரியங்களில், உறுத்தநுகால், நமது புந்தியிலே (புந்திபிறபொருளில் அழுந்தாதிருக்கின்) புலன் என்னும் ஒரு லிகாரம் பிறக்க, அந்தப் புலன் காரணமாகி அதனைப் பிறப்பித்த புறவிடயத்தைப் புந்தியானது அந்நேரங்காண்டலே இந்திரியக்காட்சி†; இக்காட்சியானது தன்னைப் பிறப்பித்த புறவிடயம் பொறியில் மருவாது நீங்கின பின்னரும் புந்தியிலே நிகழின், அதற்கு மானதக்காட்சி என்று பெயர்.

*“இந்திரிய ஞானமெம்புலஞ் சார்ந்துயர்க்கண்மயர்வற வந்தஞானம் மானதக்காண்டலாமே” என்று சிவஞானசித்தி அளவையிலே உரைத்திருக்கின்றது.

†இந்திரியமென்னும்பொற்கள் ஐந்தாகலின், இந்திரியக்காட்சியும் ஐவகையாம்; அவை—சீரோத்திரேந்திரியக்காட்சி தோக்கிந்திரியக்காட்சி சட்சிந்திரியக்காட்சி சிதவேந்திரியக்காட்சி ஆக்கிராணேந்திரியக்காட்சி. சத்தாதி ஐந்தவையுங் கேட்டல் பரிசித்தல் காண்டல் சுவைத்தல் மணத்தல் மாத்திரத்தையே கருதுங்காற் “புலன்” எனப்படும்.

இங்ஙனம் விளக்கிய இந்திரியக்காட்சி மானதக்காட்சிகள் காரணமாய்ப் புந்தியிலே வேறுபல கரணங்கள்* பிறக்க, அவற்றின் ரொழின்முயற்சியேதுவாய்ப் புந்தியிலே நிகழ்கின்ற (காலம் தூரம் சலனம் காரணம் காரியம் பொய்மை மெய்மை முதலியவையைப்பற்றிய) கருத்துகளும் பிறவும் மானதக்காட்சியேயாம்.

௩. தனிமானதக்கருத்தேவிடயத்தினொருமைபன்மையினின்மேவுகாட்சிதொடர்மானதந்தனிமானதங்கண்னியேயிசைந்துவருகாட்சியூகமிருகருத்தை கீனிதேபுணர்த்தொற்றுமை யுண்டியென்றியம்புவதே.

இ-யள், தனிமானதக்காட்சி இன்னதென்றும், தொடர்மானதக்காட்சி இன்னதென்றும், யூகம் இன்னதென்றும், உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தனி மானதக்கருத்தே விடயத்தின் ஒருமை பன்மையினின் மேவுகாட்சி-தனி மானதக்காட்சி என்பது விடயத்தின் ஒருமையையேனும் பன்மையையேனும் பற்றி (புந்தியில்) நிகழங் காட்சியாம்.

தொடர்மானதந் தனிமானதங்கண்னியேயிசைந்து வருகாட்சி-தொடர்மானதக் காட்சி என்பது தனிமானதக்காட்சிகள் (ஒருவிடயம்போல்) மிக்கிசைந்து நிகழங் காட்சியாம்.

யூகமிருகருத்தை யினிதேபுணர்த்த தொற்றுமையுண்டியென்றியம்புவது--யூகம் என்பது மானதக் காட்சிகளுள் இரண்டினை நன்கி

---

*வேறுபலகரணங்கள் ஆவன கமனம் ஞாபகம் வா தவனமுதலியன; காலம் தூரம் சலனம்முதலான சொற்களாற் குறிக்கப்படும் பொருள்களைக் கருத்துப் பொருள் என்பர்.

தாகப் புந்தியிற் புணர்த்தி* (அவ்விரண்டனுள்) ஒன்றுடன் மற்றதற்கு உடம்பாடு உண்டு அல்லது இன்றுஎனவிளம்புவதாம்; (ஆகவே, ஒன்றுடனொன்றுமறிழ்கின்றதென உடம்பாடாயேனும், ஒன்றுடனொன்று பிறழ்கின்றதென எதிர்மறையாயேனும் விளம்புவதாம்.)எ--று.

ஒன்று என்பது எடுத்த தொடர்புக்கேற்பப் பொருள்களுட் பிரித்துக் கருதுகின்ற தனிப்பொருளைக் குறிக்கும் எண்ணம்; இவ்வாறு கருதிய தனிப் பொருளொன்றை அங்ஙனங்கொண்ட தொடர்பு கருமமாயே பிரிக்கின், வருங்கூறுகள் பின்னங்களாம்; அன்றி, அத்தனிப்பொருளை ஏற்றிய கூட்டத்தால் வரும் இரண்டு மூன்று முதலியன பன்மையாம்.

உலகிலுள்ள சடப்பொருள்களுள், -தனிப்பொருளெனக் கற்பித்து ஒருவிடயம் என்பதும், தனிப் பொருட்கூட்டமெனக் கற்பித்தப் பலவிடயம் என்பதும் மாந்தரதுபுந்தியின் இடுகுறிமாத்திரைப் பொருள்களையன்றி சித்துப்பொருள்களுள் ஆன்மா ஒன்று பல என்பபோற் சுத்தமயமான தனித்தனிப் பொருள்களல்ல;

என்ணயோவெனின், சடப்பொருள்களுள் ஒன்று என நாங் கற்பிக்கும் ஒரு விடயத்திலே ஒன்றற்கொன்று பேதமான பல புதியங்களின் பல அணுகுகடிரண்டிருக்கின்றனவாதலின்; ஆகலான், -

“விடயத்தினொருமை பன்மையினின் மேவுகாட்சி” எனச் செய்யுளுள் உரைத்தது மாந்தருள் வழங்கி வருகின்ற ஒன்று பலஎன்னுங்கருத்தையே சார்ந்தென்றற்கயாவன மரம் சேனை சோடல யாவனகள் சேனைகள்

*புணர்த்தல் என்பது ஒரு கருத்தை அல்லது பொருளைப் பிரிதொன்றினுடனே இசைத்துப் புந்தியிலே கருதுதல்; உதாசரணமாய், - ‘பொய்’ என்பதைத் “தீமை” என்பதினுடன் இசைத்து இவற்றின் சம்பந்தங் தெளியுங்கருமாய்ப் புந்தியிலே கருதுவது; இப்படிப் புணர்த்தி, “பொய்சீது” எனஒற்றுமை உண்டென்றெனினும், “பொய்தீதல்ல” என ஒற்றுமை இன்றென்றெனினும், இயம்புதலே யுகம் எனுங் காரணம் என்றற்க.

கருமம் காரணம் மனம் எனும் விடயங்களைப் பற்றிப் புந்தியிலுள்ள காட்சி தனிமானதக்காட்சி.

கரியயாண மரக்கொம்பு சேனாபதிகள் சோலையி ளங்குயில் மனத்துணிபு எனும் தோடைவிடயங்களைப் பற்றிப் புந்திபாலுறுங்காட்சி தோடர்மானதக்காட்சி.

யாணபெரிது, யாணபெரிதல்ல, சேனங்கள் பொரு தன, சேனாபதிவந்திலன், மனங்கனிந்தது, — இவ்வாறு புந்தியிலே தெளிதல் யுகம்.

ஒரு விடயத்தைப்பற்றி நமது புந்தியில் நீகழங் காட்சியானது நமதுகய *தந்திரத்துக்கேற்ப ஒன்றையெனினும் பலவற்றையெனினும் நுதலிநிற்கும்; உதாகரண மாய் — (கசம் ரதம் துரகம் பதாதி எனுஞ்சதுரங்கங்கள் ஈற்றிரண்ட) சேனயாகிய விடயத்தை ஒன்றாகவுந் கருதலாம், — இரதத்தையும் அதனைச் சேலுத்தும் பாகண யுஞ் சாரதியென ஒன்றாகவுங் கருதலாம் — இரதத்தையும் பர்கணையும் தனித்தனி ஒன்றாகவும் இரதத்தின் உருவா தட்டு பலகை கூம்பு முதலியவற்றைத் தனித்தனி ஒன்றாகவுங் கருதலாம்.

யுகம் இருவகை. இருக்குத்தனத் இனிதே புணர்த்தோர் ற்றுமையுண்டென்றியம்பின் அன்னுவய் யுகமும், ஐற்றுமை இல்லையென்றியம்பின் வியதிரேக யுகமும், ஆம்.

†தோடர்மானதக்காட்சியானது தனிமானதக்காட்சிகள் புணர்ந்து வரினும், ஐற்றுமையுண்டிலையெனப் பொருண்முற்றி நிலலர்தேன்றும், ஆகவே, தோடர்மானதக்காட்சிக்கும் ‡யுகத்துக்குமுள்ள விகற்பம் இன்ன தென்றும், நீன்குணர்ந்தறிக.

* தந்திரம் என்பது பிரியம் ஈனும் பொருட்டோர் னிப்பில் இங்ஙனம் வந்தது.

† தோடர்மானதக்காட்சியானது தனிமானதக்காட்சிபோல யுகத்தின் ஒரு அங்கமாய்க் கருத்தாப் பொருளிலெனினுங் கருமப்பொருளிலெனினும் வருமேயன்றி, யுகத்திற்போலக் கருத்தார் கருமங்கள் புணர்ந்து உடம்பாடாய் அல்லது எதிர்மறையாய் வர்ப் பொருண்முற்றிநில்லாது.

‡ யுகம் ஈனுஞ் சொல்லின் சத்தார்த்தம் (இருபொருள்களை ஒன்றுடனொன்று) ‘புணர்த்தல்’ என்பதாம்.

சு. இயம் புபயுத்தியிபயுகநிர்நயதூய் கருாடை
பபந்திரிபரணங்கன் சொலாவுடைய பதபதமே
பபந்தி ததாட்டார் தரமே நியாயநிரனலனே
தபங்கும்மறம்பொய்பயிலப்படாது உதாகரணே

இ-யுள். யுத்தி இன்னதென்றும், முக்கரணங்கட்குஞ் சொற்குறிகள் இவையென்றும், அவற்றிற்கு உதாகரணங்கள் இவையென்றும், உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இயம்புபயுத்தி யிருபுகநின்றனுமிக்குநடை-யுத்தி என்பது இரண்டு புகங்களால் அனுமரனஞ் செய்யும் நடையென்பர்.

புபந்த திரிகரணங்கள் சொலரனுரைக்கிறபதமே நயந்திடு தாட்டாந்தரமே நியாய நிரனலனே தயங்கும்-(இங்ஙனம் உரைத்தமுறையே, புந்தியானது) தோற்றுவித்த முன்று கரணங்களையுஞ் *சொற்களால் விளம்பின, (அவைமுன்னும்) நிரனிறைபே பதம் தாட்டாந்தம் நியாயம் எனவிளங்கும்.

மறம் பொய் பயிலப்படாது உதாகரணே-(அவற்றிற்கு) உதாகரணங்கள்,-மறம், பொய், பயிலப்படாது, (புதங்கள்); மறம் பயிலப்ப

* சொல் என்பது மரந்தரது புந்தியிலே யாதொன்றைப்பற்றி நிகழங்கருத்தைப் பிறர்க்கு அவர் அறிவித்தற் கருவியாய் நிற்கும் அலியேயாம்; இச்சொல்லே செலிப்புலவொலியாண்வருஞ் சொல் என்னப்படும், இச்செலிப்புலவொலியை விளக்குத்தற்கருவியாய்நிற்கும் அக்கருபங்கள் கட்புல வடிவம் ஏனப்படும். “தனிமொழி தோடர்மொழியெனவிருவகைத்தரய் இரதினெனையம்பாற்பெருநளயுக் தன்னையும் மூவகையிடத்தும் வழக்கொடு செய்யுளின் வெளிப்படடைதறிப்பின் விரிப்பதுசொல்லே” என்பது இலக்கணவிளக்கவிதி.

டாது, பொய்மறம்,, பொய் பயிலப்படாது, (தாட்டாந்தங்கள்); மறம்பயிலப்படாது-பொய்மறம்-ஆகவே-பொய்பயிலப்படாது, (ஒருநியாயம்).-என்றவாறு.

நயந்திடு என்பது விரும்பிய எனும் பொருடும் அடை.

யுகத்திலே இரண்டுமானதக்காட்சிகளைப் புணர்த்தி உறழ்வு பிறழ்வுண்டென்று ஒரு தாட்டாந்தம் உரையான் முடிப்பதுபோல, யுத்தியிலேயும் இரண்டு யுகங்களின் ஞெடர்பு நாடியே அனுமானஞ் செய்து ஒரு நியாயம் உரையான் முடிக்கலாம்; அன்றி, ஒரு யுகத்தால் ஒரு நியாயம் முடிப்பதேலாது.

மானதக்காட்சிமானது பதமும், யுகமானது தாட்டாந்தமும், யுத்தியானது நியாயமும், ஆய் உரையாளில்வரும் என்பதே “நிரணிறை” என்றதின் பொருட்டொளிப்பு.

இந்நூலுள் யுத்தியைச் சார்ந்து வரும் நியாயத்தையே முக்கியமாய் உணர்த்துவம். பததாட்டாந்தங்களையும் நியாயம் அவாவியமட்டுக்கு விரிப்பாம்.

யுத்தியை நியாயம் என்றும், நியாயத்தை யுத்தி என்றும் *ஆகுபெயர்களாக வழங்கலும் உண்டு.

மானதக்காட்சிகளால் யுகமும் யுகங்களால் யுத்தியும் பிறக்குமாறுபோல, பதங்களாலே தாட்டாந்தமும் தாட்டாந்தங்களாலே நியாயமும் பிறக்குமென்றறி.

௫. கரணமுதலின்பதங்கள் பொதுசிறப்பாதிப்போதுப் பிரமேயமதினஞ்சாதிவகைதொகைபேசுமிடந் தெரியுங்குணவிரிதோய்ந்தபொருள்விரி தேர்ந்துசெலும் விரவும்பொருள்குணங்கன்மம்பதார்த்தவிசுப்பறவே.

இ-யுள், பதங்களின் வகையையும், அவ்வகையுளொன்றாய் பொதுப்பதத்தின் இலக்கணவிரியையும், உணர்த்துகின்றது.

ஆகுபெயர் என்பது “ஒன்றன் பெயரான் அதற்கியை பிறிதைத் தொன்முறைபுரைப்பனவாகுபெயரே;” உதாகரணமாய்—புந்தியிலே நிகழும் யுத்தி எனுங்கரணமே வாக்கால் உரைக்கும்பதது நியாயமெனப்பெயர்கின்ற தோடர்புபற்றி, யுத்தியை நியாயம் என்றும் நியாயத்தை யுத்தியென்றும் வழங்கலாம்.

.இ-ள். கண்ணமுதலின் பதங்கள் பொது சி
றப்பாதி-முதற்கரணமாகிய மானதக் காட்சி
யைச் சார்ந்து வரும் பதங்களானவை பொது
ப்பதம் சிறப்புப்பதம் முதலியவைகளாம்.

பொதுப்பிரமேயமதினஞ் சாதி வகை தொ
கை பேசுமிடந் தெரியுங் குணவிரி தோய்ந்த
பொருள்விரி தேர்ந்து சேலும்-அளக்கப்படும்
பொருள்களினதுஇனம்-சாதி-வகை-தொகை
(எனும்பகுப்புகளை) உரைக்குமிடத்துப் பொ
துப்பதங்களானவை (தம்மாற் குறிக்கப்படும்
விடயங்களைப்பற்றிநமக்கு) தெரிந்தகுணவிரி
யையும் (தமக்குள்) அடங்கிய பொருள்விரி
யையுந் தெளிந்துகொண்டே நடக்கும்.

விரவும் பொருள்குணங் கன்மம் பதார்த்த
விகற்புற-(அன்றியும், பதங்கள்) பொருள் கு
ணம் கன்மம் முதலான பதார்த்த விகற்பங்க
ளையும் மிகச்சுட்டிச்சாரும்.--என்றவாறு.

“பதங்கள் பொதுசிறப்பாதி” என்றதனால், மரம் மா
ன் மனம் எனவருந் *தனிப்பதமும், மரக்குதிரை புள்ளி

*தனிப்பதம் என்பது இரண்டு முதலிய சொற்கடொ
டராது தனிச்சொல்லரன் வரும் பதம். தொடர் பதம்
என்பது இரண்டுமுதலிய சொற்றொடரானவரும் ஒர்பத
ம். இதேறிப்பதம் என்பது பூர்வந்தொடுத்திக் காரணங்
கருதாது வழங்கிவரும்பதம். காரணப்பதம் என்பது இடு
குறிமாத்திரை இன்றி இடுகுறிப்பதம் அடியாய்வரும் உற்
பவபதம். ஏகார்த்தப்பதம் என்பது பலபொருள்கட்தும்
பிரயோகமாகாமல் ஒரு பொருட்துமாத்திரம் பிரயோக
மாகும் பதம். வெகார்த்தப்பதம் என்பது பலபொருள்
கட்துப் பிரயோகமாகும்பதம். குணப்பதம் என்பதுவடி
வுவண்ணம் சுவைமுதலிய பண்புகளவிளக்கும்பதம்.
குணிப்பதம் என்பது குணத்தை ஒருவாறுசுட்டி அக்கு
ணத்திற்காதாரமான பொருளா விளக்கும்பதம். முதற்

மான் மனோகதி எனவருங் தொடர்பதமுநீ, தெங்கு புவன நிலம் எனவரும் இடுகுறிப்பதமும் மலையன் வலைஞன் அறிஞன் எனவருங் காரணப்பதமும் சிப்பி கூவர்எனவரும் ஏகார்த்தப்பதமும், நாகம் சரூகம் பாகம் எனவரும் வெகார்த்தப்பதமும், நீலம் தீனம் நன்மை எனவருங் துணைப்பதமும், நீலி தீயன் நல்லார் எனவருங் துணிப்பதமும், சாத்தன் பொன்னன் யாணி எனவரும் முதற்போருட்பதமும், கூனன் முடவன் குருடன் எனவருஞ் சிவனப்போருட்பதமும் பிறவுங்கொள்க; இவையெல்லாம் பொதுப்பதம் சிறப்புப்பதம் எனும் இரண்டினுள் அந்தர்ப்பவிக்கும் என்றறிக.

பொதுப்பதம் என்பது பலபொருள்கட்கும் ஒருநிரையுள்ள சிலபண்புகாரணமாய் அப்பொருள்களேவற்றுநகரும் பிரயோகிக்கப்படும் பதமாம்; உதாஃகரணமாய்—மரம் பறவை மயில் மல மனுடன் புலவன்; கரிய பெரிய; நடந்தான் கரியன்; நடை. சிறப்புப்பதம் என்பது ஒருபொருட்கே உரியதாய் நிற்கும் இயற்பதமாம்; உதாஃகரணமாய்,—இலங்கை காவிரி சென்னப்பட்டணம் அருச்சுனன் இம்மரம் அச்சேருபதி இராமன் இலட்சுமணன் எனும்பெயர்களும இவையோலுஞ் சிலபெயர்களும் பலர்க்கும் இட்டிருந்தும், ஒருநிரையுள்ள சில பண்புகாரணமாயிட்டனவல்லாதபடியால், அவை சிறப்புப்பதமேயன்றிப்பொதுப்பதமாகா.

பெயர்ச்சொல் என்பது ஒருபொருள்பற்றி நிறுதுபுந்தியிற்கொள்ளங் காட்சிமைநீ குறிக்குஞ் சொல்லேயாம். சொல்லிலக்கணத்துள் விளக்கிய சொற்களெல்லாம் நியாயஇலக்கணத்துட் பதம் என்று கொள்ளப்படுதலின்று; எழுவாய் *வேற்றுமை மயின்றும் பெயர் & னும் பெயர்க்குறிப்பயுனிலைகளும் தெரிநிலைகுறிப்பல்லவரும் வினைமுற்றுகளும் ஒருசொற்பதங்களாகும்;

பொருட்பதம் என்பது அவையவியையைக் குறிக்கும்பதம். சிவனப்பொருட்பதம் என்பது அவையகூத்தால் அவைய வியைச் சுட்டும்பதம்.

வேற்றுமை என்பது பெயர்களானவை தம்மொடு புணரும் பிறசொற்களுக்குந் தமக்குமுள்ள பொருட்சம பந்தங்களை விளக்கும்படி எழுதும் வேறுபாடு.

மற்றும் சொற்களெல்லாம் பதத்திற்றுப்பாய் வருமே யன்றித் தாமேதனித்துப் பதமாகா.

சிறப்புப் பதங்களானவை தமக்கேயன்றிப் பிறபொருட்டு உடம்பாட்டில் விசேடகமாகா*. பொதுப்பதங்களானவை ஒருநிகரான சிலபண்புகளையுடைய தனிப் பொருள் கடி ரண்டு வரும் இனத்தையும், ஒருநிகரான சில பண்புகளையுடைய இனங்கடி ரண்டு வருந் சாதியையும், அவ்வொரு சாதிகடி ரண்டு வரும் வகையையும், அப்படி வரை கடி ரண்டு வருந் தோகையையும் விளக்கி, அவ்வப்பகுப்பிலுள்ள எவற்றுக்கும் பிரயோகமாய்நிற்கும்; - தாகரணமாய்—

மயில்	இனம்	பலா	இனம்
பாலைய	சாதி	மரம்	சாதி
மிருகம்	வகை	தரபரம்	வகை
சிருட்டி	தொகை	சிருட்டி	தொகை

இனம் சாதி வகை தொகை என்பனவகள் எடுத்துரைக்கும் பண்புகளுக்கேற்பப் பலவிகற்பபகுப்புகளாயும் வரும்; அபரம் பராபரம் பரம் எனும் முப்பகுப்புகளாயும் முடியும்; உதாகரணமாய்—மயில் என்பது அபரம், சிருட்டி என்பது பரம், இடைநின்றபறவை மிருகம் என்பன பராபரம்

மேலையுரைத்த முறையே இனஞ் சாதிகள் பகுக்குமிடத்து அப்பகுப்பு வாக் குறிக்கின்ற பொதுப் பதங்களின் குணவிரியையும் பொருள் விரியையும் பார்க்கவும் வேண்டியது.

குணவிரி என்பது பொதுப்பதத்தாற் குறிக்கப்படுகி

இவ்வூர் இலங்கை, - அந்தியாறுகாவிரி, - இம்மனுஷன் அருச்சுனன் - எனவும், உதாகரணங்களிற் போலச் சிறப்புப்பதங்கள் தமக்கே உடம்பாட்டில் விசேடகமாய் வருமன்றி, ஊர் இலங்கை, - மரம் காவிரி, - நூல் அருச்சுனன் - எனப் பிறபொருட்டு உடம்பாட்டில் விசேடகமாகா. உலகிலுள்ள பொருளனைத்தும் ஒன்றற்கொன்று பேதமாயிருந்தும், பலபொருள்களிலே ஒருநிகரான சிலபண்புகளும் ஒருவாறுதோன்றுதலால், அப்பொருள்களைப் பொதுப்பதங்களாற் குறித்து மாந்தர் வழங்கி வருகின்றனர்.

ன்ற பொருளின் அல்லது பொருட்பதப்பின் பண்புத் தொகுதி; உதாகரணமாய்,—பொன் என்பதன் குணவிரியாவன,—மஞ்சணிறம், அதிகனம், உருகல், சடவஸ்துமுதலியன; காந்தம் என்பதன் குணவிரியாவன,—இரும்பைவலித்தல், வடதிசைநாட்டம், சடவஸ்துமுதலியன.

பொருள்விரி என்பது பொதுப்பதத்தாற் குறிக்கப்படுகின்ற பிரமேயங்களின் எண்டொகுதி; உதாகரணமாய்,—பொன் என்பதன் பொருள்விரியாவன,—ரதுரைப்பொன், சீனப்பொன், சீர்மைப்பொன்முதலியபொன் அணத்துமாம்.

பொதுப்பதத்தின் *குணவிரி ஏறப் பொருள்விரிஇறங்கியும், பொருள்விரிஏறக் குணவிரிஇறங்கியும்வரும்; உதாகரணமாய்,—மயில் பறவை மிருகம் என்பவற்றிலே, மிருகத்துக்குள்ள குணவிரி பறவையிலும் பறவைகளுள்ள குணவிரி மயிலிலுங் காணலாமாதலின், மயிலின் குணவிரி பறவையின் குணவிரியினும் பறவையின்குணவிரி மிருகத்தின் குணவிரியினும் அதிகப்பட்டும், மயிலின்பொருள்விரி பறவையின் பொருள்விரியினும் பறவையின் பொருள்விரி மிருகத்தின் பொருள்விரியினுங் குறைந்தும், வருதல் காண்க.

சிறப்புப்பதமானது தன்னியல்புப்பிரமேயத்தைக்கு

எப்பொருளையும் அதன் குணவிரியினாலேயே அறியலாம்; ஆகவே, ஒருபொருட்குரிய குணங்களை எவ்வளவு நுட்பமாய் அறிகின்றனமோ, அவ்வளவு தீட்பமாய் அதனைப் பிறபொருளில் விகற்பித்துத் தெளிகின்றனம்; உதாகரணமாய்—வெள்ளாட்டுக்குஞ் செம்மறிக் குழிய சிலசாமானியமான குணங்களைமாத்திரம் அறிவமேல், அவ்விரண்டையும் ஒன்றிலொன்று விகற்பித்துத் தெளிந்திலம்; ஆயின் அவ்விருவிலங்குகட்குமுரிய குணங்களை அதிக நுட்பமாயறிவமேல், அவ்விரண்டையுந் தீட்பமாய் விகற்பித்துத் தெளிந்தனம்; ஆகவே, ஒருபொருளை நன்றாய் அறிவம் என்றதன் கருத்து அப்பொருட்குரிய குணங்களை நுட்பமாய் அறிவம் என்றேதயாம்.

றிக்கும்*;-“அன்னியசாதியுந் தன்சாதியும்கன்றுரிற்ற
றன்னியல்பு”.

பொதுப்பதமானது ஈசாமானிய வியல்புப்பிரமேயத்
தைக்குறிக்கும்;-“அன்னியத்தைத்தவிர்ந்துதன்சாதிக்
கொத்தறுன்னியபொதுவியற்கை.”

பதார்த்தவிகற்பங்களாவன பொருள் குணம் கன்ம
ம் காலம் இடம் சமவாயம் முதலியன; எப்பதமும்இப்ப
தார்த்தவிகற்பங்களுள் ஒன்றையேனும் பலவற்றை
யேனுள் சுட்டிச் சாரும். பதார்த்த விகற்பமணத்தும்
பொருள் குணம் எனுமிரண்டனுள் அந்தர்ப்பவிக்கும்.

கூ. உறுமுன்னியாயம்விரிவாயொழுங்கினுரைக்கிற்
பெயர்

பெறுமன் னையாயிதந்தாட்டாந்தரமிதுமுன்றுபெறும்
அறிபின்னிநுபசுந்தாட்டாந்தமேற்குமவற்றுநுரை
பெறலாம்விசேடியந்தன்பாலுரைத்தவிசேடகமே.

இ---யுள், (இரண்டாங்கரணமாகிய யுகத்
தைச்சார்ந்துவருந் தாட்டாந்த இலக்கணங்க
ளை விளக்குவான்றோடங்கி, தாட்டாந்தம் நி
யாயத்திலே பயிலுமாதலின்,) நியாயத்தின் ப
ரியாயப்பெயர் இது என்றும், அதில்வருந்தாட்
டாந்தம் இத்துணையென்றும், தாட்டாந்தத்தி
ல் வரும்பதங்கள் இவையென்றும் இன்ன
வென்றும், உணர்த்துகின்றது

இ--ள். உறுமுன்னியாயம். விரிவாயொழு
ங்கினுரைக்கிற் பெயர்பெறுமன்னையாயிதம்-

அருச்சுனன் என்பது பட்சிதாபரமுதலிய அன்னிய
சாதியையும் நரர் என்னுந் தன்சாதியையும் நீங்கித் த
ன்னியல்பினிற்றலால், * தன்னியல்புப்பிரமேயமாகிய
சிறப்புப்பதமாம்.

மனுஷன் என்பது பட்சிதாபரமுதலிய அன்னிய
சாதியை நீங்கி மனுஷர் எனுந்தன்சாதியில் எவற்குள்
சாமானியமாய் நின்றலால், சாமானியவியல்புப்பிரமே
யமாகிய பொதுப்பதமாம்.

(யுத்தியைச் சார்ந்துவரும் என்று) முன்னூர் உரைத்த நியாயமானது விரிவாகவும் ஒழுங்காகவும் விளம்பப்பெற்றின் *நையாயிதமெனும் பெயரை அடையும்.

தாட்டாந்தரமிது முன்றுபெறும்--இந்நையாயிதமானது முன்றுதாட்டாந்தங்களைப் பெறும்.

அறிபின்னிருபதந் தாட்டாந்தமேற்கும்--ஒரு தாட்டாந்தமானது இரண்டுபதங்களைப்பெறும் என்றறி.

அவற்றுளுரை பெறலாம் †விசேடியந்தன் பாலுரைத்த விசேடகம்-அவ்விருபதங்களுள் உரைபெறுவது விசேடியம், விசேடியத்தின் பால் உரைத்தது விசேடகம், ஆம்--எ-று.

மன் என்பது செய்யுள்லது நோக்கிவந்த அசை.

இவ்வரசன் நல்லவனானபடியாற் சாந்தத்தை நயக்கின்றனன் எனு நியாயத்தை விரிவாயொழங்கினுரைக்கின், எப்படி நிற்குமெனின்,--

சாத்தனம் } நல்லோரணவருஞ் சாந்தத்தை நயக்கின்ற
இவ்வரசன் ஒருநல்லவன்; ஆகவே,

சாத்தியம். இவ்வரசன் சாந்தத்தை நயக்கின்றனன்; எனப்பொருள் விரிந்து ஒழுங்குபெற்று நிற்கும். இதன்பெயர் நையாயிதம்.

* நையாயிதம் என்பதின் சத்தார்த்தம் “நியாயசம்பந்தங்கொண்டது” என்பதாம்.

† “நிலமாதும் வற்பென்றல் நெகிழ்கின்ற நீராம் நெருப்பாமதிற் சுட்டவேல்லாமும் அந்லஞ்சலமான புகலாதி வானிந்தவுடலுஞ் சடமாதமைம்பூதவுருவங் சடாமே” எனுஞ் செய்யுளில் “வற்பென்றல்” எனும்பதம் வற்பென்றது எனும்பொருளிலே நீன்றிற்போல, உரைபெறல் எனும்பதம் உரைபெறுவது எனும்பொருளோல் நின்றது;--நெகிழ்கின்ற” எனும்பதம் நெகிழ்சின்றது எனும்பொருளில் நின்றிற்போல, “தன்பாலுரைத்த” எனும்பதம் தன்பாலுரைத்தது எனும் பொருண்மேல் நின்றது

நையாயிதமொவ்வொன்றிலும் மூன்றுதாட்டாந்தங்களே வரும் என்னுந்நியதியை நையாயிதத்தின் இலக்கணங்களா மேலவிர்ந்துரைக்குமிடத்துக் கண்டு தெளிக.

தாட்டாந்த மொவ்வொன்றிலும் இரண்டுபதங்களே வரும் என்ற உறுதியை “யுகமிருகருத்தை இனிதே புணரத்தொற்றுமையுண்டிவல என்றியம்புவதே” என மேலயுரைத்ததனாற்றேளிக.

நல்லோரணவருஞ் சாங்குத்தைய நக்கின்றனர் எனும் தாட்டாந்தத்திலே, நல்லோரணவரும் எனும் பதம் விசேடியம்; சாங்குத்தை நயக்கின்றனர் எனும் பதம் விசேடம். விசேடியம் விசேடகமெனும் இருபதங்களா தாட்டாந்தத்தின் பாதங்களும் ஆம்; இவ்விருபாதங்களுக்கும் உள்ள உறழ்வ பிறழ்வுகளை விளக்குஞ்சொல்வலச்* சந்தி என்க; உதாசரணமாய், -இவ்வார்த்தையுள் உண்மையாயிருக்கின்றன; களவுபயில்வது யோக்கியமல்ல; டுங்குணம் விரிந்துதோன்றிய -இருக்கின்றன அல்ல, என்பவும் இன்னபிறவும் சந்தி எனப்படும்.

தாட்டாந்தமொவ்வொன்றிலும் இரண்டுபதங்களே வருமாதலின், எழுவாயும் அதனோடு சார்ந்த அடையும் விசேடியமும், பயனிலையும் அதனோடு சார்ந்த அடையும் விசேடமும், ஆம்; உதாசரணமாய், -செங்கதிர்ச் செவ்வனாஞ் சூரியன் திமிரத்தையும் பனியையுந்துரக்

* விசேடிய விசேடகபாதங்களுக்குள்ள உறழ்வாகிய உடம்பாட்டைவிளக்குஞ் சொற்சந்திவன் “உடம்பாட்டுச்சந்து” என்றும், அவற்றிற்குள்ள பிறழ்வாகிய எதிர்மறையை விளக்குஞ் சொற்சந்திவன் “எதிர்மறைச்சந்து” என்றும், உரைத்துக்கொள்க; “யுகமிருகருத்தை இனிதே புணர்த்தொற்றுமையுண்டிவலயென்றியம்புவது” ஆன்படியால், எத்தாட்டாந்தமும் உடம்பாட்டுச் சந்திவனயெனினும் எதிர்மறைச் சந்திவனயெனினும் பெற்றுமுடிவதே நிறையாம்; தமிழிலே எதிர்மறைச்சந்து விசேடகத்துடன் பெரும்பான்மைபற்றிப் பின்னிவரும்; உடம்பாட்டுச்சந்து எதிர்மறைச்சந்தினது அபாவமே தனக்குவடிவமாய்த் தோன்றும்; -உதாசரணமாய், -சாத்தன் வந்திலன், -எதிர்மறை; சாத்தன் வந்தான்; -உடம்பாடு

க.அ   நியாய இலக்கணம்.

க உதயமானான்; “செங்கதிர்ச் செல்வனுக்குரியன்” என்பது விசேடியம், “திமிரத்தையும் பனியையுந் துரக்க உதயமானான்” என்பது விசேடகம்.

எ. மேதகுதாட்டாந்தரமே சுயம்பிதஞ்சம்பலிதம் ஒதுஞ்சுயம்பிதஞ்சுத்தமுந்தன்மையுமென் றிரண்டாம் மீதன்னுவயம் வெதிரேகமேவுமேத்தாட்டாந்தமும் வீதஞ்செய்சாமானியமேவிசேடம்விரித்தறியே.

இ---யுள், தாட்டாந்தத்தின் வகை இத்துணையென்றும், அவற்றளொன்றாய் சுயம்பித தாட்டாந்தத்தின் உட்பிரிவு இத்துணையென்றும், தாட்டாந்தத்தின் பொதுவிலக்கணம் இன்னவென்றும், உணர்த்துகின்றது.

இ---ள். மேதகுதாட்டாந்தரமே சுயம்பிதஞ்சம்பலிதம்-முக்கியமாய்த் தாட்டாந்தங்கள் *சுயம்பிதஞ்சம்பாலிதம்(என்றிருவகை.)

ஒதுஞ்சுயம்பிதஞ்சுத்தமுந்தன்மையுமென்றிரண்டாம்--சொல்லிய சுயம்பிதமானது சுத்தம் தன்மை என்றிரண்டு (வகை) ஆம்.

மீதன்னுவயம் வெதிரேகமேவுமேத் தாட்டாந்தமும்--மேலும் எந்தத்தாட்டாந்தமும் அன்னுவயத்தையெனினும் வியதிரேகத்தையெனினுஞ் சாரும்.

மேவுமேத்தாட்டாந்தமும் வீதஞ்செய்சாமானியமே விசேடம்விரித்தறியே--(அன்றியும்) எந்தத்தாட்டாந்தமும்(பிரமேயத்தைஅளந்து)

சுயம்பிதம்என்பதன்சத்தார்த்தம் “தானாயிருப்பது” என்பதாம். சம்பாலிதம் என்பதன் சத்தார்த்தம் (பிறிதோன்றிற்) சார்பாயிருப்பது என்பதாம். மழைபெய்தது என்பது சுயம்பிததாட்டாந்தம். மழைபெய்யுமேல்நாடு செழிக்கும் என்பது சம்பாலித தாட்டாந்தம்.

நிறுத்துகின்ற சாமானியத்தையெனினும் விசேடத்தையெனினுஞ் சாரும்; (இவ்விலக்கணங்களை) விரித்து அறிந்துகொள். எ--று.

மேவுமேத்தாட்டாந்தமும் என்பது தாப்பிசைப்பொருளில் நின்றது.

சம்பாவிதம் எனும்மொழி செய்யுணுக்கிச் சம்பலிதம் எனக்குறுகி வந்தது.

‘மேதருதாட்டாந்தரமே *சுயம்பிதஞ்சம்பலிதம்’ என்றதனாற், கருடனும் பாம்பும் ஒன்றற்கொன்று பகையுடையன; பிணிக்கும் மருந்துக்கும் பகை; சூரியனால் விகசிதமான தாமரைப்புட்பங்கள் பரிமளித்தன என வருஞ் சங்கர தாட்டாந்தமும்; சாத்தனுங் கொற்றனும் வந்தார்; சாத்தன் நீதியுந் தருமமுந் தயாளமும் உடையன் எனவருந் தோடைத்தாட்டாந்தமும் பிரவும் அமையுமெனத் தோனிக்கின்றது.

சுயம்பித தாட்டாந்தம் என்பது தன்னிலேயேபொருண்முற்றி, பிரிதொன்றை அவாவி முடியாதுவருந் தாட்டாந்தம்; உதாகரணம் --சாத்தன் தயாளமுடையன்; கொற்றன் வந்திலன்; நாகன் சற்குணனு; தூதன் வந்தான்; மந்திரி அநியாயமாய் மொழிந்தான்; குயில் இனிமையாய்ப்பாடும்.

சம்பாவித தாட்டாந்தம் என்பது தன்னளவிலே இன்னதென்று பொருணயம் முடியாமற் சுயம்பிதத்திற்கு மறுதலையாய் வருந்தாட்டாந்தம்; உதாகரணம், --இராவணன் கொடுங்கோல் செலுத்தினனேல் அவன அடக்கவேண்டியது; இப்பருவங் கார்அல்லது கூதிர்காலம்

யுகமானது வாக்கியாகாரமானவிடத்துத் தாட்டாந்தமாதலின், -தாட்டாந்தீங்களவணத்தும் வாக்கியாகாரத்தைப்பற்றிச் சுயம்பிதம் சம்பாவிதம் என்றிருவகையாயும், பொருட்சாதவணப்பற்றிச் சாமானியம் விசேடம் என்றிருவகையாயும், உறழ்வுபிறழ்வுபற்றி அண்ணுவயம் விவதிசேகம் என்றிருவகையாயும், வரும்: வாக்கியாகாரம் என்றது வசனத்தை; பொருட்சாதவண என்றது எல்லாம் சில என்பவற்றை; உறழ்வு பிறழ்வு என்றது உடம்பாடெதிர்மறைகளை.

மூராவணன் பாதகனெனின் அவனுக்கென்னு 'செய்யத்தகும'; துரியோதனன் கொடுங்கோலோ செங்கோலோ செலுத்தினுன்?; பத்துமாணிக்கமெனினும் பன்னிரண்டொமாணிக்கமெனினுங் கிடைக்கும்.

சுத்தசுயம்பித தாட்டாந்தமாவது விசேடியம் விசேடகத்துடன் உறழ்கின்றதோ பிறழ்கின்றதோ என்பதொன்றை மாத்திரங் குறிப்பதாம்; உதாகரணம்; -அரசன்புகழ்ந்தான்; மந்திரி இகழ்ந்திலன்; தருமஞ்சயங்கொண்டது.

தன்மைச் சுயம்பித தாட்டாந்தமாவது விசேடியம் விசேடகத்துடன் இன்னதன்மையாய் உறழ்கின்றது அல்லது பிறழ்கின்றதென்பதைக் குறிப்பதாம்; உதாகரணம்; -சாததன் நியாயமாகவே புகழ்ந்தான்; கொற்றன் நன்றாய் வாசித்திலன்; தங்கை அன்பாய் வளர்த்தான்.

இப்பொழுது சுயம்பிதத்துளொன்றையசுத்தசுயம்பிததாட்டாந்தத்தின் இலக்கணங்கவையே முதல் உணர்த்துவம்

அன்னுவய தாட்டாந்தமாவது விசேடியம் விசேடகத்துடன் உறழ்கின்றதெனக் குறிப்பதாம்; உதாகரணம் - கடவுள் அணுக்கிரகம் புரிந்தார்; பின்னையென்பது இல்லையென்பது; ஆதிபகவன் முதற்றேயுலகு; உள்ளகாரணத்தில் உண்டாங்காரியம் உதிக்கும்.

வியதிரேகதாட்டாந்தமாவது விசேடியம் விசேடகத்துடன் பிறழ்கின்றதெனக் குறிப்பதாம்; உதாகரணம், -மனுடன் சருவஞ்ஞன்ல்ல; அனிலிலாவிடத்துப் புகையின்று.

சாமானிய தாட்டாந்தமாவது விசேடியப்பதத்தாற் குறிக்கும் பொருள்முற்றுக்கும் விசேடகஞ்செல்ல 'நிற்பதாம்; -உதாகரணம், -மரங்கள் வளர்கின்றன; பெயர்ச் சொற்களெல்லாம் வேற்றுமையேற்கும்; உரிச்சொற்பண்பைவிளக்கும்; மாயா இயந்திரதனுலினுள ஆன்மா.

விசேடதாட்டாந்தமாவது விசேடியப்பதத்தாற் குறிக்கும் பொருளணத்துக்கும் விசேடகஞ்செல்லாமற் சீலவற்றிற்குமாத்திரஞ் செல்லநிற்பதாம்; உதாகரணம்; -சிலமரங்கள் செழித்துநின்றன; எல்லாமனுடும் வித்துவான்களல்ல. (கல்லெல்லாம் மாணிக்கக் கல்லர்மோ; எல்லாருமானுடவிராவரோ, -என்பபோலுந் தாட்டாந்தங்களும் பொருண்முடிபில் விசேடதாட்டாந்தமாயே ஷலிக்கும்.)

எத்தாட்டாந்தமும் அன்னுவயம் அல்லது வியதிரேகமாயும் சாமானியம் அல்லது விசேடமாயுமே நிற்க வேண்டியதால், சுத்தசுயம்பித தாட்டாந்தங்கள் நான் ஸ்வகையாய் வரும், அவை, *சாமானியான்வய தாட்டாந்தம் (இதன் அறிஞர், ஆ, சாமானிய வியதிரேகதாட்டாந்தம் (ஈ), விசேடான்வய தாட்டாந்தம் (ஐ), விசேட வியதிரேக தாட்டாந்தம் (ஓ).)

*சாமானியான்வய தாட்டாந்தமானது சாமானியமும் அன்னுவயமுமாய் நிற்கும்; உதாகரணம்,—அகரமுதலு எழுத்தெல்லாம். சாமானியவியதிரேக தாட்டாந்தமானது சாமானியமும் வியதிரேகமுமாய் நிற்கும்; உதாகரணம்,—புலவர் இகழ்ந்திலர். விசேடான்வயதாட்டாந்தமானது விசேடமும் அன்னுவயமுமாய் நிற்கும்; உதாகரணம்,—பட்சிகள் பாடும்; உலகம் அறியும். விசேடவியதிரேக தாட்டாந்தமானது விசேடமும் வியதிரேகமுமாய்வரும்; உதாகரணம்,—சிலபட்சிகள் பாடுகின்றில; சிலமனுஷர் அறியார். பட்சியெல்லாம் வந்தன; பட்சியொன்றும் வந்திலது; சிலபட்சிகள் வந்தன; சிலபட்சிகள் வந்தில; என்பவற்றிலுங் கண்டுகொள்க. சாமானியான்வயதாட்டாந்தமுதலிய நான்கு தாட்டாந்தங்களுமும் பலவிடங்களிலும் இந்நூலுள் எடுத்துரைக்கவேண்டியிருப்பதால், அவற்றை விளக்கும்படி, ஆ-ஈ-ஐ-ஓ-எனும் அட்சரங்களைக் குறிகளாக இட்டுக்கொண்டாம்.

அன்னுவயம் என்பதன்சத்தார்த்தம் “ஒன்றிச்செல்வது” என்பதாம்; “பொருத்தமுடையது” என்றருமுளர். சிவஞானபோதம்.

வியதிரேகம் என்பதன்சத்தார்த்தம் “ஒன்றுதலில்லாதது” என்பதாம்; “பொருத்தமில்லது” ஐன்றருமுளர் சிவஞானபோதம்.

“பக்கமுன்றின்முன்றேதுவுடையபொருளைப்பார்த்துரைத்—தக்கஞானந்தனைப்பொருட்டாம் பிறர்தம்பொருட்டாமனுமானந்—தொக்கவிவற்றாற்பிறர்தெளியச்சொல்வதாகுமச்சொல்லு—ழிக்க அன்னுவயத்தினோடு வெதிரேகச்சொலெனவிரண்டாம்” என்னும் அளவைச்செய்யுளில், அன்னுவயம் வியதிரேகம் எனும் பதங்கட்கு உரைத்திருக்கும் பொருளுக்கான்க

அ. அறிவைவிசேடியமோடுவிசேடகத்தின்ருடர்பாற் பெறுமன்விசேடமுஞ்சாமானியமுமேய்த்தாட்டாந்தரம் உறுமுன்விசேடியமீந்திடுஞ்சாமானியமொன்றுமே நெறியின்விசேடகமேவெதிரேகமொன்றிந்திடுமே.

இ--யுள், தாட்டாந்தங்களைச் சாமானிய விசேடம் எனவரையறுத்தல் இவ்வாறென்றும், விசேடியவிசேடகபாதங்கள் இன்னின்னதாட்டாந்தத்தில் ஈந்து பொதுப்பதமாய் நிற்கும் என்றும், உணர்த்துகின்றது.

இ--ள். அறிவைவிசேடியமோடு விசேடகத்தின்ருடர்பாற்பெறு மன்விசேடமுஞ்சாமானியமுமேய்த் தாட்டாந்தரம்--விசேடியத்துக்கும் விசேடகத்துக்கும் உள்ளதொடர்புபற்றியே மெய்மையான (பொருடரும்) தாட்டாந்தங்கள்விசேடத்தையுஞ்சாமானியத்தையும் பெரும்பான்மையும் பெறுமென்றறிவாயாக; (பொய்ப்பொருணுதலும் விபரீததாட்டாந்தங்களில் விசேடிய விசேடகத் தொடர்புபுலப்படத் தெளியும் அருமைகாரணமாய் விசேடசாமானியங்களைக் குறித்தலும் ஏலாமையாற்றான், மெய்மையான பொருடருந் தாட்டாந்தங்கள் என்றுவிதந்தது.)

உறுமுன்விசேடியமீந்திடுஞ்சாமானியமொன்றுமே - சாமானியதாட்டாந்தம் மாத்திரமே முன்னிற்கும் விசேடியத்தைஈயும்; (எனவே, விசேடதாட்டாந்தம் விசேடியத்தை ஈயாது என்று மீட்சிமொழியாயிற்று)

நெறியின் விசேடகமே வெதிரேகமொன்றிந்திடும்--வியதிரேகதாட்டாந்தம் மாத்திரமேவி

சேடகத்தை ஒழுங்கே *ஈயும்; (எனவே, அன்னுவயதாட்டாந்தம் விசேடகத்தை ஒழுங்கே ஈயாது என்று மீட்சிமொழியாயிற்று.) எ-று.

விசேடியத்தில்வரும்-எல்லாம் முற்றும் அண்ணத்தும் ஒவ்வொன்றும் முதலிய சொற்கள் காரணமாய்ச் சாமானியதாட்டாந்தத்தையும், சில பல அனேகம்முதலிய சொற்கள் காரணமாய் விசேடதாட்டாந்தத்தையும் ஒருவாறு வரையறுத்துணரக்கூடியதெனினும், விசேடிய விசேடகத்தீதோடர்பினுலேயே தெளிய அளவிடலாம்; உதாகரணம்,—பட்சிகள் சிறகுடையன என்னுமிடத்து சிறகின்றேற் பட்சிபல்ல என்னுந் தோடர்புபற்றி, பட்சிகளெல்லாந் சிறகுடையன என்று சாமானியானவயதாட்டாந்தமாய்க் கொள்க; பட்சிகள் மரங்களல்ல என்னுமிடத்து மரமெனிற்பறக்குஞ்சிறகிராது என்னுந் தோடர்புபற்றி பட்சியேதுவும் மரமல்ல என்று சாமானியவியதிரேக தாட்டாந்தமாய்க் கொள்க; பட்சிகள் பாடுகின்றன என்னுமிடத்து ஆர்கதை காகம் கூகை

---

*சிலபட்சிகள் அன்னங்கள், அகத்தியன் தமிழைப் பெற்றமுனிவன் என்னுமிடத்து அன்னுவயதாட்டாந்தமும் விசேடகத்தை ஒருவாறு ஈயுமெனினும், இதுசிறப்பினதன்றெனும் பொருள்கருதியே “வியதிரேகதாட்டாந்தம்மாத்திரமே விசேடகத்தை ஒழுங்கே ஈயும்” என்றுரைத்தாம்.

† “ஒருவாறு வரையறுத்துணரக்கூடியது” என்றதென்னையோவெனின், “அவனுடையவார்த்தைகளைல்லாம் பொய்யல்ல, வார்த்தைமுற்றும்பொய்யல்ல, வார்த்தையணத்தும்பொய்யல்ல, வார்த்தையாவும்பொய்யல்ல” என்னுந் தாட்டாந்தங்களிலே எல்லாம் முற்றும் அண்ணத்தும் யாவும் எனுந் சொற்கள் வந்து நின்றும், அத்தாட்டாந்தங்களோ விசேட தாட்டாந்தங்களாதலின்.

‡விசேடியவிசேடகத்தோடர்பு என்றது விசேடியவிசேடகங்களாற் குறிக்கப்படும் பொருள்கட்குள்ள தோடர்பை எனக்கொள்க.

முதலிய சிலபட்சிகள் பாடுகின்றில எனும் அனுபவத் தொடர்புபற்றி, சிலபட்சிகள் பாடுகின்றன என்று விசேடான்வயதாட்டாந்தமாய்க் கொள்க; பட்சிகள் மாமிசபட்சணிகளல்ல என்னுமிடத்து பருந்து காகம் கழுதமுதலிய சிலபட்சிகள் மாமிசம்பட்சிக்கின்றன என்றும் அனுபவத்தோடர்புபற்றி, சிலபட்சிகள் மாமிசபட்சணிகளல்ல என்று விசேடவியதிரேகதாட்டாந்தமாய்க் கொள்க.

சுதல் என்பது விசேடியமெனினும் விசேடகமெனினும் தன்னுற் குறிக்கப்படும் பொருண்முற்றுக்கும் பிரயோகமாய் நிற்கப் பகுத்திடுதலாம்.

“விசேடியமீந்திடுஞ்சாமானியமொன்றும்” எனவே, சாமானியான்வயதாட்டாந்தத்தினதுஞ் சாமானியவியதிரேகதாட்டாந்தத்தினதும் விசேடியங்கள் ஈயப்பட்டு நிற்கும் என்பதுபற்றும்; உதாகரணமாய்,--பட்சிகள் காஷ்டையன பட்சிகள் மரங்களல்ல; (பட்சிகள் எனும் விசேடியங்கள் இங்ஙனம் ஈயப்பட்டன.)

“விசேடமே வெதிரேகமொன்றீந்திடும்” எனவே சாமானிய வியதிரேக தாட்டாந்தத்தினதும் விசேடவியதிரேக தாட்டாந்தத்தினதும் விசேடகங்கள் ஈயப்பட்டு நிற்கும் என்பதுபற்றும்; உதாகரணமாய்,--பட்சிகள் மரங்களல்ல; சிலபட்சிகள் மாமிசபட்சணிகளல்ல; மரங்கள், பட்சணிகள் எனும்விசேடகங்கள் இங்ஙனம் ஈயப்பட்டன.)

இவ்வாறுரைக்கவே, சாமானியான்வய தாட்டாந்தத்தின்விசேடியம் ஈயப்பட்டும்விசேடகம்ஈயப்படாதும்

அனுபவம் என்பது பொருள்களை அவற்றின் சம்பந்தசார்புகளிற் கண்டு பரீட்சித்துத் தெளிதலான் வந்த அறிவு;—“உத்தேசலட்சணபரீட்சைகாரணமாய் உறும்போதம்” எனினும் ஐக்கும். “மைந்தாசிந்தைதனின் மயக்கமென்ன சுருதியுத்தி அனுபவத்தாற்றெளிந்திடாயே” என்ற விடத்தும், “அனுபவம்” எனுஞ்சொல் மேலையுரைத்த பொருளினின்றது காண்க. அனுபவத்தோடர்பு என்பது அனுபவத்தாலறிந்த் தொடர்பாம்.

ஈயப்பட்டு நின்றலாவது விசேடியபாதமேனும் விசேடகபாதமேனும் தன்னுந் சுருதப்படும் பொருளண

நிற்கும் என்றும், சாமானியவியதினோக தாட்டாந்தத்தின் விசேடியவிசேடகங்களிரண்டும் ஈயப்பட்டு நிற்கும் என்றும், விசேடான்வயதாட்டாந்தத்தின் விசேடியவிசேடகங்களிரண்டும் ஈயப்படாமனிற்குமென்றும், விசேடவிபதிரேக தாட்டாந்தத்தின் விசேடியம் ஈயப்படாதும விசேடசம் ஈயப்பட்டும் நிற்கும் என்றும், பொருடோனியானின்றன; உதாகரணமாய்,—பட்சிகள் காலுடையன என்னுமிடத்து, பட்சிகள் என்னும் பதம் பட்சிசாதி முற்றுக்கும் பிரயோகமாய் அங்ஙனம் நின்றலால் விசேடியம் ஈயப்பட்டும் நிற்கின்றது; காலுடையன என்னும் பதம் மற்றும் விலங்குகளுக்கும் மக்களுக்கும் குங்குடப் பிரயோகமாகுமாதலால் விசேடகம் ஈயப்படாது நிற்கின்றது. பட்சிகள் மரங்கள் ல்ல என்னுமிடத்து, பட்சிகள் என்னும் பதம் பட்சிசாதி முற்றுக்கும், மரங்கள் என்னும் பதம் விருககசாதி முற்றுக்கும் பிரயோகமாய் அங்ஙனம் நின்றலால் விசேடியவிசேடகங்களிரண்டும் ஈயப்பட்டு நிற்கின்றன. (விசேடதாட்டாந்தங்களுக்கும் மேலவதிக்கேற்ப இவ்வாறே விளக்குரைத்துக்கொள்க.)

*திரிபுசைகளே ல்லாம் மூன்றுகோணங்கனயுடையன, மூன்றுகோணங்கனயுடையனவெல்லாம் திரிபுசை; பறவைகளே ல்லாஞ் சிறகுடையன, சிறகுடையனவெல்லாம் பறவை; எனச் சாமானியான்வயதாட்டாந்தத்து விசேடகம் ஈயப்பட்டும்: சிலபட்சிகள் குயில்கள், சிலமரங்கள் பனை என விசேடான்வயதாட்டாந்தத்து விசேடகம் ஈயப்பட்டும், அருகிவரினும், இவை போல்வனவெல்லாம் உரைமாத்திரையாற் சிறந்தன

த்துக்கும் பிரயோகமாக நின்றலாம். ஈயப்படாது நின்றலாவது விசேடியபாதமேனும் விசேடகபாதமேனுங் தன்னுறகருதப்படும் பொருளணத்துக்கும் பிரயோகமாகாது அப்பொருளுட் சிலவற்றுக்கெனினும் பலவற்றுக்கெனினும் பிரயோகமாக நின்றலாம்.

*திரிபுசையென்பது மூன்று புயங்கனயுடைய முக்கோணவடிவம்; அதனை இரேகாகணிதத்திற் காணலாம்.

அல்ல; (நியாயமானது பாஷிதமாகிய *உரையிலேயே பயின்றுபழகுகின்றது.)

அகத்தியன் ஒருமுனிவன், அருச்சுனன் ஒரு வீரன் என்னும் தாட்டாந்தங்களின் விசேடியங்கள் சிறப்புப் பதமேடேனினும், அவை சாமானிய தாட்டாந்தத்துள் அடங்கும்; அகத்தியன் தமிழைப்பயந்த முனிவன், தமிழைப்பயந்தமுனிவன் அகத்தியன், எனவிசேடியம்போல விசேடகமும் ஈயப்பட்டு வருதலும் உண்டு. இராவணன் மற்றும் பாதகனல்ல, இவன் சற்றே விவேகி என்பபோல் வருவனவற்றை விசேடதாட்டாந்தம் என்று ஒருவாறு கூறலும் ஆம்.

ஒரு பொதுப்பதமானது வேறுசில சொற்களுடன் புணர்ந்து தன்பொருள் விரியிற் துன்றி வருங்கால். அப் பொதுப்பதம் அங்ஙனம் விசேடிய விசேடக பதங்களின் ஒருறுப்பேயன்றி ஒருபதம் அன்றும்; உதாஃகரணமாய்,—புலவர் என்னும் பொதுப்பதமானது சென்னைபட்டணம் யாழ்ப்பாணம் மதுரை காசி முதலிய எவ்விடத்துப் புலவரெவர்க்கும் பிரயோகமாகுமேயென்பதுஉருதி, யாழ்ப்பாணத்துப் புலவரெல்லாரும் மகீழ்ந்தனர் எனுந் தாட்டாந்தத்திலுள்ள புலவர் என்னுஞ் சொற் புலவரனைவருள்ளஞ் சிலரைமாத்திரம் அங்ஙனங் குறிக்கின்றதென்பது நோக்கி, அத்தாட்டாந்தத்தை விசேடதாட்டாந்தம் என்று சொல்லப் போகாது; தாட்டாந்தமோ

---

*ஒருவர் நியாயிக்கும்போது, அந்நியாயமானது பயிலும் பாஷிதமானது அவருடைய புந்தியில் நிகழும் யுத்தியை விளக்கும் ஒலிக்குறியேயாயினும், அப்புந்தியில் நிகழும்யுத்தி இன்னதென்று நேர்முகமாய் நாங்காணுமையின், அதன் ஒலிக்குறியாய் பாஷிதத்தையே நியாயம்பயிலும் உபாதானமாய்க் கொள்கின்றனம். “திரிபுசைகளெல்லாம் மூன்று கோணங்கவாயுடையன” என்னுமிடத்து விசேடகமானது விசேடியம்போல ஈயப்பட்டு நிற்பினும், பாஷிதமாகிய உரைமாத்திரத்தில் அப்படி வரலாம் என்றதாக விள்ளவில்லை. ஒருவர் ஒரு நியாயத்தை எடுத்துச் சொல்லும்போது அந்நியாயஞ் சித்தியுள்ளது அல்லது போலியானது என்று பாஷிதமாகிய உரைமாத்திரத்தாற்றாண்டு அறுதியிடுகின்றனம்.

ன்றுத் இரண்டிபதங்களுயன்றி மேலேயில்லை; எடு த்துக் காட்டிய தாட்டாந்தத்தில் விசேடிய பதம் யாழ்ப் பாணத்துப் புலவரெல்லாரும் என்பதேயன்றிப் புலவர் என்பதல்ல. சொல்லெல்லாம் *பதம் என்று முடியா வென்பதையும், ஒரு தாட்டாந்தத்துப் பதமாய் நின்ற சொல்லானது தான்வரும் எத்தாட்டாந்தத்தும் பதமாயேயன்றி உறுப்பாய் நிற்கப்படாது என்றொரு நியதியில் ஈலயென்பதையும், அறிந்துதொள்க. “விசேடியமீந்திடு ன் சாமானியமொன்றுமே” என்பதை நன்குணர்ந்து தெளிக. (சாமானிய தாட்டாந்தம் விசேடியபதத்தை ஈயுமேயன்றி விசேடிய பதத்தினுறுப்பாய் நிற்குஞ் சொற்களிலேதாவாது.)

௯. இடுமோர்விசேடியமேன்றவிசேடகத்தாலொரு நான் கடைவானதாட்டாந்தரமேவுமன்னவற்றேதெனிரண் டுடலான்லிரோதமொருநான் துறுமுயர்தாட்டாந்தமே விடுமீர்பதநிலைமாறிடினமுன்றிடமாற்றெய்துமே.

சத்தசாத்திரத்திலே பதம் என்பார் “எழுத்தே த னித்துந் தொடர்ந்தும் பொருடரின்.” நியாயஇலக்கண த்திலே பதம் எனக்கொண்டது ஒருதாட்டாந்தத்தின் விசேடியவிசேடக பாதமாயும், தனிமானதந் தொடர் மானதத்தை விளக்கும் ஒலிக்குறியாயும், வருந் தனி மொழி தொடர்மொழிகளை. “ஒப்பிலாமலடிபெற்ற ம கனொரு முயற்கொம்பேறித் தப்பிலாகாயப் பூவைப்பறி த்தனன்” எனுந் தொடைத்தாட்டாந்தத்துப் பலசொ ற்கள்நின்றும் பதங்களோ மூன்றுமாத்திரம். “மண்ணி லில்லதாம் படங்கடாதி எழிறநும் இயற்றுவானால்” எனுந் சத்தசுயம்பித தாட்டாந்தத்தின் விசேடியபதம் “மண்ணிலில்லதாம் படங்கடாதி” என்பது; விசேட கபதம் “எழிறநு- இயற்றுவானால்” என்பது; இப்பதங் களினிற்குஞ் சொற்களாகிய மண் இல்லது படம் கட ம் எழில் தரும் இயற்றுவான் என்பன-பிறதாட்டாந்தங் களிலே மண்வலிது இல்லது பிறவாது, படம் அழகிது, என்றாற்போலப் பதங்களாயும்வரும். ஆதலான், ஒருத னிச்சுயம்பித தாட்டாந்தத்திலே எத்தனை சொற்கள் நின்றும் பதங்களோ இரண்டுஎன நன்கறிந்து கொள்க.

உயு நியாய இலக்கணம்.

இ—யுள், தாட்டாந்தங்களின் விஜோதம் இடமாற்று என்னும் இரண்டனையும் உணர்த்துகின்றது.

இ—ள், இடுமேசர்விசேடியமேன்ற விசேடகத்தாலொரு நான்கடைவான தாட்டாந்தரமேவும்-தருகின்ற ஒருவிசேடியத்தினாலும் ஒரு விசேடகத்தினாலும் ஒழுங்காண நஷு தாட்டாந்தங்கள் பிறக்கும்.

அன்னவற்றேதேனிசண்டுலான் விஜோதமொரு நான்குறும்-அந்நான்கு தாட்டாந்தங்களுள் யாதேனும் இரண்டு(ஒன்றுடனென்று) உடலுவதினால் நான்கு விஜோதங்கள் வரும்.

தாட்டாந்தமேவிடமீர்பத நிலைமாறிடின் மூன்றிட மாற்றெய்தும்-தாட்டாந்தமொன்றிலே நிற்கும் இரண்டுபதங்களும் (விசேடியமானது விசேடகமாயும் விசேடகமானது விசேடியமாயும்) நிலைபெயர்வதனால் இடமாற்று மூன்றுவரும். எ—று.

ஏன்ற என்பது இயைந்தளனும் பொருடரும் அடை.

உயர் என்பது உயர்ந்த எனும் பொருடரும் அடை.

நாடு எனும்பதத்தை விசேடியமாயும் செழித்தல் எனும் பதத்தை விசேடகமாயும் தரின்,

நாடொவ்வொன்றுஞ் செழித்தது, (அ);

ஒருநாடுஞ்செழித்திலது, (ஈ);

சிலநாடுகள்செழித்தன, (ஐ);

சிலநாடுகள்செழித்தில, (ஓ); என்று நான்கு தாட்டாந்தங்கள் வருமாறு கண்டுகொள்க.

க. சர்வவிஜோதம். { நாடொவ்வொன்றுஞ்செழித்தது
ஒருநாடுஞ்செழித்திலது

உ. சம்பவவிஜோதம். { நாடொவ்வொன்றுஞ்செழித்தது,
சிலநாடுகள்செழித்தன. (அலது)
ஒருநாடுஞ்செழித்திலது,
சிலநாடுகள்செழித்தில

- ந. பாரிரேடவிரோதம். { நாடொவ்வொன்றுஞ்செழித்தது
சிலநாடுகள்செழித்தில (அலது)
ஒருநாடுஞ்செழித்திலது,
சிலநாடுகள்செழித்தன.
- ச. சுகளவிரோதம். { சிலநாடுகள்செழித்தன,
சிலநாடுகள்செழித்தில.

விசேடியமோடு விசேடகத்தின்சொடர்பால் மேலையுரைத்த விரோததாட்டாந்தங்களின் மெய்மை *பொய்மையை அளந்தறிக

விரோதம் என்பது நிகரான் விசேடிய விசேடகங்க ளையுடைய இரண்டு தாட்டாந்தங்கள் ஒன்றற்கொண் டுள்ள பொருட்பகையாம்.

கீடமாற்று என்பது ஒரு தாட்டாந்தத்தினிற்கும் விசேடிய விசேடகபதங்களை நிலைபெயர்த்திடுவதாம்; இப்படி நிலைபெயர்க்குங்களால், முன்னர்நின்றமூலதாட்டாந்தமும் பின்னர்வந்த மாற்றுத்தாட்டாந்தமும் ஒன்றற்கொன்று அருத்தாபத்தியாயும், மூலதாட்டாந்தத் தீயப்படாமனின்ற பதமானது மாற்றுத்தாட்டாந்தத்தும் ஈயப்படாததாயும், நிற்கவேண்டியது.

* விசேடிய விசேடகத்தொடர்பால் விரோததாட்டாந்தங்களின் மெய்மைபொய்மையை அளக்குமாறு; “பட்சியெல்லாஞ் சிறையுடையன, பட்சியொவ்வொன்றுஞ் சிறையில்லது” என்னுஞ் சர்வவிரோத தாட்டாந்தமிரண்டினுள், சாமானியானவய தாட்டாந்தமேதொடர்புபற்றி மெய்மையென்றும், ஆகவே அதன்விரோதமாகிய சாமானிய வியதிரேக தாட்டாந்தம் பொய்மையென்றுங் காண்க. நியாயிக்ஞமிடத்து, தாட்டாந்தங்களின் மெய்மை பொய்மையை விளங்கவேண்டுமென்பதுபற்றியே விரோததாட்டாந்தங்களை இங்ஙனம் உரைத்தாம்.

† நியாயிக்ஞமிடத்து, நிலைதுறைகளுக்கேற்பத் தாட்டாந்தங்களின் பாதங்கள் இடமாறிகிறபினும், அத்தாட்டாந்தங்கள் இன்னபொருள் என வரையறுத்துணரவேண்டுமென்பதுபற்றியே தாட்டாந்த இடமாற்றை இங்ஙனம் மொழிந்தனம்

மாற்றுத்தாட்டாந்தம் மூலதாட்டாந்தத்தின் *அருத் தாபத்தியாய் நிற்பதுநோக்கி, இடமாற்றையுத்தித்தல் என்று கொள்ளப்படாது; இடமாற்றுவது யுகம் ஒன்றையே பிரிதொருவிதமாய்க்கொள்ளல் ஆகும் என்றறிக; உதாகரணமாய், -“உலகம் நித்தியசொயம்பானதல்ல” எனும் யுகத்தையே இடமாற்றி “நித்தியசொயம்பானது உலகமல்ல” என்றுவிளம்பல்.

இடமாற்று மூவகைப்படும்; அவை, -தனியிடமாற்று, வரைவிடமாற்று, மறையிடமாற்று-என்பவாம்.

க. தனியிடமாற்று என்பது விசேடியத்தை விசேடகமாயும் விசேடகத்தை விசேடியமாயுமாத்திரம் நிலைபெயர்த்திடுவதாம்; சாமானிய வியதிரேகதாட்டாந்தமானது தன்பதங்களிரண்டனையும் ஈந்தும், விசேடான்வயதாட்டாந்தமானது பதங்களொன்றையேனுந் ஈயாதும், நின்றலால், ஈ-யும் ஐ-யும் தனியிடமாற்றும் வரும்; உதாகரணம்.-

ஈ { பட்சிகள் மரங்களல்ல, பின்ன
மரங்கள் பட்சிகளல்ல.
ஐ { சிலபட்சிகள் மாமிசபட்சணிகள், பின்ன
சிலமாமிசபட்சணிகள் பட்சிகள்.

உ. வரைவிடமாற்று என்பது நிலைமாற்றுங்கால் ஈயப்படாது முன்னரின்ற பதத்திற்கு எல்லைதந்து நிலைபெயர்த்திடுவதாம்; சாமானியான்வயதாட்டாந்தமான

மாற்றுத் தாட்டாந்தமானது மூலதாட்டாந்தத்தின் அருத்தாபத்தியாய் நிற்க இடமாற்றினாலன்றி, மற்றைப்படி நியாயித்தற்குதவாது; உதாகரணமாய் “பட்சிகள் காலுடையன” எனுந்தாட்டாந்தத்தை “காலுடையன சிலபட்சிகள்” என்று இடமாற்றாமல், “காலுடையன வெல்லாம்பட்சிகள்” என்று இடமாற்றின், அதுபோலியாய்நியாயத்துக்குதவாது: “பட்சிகள் மரங்களல்ல” எனுந்தாட்டாந்தத்தை “மரங்கள் பட்சிகளல்ல” என்று இடமாற்றாமல், “சிலமரங்கள் பட்சிகளல்ல” என்று இடமாற்றின், அதுவும்போலியாய்; இப்படி, தாட்டாந்தங்களை ஒன்றற்கொன்று அருத்தாபத்தியாய் நிற்க இடமாற்றுங்கால், ஒரு யுகத்தையே பிரிதொருவிதமாய் உரைக்கின்றனம்.

து விசேடியபதத்தை ஈந்தும் விசேடகபதத்தை ஈயாது
மநிற்றலால், ஆ, வரைவிடமாற்றாய்வரும்; உதாகரணம்.-

ஆ { அன்னங்களேல்லாந் தோலடிப்பறவைகள், பி.
சிவதோலடிப்புறவைகள் அன்னங்கள்.

ஆ { எருமைகளேல்லாந் கவையடிவிலங்குகள், பி.
சிலகவையடிவிலங்குகள் எருமைகள்.

சாமானிய வியதீரேக தாட்டாந்தத்துவரும் எதிர்ம
றைச்சந்திண விசேடகத்தினுறுப்பாய்க்கொண்டு, ஆ
கவே, -ஈ-யை ஆ-வாய்க்கருதி, ஈ-யை வரைவிடமாற்ற
ய்ப் பெயர்த்தலும் அருகிவரும்; உதாகரணம்.

ஈ { மரங்கள் விவேகாத்துமிகளல்லன, பின்ன
சிவவிவேகாத்துமிகளல்லன மரங்கள்.

(“விவேகாத்துமிகள் மரங்களல்லன” என்பதுதனி
யிடமாற்றும், “சிவவிவேகாத்துமிகளல்லன மரங்கள்”
என்பது வரைவிடமாற்றும் ஆம் என்றுணர்க.)

ஈ. மறையிடமாற்று என்பது பதங்களை நிலைமாற்
றுங்கால் எதிர்மறுத்து மாற்றலாம்: விசேடவியதீரேக
தாட்டாந்தமானது விசேடியபதத்தை ஈயாதும் விசே
டகபதத்தை ஈந்தும் நிற்றலால், மாற்றுத்தாட்டாந்தம்
மூலதாட்டாந்தத்தின் அருத்தாபத்தியாயே வரும்படி-ஓ
மறையிடமாற்றாய்வரும்; உதாகரணம்,

ஓ { சிலபுலவர்கள் சுத்தவிவேகிகளல்லர், பின்ன
சீலசுத்தவிவேகிகளல்லார் புலவர்கள்.

இவ்வாறு மறையிடமாற்றுங்கால், ஓ-வில்வரும் எ
திர்மறைச்சந்திண விசேடகத்தினுறுப்பாய்க் கொண்
டு (ஆகவே. ஓ-வை ஐ-யாய்க்கருதி) தனியிடமாற்றே
னக்கொளினும் அமையும். அன்றியும், சாமானியான்
வயதாட்டாந்தமும் மறையிடமாற்றினும் ஒருவாறுவரு
ம்; உதாகரணம்,

ஐ { அன்னங்கள் தோலடியின, பின்ன
தோலடியில்லன அன்னங்களல்ல.

மேலும், “பறவைகளேல்லாந் சிறகுடையன, சிற
குடையனவெல்லாம் பறவைகள்,” என்றும், “அகத்
தியன் தமிழைப்பயந்தமுனிவன், தமிழைப்பயந்தமுனி
வன் அகத்தியன்,” என்றுந் சாமானியான்வயதாட்டா
ந்தந் தனியிடமாற்றாய் வருதலும்; “சிலபட்சிகள் குயில்
கள். குயில்கள் சிலபட்சிகள்” என விசேடான்வயதா

ட்டாந்தஞ் சாமானியான்வயதாட்டாந்தமாய் இடமாறு தலும், அருகுமென்றறிந்தமைத்துக்கொள்க.

மேலவிலிரித்து முடித்தவற்றைத் தொகுத்துமுடிக்கி ன்; *ஈ-யும் ஐ-யும் தனியிடமாற்றே; ஆ-வும் ஈ-யும் வ ரைவிடமாற்றே, ஆ-வும் ஒ-வும் மறையிடமாற்றே.

க0. எய்திருசாதனதாட்டாந்தநின்றவற்றேவினையும் மெய்தருசர்த்யமுடித்தனையாயிதஞ்சாதனம்பின் பெய்திடினேதுதிட்டாந்தமன்சாத்தியம்பட்சமுடன் உய்பிரதிஞ்ஞையுபநயமோர்கநிகமனமே.

இ--யுள், நியாயத்தின் பரியாய்ப் பெயராகி யனையாயிதம் இவ்வாறுவரும் என்றும், நை யாயிதத்தின் உறுப்புகள் இவையென்றும், உ ணர்த்துகின்றது.

இ--ள். எய்திருசாதனதாட்டாந்த நின்றவற் றே வினையும் மெய்தருசர்த்யமுடித்தனையாயி தம்-தருகின்ற ிசாதனங்களாகிய இரண்டு தா

*இடமாற்றிலே பயிலும்படி சில உதாகரணங்கள் தருதும்,--மரங்கள் யுத்தியில்லன; சிலபட்சிகள் பாடுகி ன்றன; மனுஷர் விவேகாசாரசிருட்டிகள்; எல்லாமனு ஷரும் ஞானிகளல்ல; சிலமனுஷர் சிதடர்; கல்விமே ன்மையுடையது; சாந்தஞ் சிறந்த இலட்சணம்; வேற் றுமை ஐமுதலாகும்; விகாரமணத்தும்மேவலதியல்பே; தேயுவும்வாயுவும் பூதியங்கள்; பிரபஞ்சந்தோற்றமுடையது; சிவஞானபோதம் பொருணூல்; சிவஞானசித்தி ப திநூல்; சிவப்பிரகாசம் ஆத்துமிகநூல்; தத்துவப்பிரகா சஞ் சித்தாந்தநூல்; இந்நூல்தள் சித்தாந்தநூல்கள்; இ லக்கணவிளக்கம் கருவிநூல்; நேமிநாதம் இலக்கண நூல்; நியாய இலக்கணம் பொருணூலன்று; கடவுள் கி ஞ்சிஞ்ஞத்துவனன்று; ஆன்மா 'சருவஞ்ஞத்துவனன்று; லோகாயதங் கடவுணூலன்று.

†சாதனம் என்பது சாத்தியத்தைச் சாதிப்பதற் கீட னான தாட்டாந்தம்; இதனை “அவினாபாவம் பேசுறுமே து” என்றும் “இலிங்கம்” என்றுங்கூறுவார். “எய்திரு சாதனதாட்டாந்தநின்றவற்றே வினையும் மெய்தருசாத்

ட்டாந்தங்களினால் அச்சாதனங்களிலே (குறிப்பாய்) விளைந்து கிடக்கின்ற மெய்மையான சாத்தியத்தை (“விரிவாயொழுங்கின்”) முடிப்பதாகிய நியாயம் நையாயிதம் ஆம்.

சாதனம்பின்பெய்திடினேது திட்டாந்தம்-- சாதனங்களை (சாத்தியத்தின்) பின்வைத்தால் ஏது திட்டாந்தம் (என்றுமுறையேபெயர்பெறும்.)

முன்சாத்தியம் பட்சமுடனுய்பிரதிஞ்ஞை- (அப்பொழுது,) முதனிற்குஞ் சாத்தியமானது பட்சம் அல்லது பிரதிஞ்ஞை (என்ற பெயர்பெறும்.)

உபநயமோர்கநிகமனமே--(அன்றியும்), உபநயம் நிகமனம் (என்னும் உறுப்புகளிரண்டையும் அங்ஙனம்) தெளிந்துகாள்க. எ--று.

“உய்” என்பதுசெலுத்தும்எனும்பொருடரும்அடை.

ஒவ்வொருநையாயிதத்திலும் சாதனம் சாத்தியம் என்றிருபகுதிகள் உண்டு; அவற்றுள், சாதனமானது பூர்வசாதனம் உத்தரசாதனம் என்றிரண்டாம்; இவ்விருசாதனங்களிலுஞ் சாத்தியமானது வெளிப்படையானன்றிக் குறிப்பாய் அமைந்துகிடக்கும்; உதாகரணமாய்,—

யமுடித்தவனையாயிதம்” என்று இங்ஙனம் மொழிந்ததற்கொப்பவே, “அனுமானம் அலிபாவம் பேசுறுமேதுக்கொண்டு மறைபொருள்பெறுவதாகும்” எனச் சிவஞானசித்தியளவையிலும் மொழிந்திருக்கின்றது. சாத்தியமானது சாதனங்களிலே வெளிப்படையானன்றிக் குறிப்பாய் அமைந்துகிடத்தலின், அதனைப் பாஷிதமாகிய உரையிலே விரித்துவிளக்குவதே நியாயித்தற்குச் சிறப்பும் யுத்தித்தற்கு வலிமையுமாம்; சாத்தியத்தைப் பாஷிதமாகிய உரையிலே விளக்காது சாதனங்களிலேயே குறிப்பாய் அமைந்துகிடக்கவிடின், அச்சாத்தியம் எவர்க்கும் புலப்படாது நியாயித்தலும் வலிகுன்றிப்போன்றும் சாத்தியத்தை இலிங்கி எனக்கூறுவார்.

பூர்வசாதனம். — “நல்லோரெவருஞ்சாந்தத்தைநயக்கின்றனர்,”

உத்தரசாதனம். — “இம்மந்திரி ஒருநல்லவன்;” என்னும் இச்சாதனங்களிலே “இம்மந்திரி சாந்தத்தைநயக்கின்றனன்” என்னுஞ் சாத்தியமானது குறிப்பாய் அமைந்துகிடந்தமைகாண்க:

சாத்தியத்தை அனுமானம் என்னலும் ஆர்.

பூர்வசாதனத்தை முன்னரும் உத்தரசாதனத்தை அதன் பின்னருஞ் சாத்தியத்தை அவற்றின் பின்னுமாக “நியாயம்விரிவாயொழங்கினுரைக்கின்,” அதுவே நையாயிதநெறியாம்.

இவ்வாறு சாதனங்களை முன்னிறுத்திச் சாத்தியத்தைப் பின்முடியாமல், “இம்மந்திரிசாந்தத்தை நயக்கின்றனன்; என்னவெனின், இவன் ஒரு நல்லவன், நல்லோரெவருஞ் சாந்தத்தை நயக்கின்றனர்” என்று நியாயமுடிக்குமிடத்து, சாத்தியம் முதனிற்றலால் இங்ஙனம் பட்சம் ஆயிற்று; உத்தரசாதனம் பட்சத்தின் பின்னர் வந்து ஏதுவாயிற்று; பூர்வசாதனம் அதன்பின்னர் வந்து தீட்டாந்தம் ஆயிற்று.

பூர்வசாதனத்தையும் உத்தரசாதனத்தையுஞ் “சாதனம்” என்னும் ஒரு சொல்லான் விளம்புமாறுபோல, ஏதுவையுந் திட்டாந்தத்தையும் “நியாயம்” என்னும் ஒரு சொல்லான் விளம்புதலும் உண்டு.

எடுத்துக்கொண்ட தொடர்பினுக்கேற்பச் *சாதனங்களை முன்னர்நிறுவிச் சாத்தியத்தைப் பின்னர் அனுமிப்பதும் உண்டு; சாத்தியமாகிய பட்சத்தையே முன்னர்

*பிறர்க்கு அறிவுறுத்துவதே முக்கியகருமமாயின், சாதனம் முன்னருஞ்சாத்தியம் பின்னரும் வரலாம்; அன்றி, அறிவுறுத்துவதே கருமமாயினும் வலியுறுத்துவதே முக்கியவிடமாயின், சாத்தியம்பட்சமாய் முன்னருஞ்சாதனம் நியாயமாய்ப் பின்னரும்வரலாம்; ஆயினும், நியாயிப்போர் ஒருநையாயிதத்தையே ஒருக்காற் சாதனசாத்தியமுறையாயும் ஒருக்காற்பட்ச நியாயமுறையாயும் வைத்தலின் இடந்தருணம் அறிந்து ஏற்பவைப்பதே முறையாம்.

வைத்து ஏததிட்டாந்தம் என்னு நியாயத்தைப் பின்
னர் வருவிப்பதும் உண்டு.

இனி நையாயிதத்திலே அருகிப்பயில்கின்ற பட்சம்
ஏது திட்டாந்தம் உபநயம் நிகமனம் என்னும் *பஞ்சா
நகங்களை உணர்த்துவான் உதாகரிப்பம்;

பட்சம்—இம்மந்திரி சாந்தத்தைநயக்கின்றனன், எ
ன்வையெனின்,

ஏது—நன்மை இவனிலே விளங்குகின்றது,
திட்டாந்தம்—நன்மையுடையோரெவருஞ் சாந்தத்
தை நயக்கின்றனர்,

உபநயம்—இம்மந்திரி நன்மையுடையவன் ஆதலால்,
நிகமனம்—இம்மந்திரி சாந்தத்தை நயக்கின்றனன்.
பட்சம்—அந்தமவை நெருப்படைத்து, என்வையெனின்
ஏது—புகை அதிலே தோன்றுகின்றது, (ன்,
திட்டாந்தம்—புகையுள்ள இடமெதுவும் நெருப்பு
டைத்து,

உபநயம்—அந்தமவை புகையுடைத்து, ஆதலால்,
நிகமனம்—அந்தமவையெருப்படைத்து. இந்நையாயி
தங்களுள் முதல்தாகரணத்திலே, “நன்மை இவனி
லே விளங்குகின்றது” என்னும் ஏதுவும் “இம்மந்திரி ந
ன்மையுடையவன்” என்னும் உபநயமும் எப்படியேனு
ம் ஒருபொருளையே தருவனவாய்க் கூறியதுகூறலாயும்,
“இம்மந்திரி சாந்தத்தை நயக்கின்றனன்” எனும்பட்ச
மும் “இம்மந்திரிசாந்தத்தை நயக்கின்றனன்” எனும்
நிகமனமும் பெயருணயமிலா அனுவாதமாயும், நிற்பலா
ல், உபநயம் நிகமனம் எனும் இரண்டுறுப்புகளுஞ் சிற
ப்பில்லன என்றும், பட்சம் ஏதுதிட்டாந்தம் எனப்பெ
யர்கின்ற பூர்வசாதனம் உத்தரசாதனம் சாத்தியம்†

*பஞ்சாங்கம் என்பது ஐந்து உறுப்பு;-அவை, பட்சம்
ஏதுதிட்டாந்தம் உபநயம் நிகமனம் எனமேலையுரை
த்தவாறே சிவஞானசித்தியளவையுலும் வருகின்றன.

†சிவஞானசித்தியளவையிலே உரையாசிரியராகிய
ஞானப்பிரகாசதம்பிரானும் இவ்வாறே உபநயம் நிகம
னம் இரண்டும் சிறந்தனவல்லவேன்றும், பட்சம் ஏது
திட்டாந்தம் மூன்றுமே சிறந்தன என்றும், உரைசெய்
திருக்கின்றனர்.

என்னுந் திரியாங்கங்களினாலேயே நையாயிதம் முடியு
ம் என்றும், உய்த்துணர்ந்துகொள்க.

நையாயிதத்தையும் நியாயத்தையும் ஒன்றற்கொண்
று ஒற்றுமையான்வழங்கலும், அனுமானத்தையும் நி
யாயத்தையும் ஒன்றற்கொன்று ஆதபெயரான் வழங்க
லும், உண்டு.

மேலையுரைத்த பஞ்சாங்கங்களுட் சிலவற்றைச்
சிறிதே *லிகற்பித்துரைப்பாரும் உளர்.

கக. மனனிணய்யாயிதசித்தியின்றத்துவகுத்தீரம்வை
இனியீபொதுப்பதமேலுடம்பட்டெனேதிர்மறுத்தென்
நனியேலிசேடகித்திட்டதியாதுமவ்வாறதனில் [பே.
இனிதேயமையெதன்மேலும்லிசேடகித்தேற்றலுண்

இ--யுள், நையாயிதங்கட்கெல்லாந் தத்து
வகுத்திரம் உணர்த்துகின்றது.

இ--ள். மனனிணய்யாயிதசித்தியின்றத்து
வகுத்திரமவையினி-இப்பொழுது நையாயித
ங்களின் வலியை அளக்குந் தத்துவகுத்திரத்
தைப் புந்தியிலே வைத்துக்கொள், (சொல்லு
கின்றனம்.)

“ஈ பொதுப்பத மேலுடம்பட்டெனேதிர்ம
றுத்தேனனியே விசேடகித்திட்ட தியாதுமவ்
வாறதனிலினிதேயமையெதன்மேலும விசே
டகித்தேற்றலுண்டே”--ஈந்துநிற்கும பொதுப்

*அதுவருமாறு,—

“மலயிதுவன்னியையுடைத்து பிரதிஞ்ஞை
புகையுடைத்தாதலால் ஏது
எங்கெங்கேபுகையுண்டு, அங்கங்கேவன்னியுண்டு;
எப்படி அடுக்கவா, திட்டாந்தம்,
அப்படி இந்தமல புகையுடைத்து உபநயம்
ஆகையால், அப்படிவன்னியுடைத்து நிகமனம்.”
“தொகையாருறுப்பைந்தொடுங் கூட்டிச்செல்லுவா
ருமுளர் துணிந்தே” என்பதிலும் பஞ்சாங்கங்கள் சிற
ந்தனவல்லவென்றே ஒலிக்கின்றது.

பத்தீதைப்பற்றி உடம்பாடாயேனினும் எதிர்மறையாயேனினும் விசேடகித்துரைத்ததே தனையும் அப்பதத்துள் அமைந்த எப்பொருண்மேலும் அவ்விதமாகவே விசேடகித்து ஏற்றலாம்.— என்றவாறு.

“நனி” என்பது மிகஎனும்பொருடரும் அடை.

“இனிதே” என்பதுநன்க்தாய்எனும்பொருடரும் அடை.

“விசேடகித்திட்டது” என்றதனால், “ஈபொதுப்பதம்” என்றது விசேடியத்தைமென்று சுவாபப்பிரமாணமாய் ஒலிக்கின்றது.

தத்துவம்என்பது தன்னிலேயே தெளிபொருளுடைய தாய்த் தன்னைநிகரிக்கப் பிறசாதனத்தை அவாவாது நிற்குந் தாட்டாந்தம்; உதாகரணமாய்,—இரண்டுபொருள்கள்தனித்தனி பிரிதொருமூன்றும்பொருளா நிகர்க்குமெனின், அவ்விரு பொருளந் தம்முளும் ஒன்றனையொன்றுநிகர்க்கும். தத்துவசூத்திரத்தை விளக்கும் உ--ன்,—

*நியாயிகுமிடத்து, மாந்தரேவருந் சந்தேக விபரீத நற் றொப்புக்கொள்ளுந் தத்துவசாதனத்தை வைத்தே சாத்தியம்முடிக்கவேண்டியது; அன்றி, தத்துவசாதனத்தையும் ரூபிகரிக்கவேண்டுமென்னின், நியாயம் வரம்பிசுர்துசெல்லுமென்றறிக; ஆகவே, நியாயித்தலும் இல்லாமென்றே அறுதியாம். “ஈபொதுப்பதமேலுடம்பட்டேனெதிர்மறுத்தென்னையேவிசேடகித்திட்டதியாதும் அவ்வாறதனில் இனிதேயமைஎதன்மேலும்விசேடகித்தேற்றலுண்டு” என்பது ஒர்த்தத்துவசாதனம்;—இத்தத்துவசாதனத்தைப் பிறசாதனங்களால் ரூபிகரிப்பதே லாது; ரூபிகரிக்கலாம் எனச்சிலர்கூறினும், அதனையே பிறசொற்களான் உரைப்பரன்றி, பிறசாதனங்களை வைத்து அதனைச் சாத்தியமாய் அனுமித்து ரூபிகரிக்க மாட்டார் என்றறிக. “ஒன்றும் ஒன்றும் இரண்டு, ஒன்றின்பாதி ஒன்றினுந் சிறிது, ஒன்று அதன் பாதியினும் பெரிது” எனுந் தத்துவங்களை ரூபிகரித்தலேலாமை போல, மேலையுரைத்த தத்துவசூத்திரத்தையுந் சித்தாந்நஞ்செய்வதேலாது.

க. பட்சிகள் காலுடையன,
ஆந்தைகள் பட்சிகள்; ஆகவே
ஆந்தைகள் காலுடையன;

இந்த உதாஶரணத்திலே “பட்சிகள்” எனும் ஈ பொது
ப்பதமேல் உடம்பாடாய்விசேடகித்திட்டகாலுடைமை
யானது பட்சிகள் எனும் அப்பதத்துள் அமைந்த “ஆந்
தைகள்” எனும் பொருண்மேலும் உடம்பாடாய் விசே
டகித்தேற்றப்பட்டிருக்கின்றது.

உ. பட்சிகள் மரங்களல்ல,
மயில்கள் பட்சிகள்; ஆகவே
மயில்கள் மரங்களல்ல;

இந்த உதாஶரணத்திலே, “பட்சிகள்” எனும் ஈ பொ
துப்பதமேல் எதிர்மறையாய் விசேடகித்திட்ட மரங்க
ளானது பட்சிகள் எனும் அப்பதத்துள் அமைந்த “மய்
ல்கள்” எனும் பொருண்மேலும் எதிர்மறையாயேவிசே
டகித்தேற்றப்பட்டிருக்கின்றது.

ஈ. நல்லோர்கள் சாந்தத்தைநயக்கின்றனர்,
சில அரசர் நல்லோர்கள்; ஆகவே
சில அரசர் சாந்தத்தைநயக்கின்றனர்.

ஈ. புனிதமுடையோர்மறத்தொழிலுலிலும்பார்,
சிலமந்திரிகள் புனிதமுடையோர்; ஆகவே
சிலமந்திரிகள் மறத்தொழிலுலிலும்பார்.

கஉ. உண்டே நியாயமணத்துமித்தத்துவசூத்திரத்தை
கண்டேமுடிதல்பின்றத்துவசூத்திரம்வேறிரண்டு [க்
கொண்டேமுடியஞ்சயம்பிதசம்பாலிதங்களேனும்
எண்டோய்பலதிறன்றாவனுமானமியாவையுமே.

இ—யுள், மேலைச்செய்யுளில் உரைத்த ம
கா தத்துவசூத்திரத்தால் எந்த நியாயமும் முடி
யும் என்றும், வேறிருதத்துவசூத்திரங்களாலு
ம்முடியும் என்றும், உணர்த்துகின்றது.

இ—ள். உண்டே நியாயமனைத்துமித்தத்துவ
சூத்திரத்தைக் கண்டேமுடிதல்-நையாயிதங்
களெல்லாம் (மேலையுடரத்த) அத்தத்துவசூத்

திரத்தில்வந்தோடுங்கியே * முடிவதுண்டு.

பின்றத்துவசூத்திரம்வேறிரண்டுகொண்டே முடியுஞ் சுயம்பித சம்பாவிதங்களேனும் எண்டோய்பலதிறன்றுவனுமானமியாவையும் -(நேரேஒருக்காலேமுடியாவானபடியால்)மேலும், வேறிரண்டுதத்துவசூத்திரங்களாலே முடியும்,--சுயம்பிதநையாயிதம் சம்பாவிதநையாயிதம் என்னுந் தோகையுளடங்கிய பலதிறன் பொருந்தும் நியாயானுமானமெல்லாம்.- என்றவாறு.

நையாயிதங்களணத்தையும் முன்னருரைத்த மகாதத்துவசூத்திரத்திற் கொணர்ந்து முடித்தலின் உழப்பும் அருமையும் நோக்கியே, வேறிரண்டு தத்துவசூத்திரங்களுரைப்பான்றோடங்கினம்.

“பலதிறன்றுவனுமானம்” ஆவன,—

க. சுவார்த்தானுமானம்,—இது “பக்கமுன்றின்முன்

*மேலு இருபத்துமூன்றாஞ் செய்யுளின்கீழ் உதாகரித்திருக்கும் பலதுறை நையாயிதமணத்தையும் மகாதத்துவசூத்திரத்திலே கொணர்ந்து முடிக்கும்விதத்தைஅங்ஙனம் உரைப்பாம்; அந்த விதியினால் முடித்தறிந்துகொள்க. “உண்டேநியாயமணத்துமித்தத்துவசூத்திரத்தைக்கண்டேமுடிதல்” என்றுரைத்ததனால், எந்தநியாயத்தையுந் தத்துவசூத்திரத்திலேயே கொணர்ந்து முடிக்க வேண்டியதென்றொருநியதி தோன்றாது; விரும்பியவிடத்து, நியாயம்போலியன்றென விளக்கும்படி தத்துவசூத்திரத்தால் முடித்துக்காட்டிலாம்; நியாயமானது தத்துவசூத்திரத்தான் முடியுமெனின் ஆபாசமாகிய போலி இல்லையென்றும், முடியாதேனின் ஆபாசமாகியபோலி உண்டென்றும் அறியலாம். “சத்தசாத்திரமுறையாய்ப்பேசுதல்” என்பதற்கு ஒவ்வொரு சொல்லையும் பதமுடித்தில் என்பது பொருளல்லாதவாறுபோல “நியாயஇலக்கணமாய்ப்பேசுதல்” என்பதற்கும் ஒவ்வொருநியாயத்தையும் நையாயிதமாக்கித் தத்துவசூத்திரத்தாலும் முடித்துக்காட்டுதல் என்பதுபொருளல்ல.

நேதுவுடையபொருளைப்பார்த்துணரத் தக்கஞானந்தன்பொருட்டாம்” என்றுசிவஞானசித்திஅளவையிலும், “குருவறிதறன்பொருட்டாய்க்கொள்வர்” என்று அளவைவிளக்கத்திலும், உரைத்திருக்கின்றது.

உ. பரார்த்தானுமானம்,—இது “பிறர்தம்பொருட்டாமனுமானந்தொக்கவிவற்றற்பிறர்தெளியச்சொல்வதாகும்” என்று சிவஞானசித்திஅளவையிலும், “குருவருளாற்பின் சீடற்கோதல் பிறர்பொருட்டா மான்மானம்” என்று அளவைவிளக்கத்திலும், உரைத்திருக்கின்றது.

ஈ. கேவலான்வயானுமானம்,—இது பட்சம்ஏதுதிட்டாந்தம் உபநயம்நிகமனம்எனும்பஞ்சாங்கங்களால்விரிந்து வெளிப்படையினிற்கும் அன்னுவயஅனுமானம்; உதாகரணம்,—

“இந்தமலநெருப்புடைத்து, என்ணயெனின்,
இது புகையுடைத்து,
புகையுள்ளஇடம்நெருப்புடைத்து,
இம்மலபுகையுடைத்து, ஆகவே,
இம்மலநெருப்புடைத்து.” இதனைச்சற்றே விகற்பித்துரைப்பாரும்உளர்.

ச. கேவலவியதிரேகானுமானம்,—இதுபஞ்சாங்கங்களால்விரிந்துவெளிப்படையினிற்கும் வியதிரேகஅனுமானம்; உதாகரணம்,—

“இம்மலநெருப்புடைத்து, என்ணயெனின்,
இதுபுகையுடைத்து,
நெருப்பில்லாதஇடம் புகையுடைத்தன்று,
இம்மலபுகையில்லாததன்று, ஆகவே.
இதுநெருப்பில்லாதஇடமன்று.” இங்ஙனம்உரைத்ததைச் சிறிதேவிகற்பித்து அளவையில் உதாகரித்திருக்கின்றது.*

[“நெருப்பில்லாதஇடம்புகையுடைத்தன்று” என்னு

*அதுவருமாறு,—

“மலையிது வன்னியையுடைத்து	பிரதிஞ்ஞை.
புகையுடைத்தாதலால்	ஏது.
எங்கெங்கேவன்னியில்லை, அங்கங்கே புகையில்லை, எப்படி. மடு	திட்டாந்தம்.
அல்லஅப்படிஇது	உபநயம்.
ஆகையால், அல்லஅப்படிஇது	நிகமனம்.

ஞ்சாமானிய வியதிரேசதாட்டாந்தத்தை இடமாற்றின், “புகையுள்ள இடம் நெருப்பில்லாத இடமன்று” எனவரும்; “நெருப்பில்லாததன்று” என்பது நெருப்புடைத்து எணும்பொருளேயாதலின் “புகையுள்ள இடம் நெருப்புடைத்து” என்று முடிபுமாறு காண்க.]

௫ கணிதானுமானம்,—இது எண்களினாலே தேள் எரிதினளந்து கணிக்கவரும் பொருள்களின் சம்பந்தசார்புகவளப்பற்றிய நியாயம்* ஆம்.

கா. அனுபவானுமானம்,—இது உலகிலே இயல்பாய் நிகழுஞ் சம்பவங்கவளப்பற்றி நம்மில் வந்த அனுபவமே ஆதாரமாய் நடக்கும் நியாயம் ஆம்; (வேதானுமானமு ந்துல்லியானுமானமும் கதார்த்தானுமானமும் அனுபவானுமானத்தின் பகுப்புகளாம்.)

எ. வேதானுமானம்,—இது விசேடவிடயகதங்களிற்றை சாமானியபிரமேயத்தையளக்கும் நியாயம் ஆம்; (கா. ம. செய்யுளின்கீழும் அனுபந்தத்திலுங் காண்க.)

அ. துல்லியானுமானம்;—இது ஒருவிடயத்தாலேனுங் கதத்தாலேனும் அதனினைத்துளமைந்த பிரிதொருவிடயத்தையெனினுங் கதத்தையெனினும்பற்றி நியாயிக்கும் அனுமானம் ஆம்; (அனுபந்தத்துட்காண்க.)

கா. காரணானுமானம்; இது காரணங்களாற் காரியங்கவள அனுமிக்கின்ற நியாயம் ஆம்; அமாவாசியைப் பேளரிணிமி வருதலாகிய காரணத்தைக்கொண்டு சூரியகிரகணமுஞ் சந்திரகிரகணமும் ஒன்றுக்கொன்று பதிவணந்துகிதிக்குட்படவராட் என்று சாதிப்பது.

* உதாகரணமாய்,—

ஆறின்வர்க்கம் முப்பத்தாறு,

முன்றின்வர்க்கத்தை நாலாற்பெருக்கிவருங்குணிதம் ஆறின்வர்க்கத்துக்குச் சமன்; ஆகவே, முன்றின்வர்க்கத்தை நாலாற்பெருக்கிவருங்குணிதம் முப்பத்தாறு.

† இந்நியாயத்தைச் சுயம்பிதநையாய்தமாய்க்கொணரின் எப்படி நிற்குமெனின்,—

அமாவாசியைப் பேளரிணிமி ஒன்றுக்கொன்று பதிவணந்து தீதிக்குட்படவரா; சூரியகிரகணமுஞ்சந்திரகிரகணமும் அமாவாசியைப் பேளரிணிமிக்குரியது; ஆகவே, சூரிய சந்திரகிரகணங்கள் ஒன்றுக்கொன்று பதிவணந்துதிதிக்குட்படவரா.

க0. காரியானுமானம், -இது காரியங்களாற்காரணங் கவள அனுமீக்கின்ற நியாயம் ஆம்: * உலகமாகிய காரியத்தைக்கொண்டு கர்த்தா உண்டென்று சாதிப்பது.

கக. தண்டாபூபிகானுமானம், -இது ஒன்றன் முடிபினால் அதனினுந் தெள்ளிய பின்னொன்றணயும் அருத்தாபத்தீயான் முடிக்கும் நியாயம் ஆம்; துட்டகண்டகனாகிய ஒரு திருடனா யதைக்கத் தகுமெனின், பெற்றதாயை வன்மமாய்க் கொன்ற வன்கண்ணவன வதைக்க வேவேண்டும், என்று சாதிப்பது.

இவையும் பாரிசேடானுமான முதலிய நியாயங்களுமெல்லாங் சுயம்பிதநையாயிதம் சும்பாலித நையாயிதம் என்னும் இரண்டனுள் அடங்கி, முன்னருரைத்த மகாதத்துவசூத்திரத் தொடுங்கி முடியும் என்றறிக; நியாய இலக்கணத்தைக் கற்றுணர்ந்தபின் கண்டுதெளிக

கங. வையேயிரண்டுபதமொருமூன்றும் பதத்துடனே செய்யேயுறழினிற்றம்முடனேயுமுறழ்ந்திடுமாற் [ல் பெய்யோர்பதத்துடனொன்றுறழ்ந்தொன்றுபிறழ்ந்திடுமே மெய்யேயிரண்டுதம்மோடும்பிறழும்விர்த்துணரே

இ--யுள், தத்துவசூத்திரங்களிரண்டனையும் உணர்த்துகின்றது.

இ--ள். வையேயிரண்டுபதமொருமூன்றும் பதத்துடனே செய்யேயுறழினிற்றம்முடனே

*இந்நியாயத்தைச் சுயம்பித நையாயிதமாய்க் கொணரின் எப்படிநிற்குமெனின்,—

காரியமெதுவுங் கர்த்தாவையுடைத்து,

உலகம் ஒருகாரியம்; ஆகவே

உலகங் கர்த்தாவையுடைத்து.

†இடித்துமின்னியிருண்டுமேக மெழந்தபோதிதுபெய்யுமென்-றடுத்ததும் அகிலசந்தம் உந்தியவலத்துவார்புனலாறுகொண்—டெடுத்துவந்தீடமால்வரைக்கணிநுந்து கொண்டல்சொரிந்தென—முடித்ததும் இவை காட்சியன்றனுமானமென்றுமொழிந்திடே; என்று சிவஞானசித்தியின் பரபட்சம் லோகாயதமறுதவையிலே காரணனுமானமும் காரியானுமானமும் உதாகரித்திருக்கின்றது.

யுமுற்றிந்நிதும்--(புந்தியிலே) அமைத்துக்கொள்; இரண்டுபதங்கள் ஒரு மூன்றும் பதத்துடனே ஒற்றுமைப்படின, அவ்விரண்டுந் தம்முடனையும் ஒற்றுமைப்படும்.

பெய்யோர்பதத்துட னொன்றறழ்ந்தோன்று பிறழ்ந்திடுமேல் மெய்யேயிரண்டுதம்மோடும் பிறழும்--சொல்லியொரு (மூன்றும்) பதத்துடனேஒருபதம் ஒற்றுமைப்பட்டும்மற்றொருபதம் வேற்றுமைப்பட்டும் வரின், அவ்விரண்டுந் தம்முடனையும் வேற்றுமைப்படும். †

விரித்துணர்- (இவைகளைமகாதத்துவசூத்திரத்திலேயும்) விரித்தறிந்துகொள்.-எ-று

“செய்யே” என்பத செவ்விதாய் எனும் பொருடரும் அடை. [அடை.

“மெய்யே” என்பது மெய்மையாய் எனும்பொருடரும் சாத்தியத்தில் நிற்கும் இருபதங்கவையே “இரண்டுபதம்” என்று இங்ஙனங்கருதியது.

சாதனங்களில்வரும் மத்திய பதத்தையே “மூன்றும் பதம்” என்றுநுதலியது.

*உதாகரணமாய்,-ஆந்தைகள்,- காலுடையன-எனும் இரண்டு பதங்கள் “பட்சிகள்” எனும் ஒரு மூன்றும் பதத்துடனே,—

“பட்சிகள் காலுடையன” என்றும்

“ஆந்தைகள் பட்சிகள்” என்றும் உறழின்,

“ஆந்தைகள் காலுடையன” என்று தம்முடனையும் உறழும்.

†உதாகரணமாய்,—மயில்கள்,-மரங்களல்ல-எனும் இரண்டு பதங்கள் “பட்சிகள்” எனும் ஒரு மூன்றும்பதத்துடனே,—

“பட்சிகள் மரங்களல்ல” எனஒன்றுபிறழ்ந்தும்,

“மயில்கள் பட்சிகள்” எனஒன்றுறழ்ந்தும்வரின்,

“மயில்கள் மரங்களல்ல” என்று இரண்டுந் தம்முடனையும் பிறழும்.

உறழ்தல் என்பது (விசேடியமான) ஒருபதத்துடன் (விசேடகமான) வேறொருபதம் உடம்பாடாய் நின்றல். பிறழ்தல் என்பது விசேடியமான ஒரு பதத்துடன் விசேடகமான வேறொருபதம் எதிர்மறையாய் நின்றல்.

கக. ம் செய்யுளின்கீழ் உரைத்திருக்கிற க-ம். கூ-ம் உதாகரணங்கள் இங்ஙனங்கூறிய தத்துவ சூத்திரங்களின் முற்கூத்திரத்தாலும், உ-ம் ச-ம் உதாகரணங்கள் பிற்கூத்திரத்தாலும், முடியும்.

இவ்விருதத்துவசூத்திரங்களானும் சுத்தசுயம்பிதனையாய்தங்களின் சித்தியை அளந்துகொள்க.

கச. உணரேமுடிந்திடுமென்வயசாத்யமுற்கூத்திரத்தின் இவ்ணயேமுடியும்வெதிரேகசாத்தியஞ் சூத்திரம்பின் துவணசேருந்தத்துவசூத்ரநையாய்தந் தோய்ந்தவென்ன அவ்ணயேய்விதிகடருவமளக்கநையாய்தமே.

இ-யுள், தத்துவசூத்திரங்களிரண்டினாலும் இன்னின்ன சாத்தியங்கள் முடியும் என்றுணர்த்துகின்றது.

இ--ள். உணரேமுடிந்திடுமென்வயசாத்யமுற் சூத்திரத்தின்—அறிந்துகொள், அன்னுவயமாய்நிற்குஞ் சாத்தியமெதுவும் முற் * சூத்திரத்தாலேமுடியும்.

முடியும்வெதிரேகசாத்தியஞ்சூத்திரம்பின்-வியதிரேகமாய்நிற்குஞ் சாத்தியமெதுவும் பிற்கூத்திரத்தாலேமுடியும்.

* “இரண்டுபதமொரு முன்றும் பதத்துடனே செய்யே யுறழினிற்றம்முடனேயும் உறழ்ந்திடும்” என்றதே முற்கூத்திரம் என இங்ஙனங் கூறுதியது. அன்னுவயதாட்டாந்த மாவது விசேடியம் விசேடகத்துடன் உறழ்கின்றதெனக் குறிப்பதாம்.

† “பெய்யோர்பதத்துடனொன்றுறழ்ந்தொன்றுபிறழ்ந்திடமேல்மெய்யேயிரண்டேம்மோடும்பிறழும்” என்றதே பிற்கூத்திரம் என இங்ஙனம் நதலியது “வியதிரேகதாட்டாந்தமாவது விசேடியம் விசேடகத்துடன் பிறழ்கின்றதெனக் குறிப்பதாம்.”

துணைசேருந்தத்துவசூத்ர நையாயிதந்தோய்ந்த வென்ன அணையேய்விதிகடருவமளக்கநையாயிதமே--தத்துவ சூத்திரங்களிரண்டிலேயும் நையாயிதமெல்லாம் அந்தர்ப்பவித்தன என்று கண்டு, - நையாயிதங்களை அளக்கும்படி, (தத்துவசூத்திரங்களாகிய) ஆதாரத்தின்மேலே நிற்கும் விதிகளைச் சொல்லுவம்.-எ--று.

‘இவணயே’ என்பது நிகராய் எனும் பொருடும் அடை.

க—ம் செய்யுளிலே “நியாயஇலக்கணம்யுத்தியதன் கலை” என்றும், “நியாயநடையினுக்காதாரமாயுலவு மிலக்கணமே * தெளியுங்கலை” என்றும் மொழிந்ததை மகாதத்துவசூத்திரத்திலுந்தத்துவசூத்திரங்களிரண்டிலுங் கண்டு கொள்க; “நியாயஇலக்கணம்யுத்தியதன் வித்தை” என்றும், “வித்தையென்பதலமின்றுபுந்திய னுமிக்கவேலியாய்ந்திடும்” என்றும் மொழிந்ததை மேலேச் செய்யுள்களிறறும் விதிகளிலே கண்டு கொள்க.

“கலையென்பது நிலையாய்ப் பொருள்களொன்றற்கொன்றுள்ள நிருவிதற்பமான சம்பந்தசார்புகளைப்பற்றிய அறிவாகிய ஞானம்” என்றும், ‘வித்தைஎன்பது கலையிற்பிறந்த அறிவைத் தொழிற்பால் அமைக்குஞ் சாதன’ என்றும், உரைத்ததையும் தத்துவ சூத்திரங்களிலும் மேலையுரைக்கும்விதிகளிலுங்கண்டு தெளிக.

நியாயநடையினுக்காதாரமாய் உலவுமிலக்கணங்களை அல்லதுயுத்திகடையின் சம்பந்தசார்புகளைச் சந்தேகலிபரீதமற ஆராய்ந்து மெய்மையாய்த் தெளிந்தபின்னர், அந்த அறிவை நியாயஇலக்கணநூலிற் கொணர்ந்து கலையாய்த்தருதலும், அக்கலையைப் பிறர்க்குண

* நியாயஇலக்கணமானது கலையாய்க்கருதப்படுங்கால், விசேடியலிச்சடகபதங்களான் வருந்தாட்டாந்தங்களாகிய பொருள்களொன்றற்கொன்றுள்ள நிலையான சம்பந்தங்களைத் தெளிந்து, அச்சம்பந்தங்கள் தத்துவ சூத்திரங்களில் உரைத்தவாறே இருக்குமென்று விளக்கும்; வித்தையாய்க் கருதப்படுங்கால், தத்துவசூத்திரங்களில் உரைத்தவாறே அச்சம்பந்தங்களை இருத்தும்படி இன்னின்பெயர் செய் என்று சொல்லும்.

ர்த்தலும், அவர் அதனைத் தெளிந்து விளங்கி அங்கீகரித்தலும், அக்கலையைத் தொழிற்பால் அமைத்துச் சாதனைசெய்தலும், பிறவும் அச்சம்பந்தசார்புகள் நிலையும் நிருவிகற்பமுமானவைகள் என்று மாந்தருடைய புத்தியிலே இயற்கையுஞ் சகசமுமாய்க்கிடக்கும் பிரஞ்* னைகாரணமாகவே இயலுகின்றனவெனவுந் தெளிந்துணர்க.

கரு. நையாயிதத்தினிற் பூருவமத்தியமுத்தரமா மெய்யேபதமொருமுன்றுண்டுபூருவசாதனமே ஐயார்தருமுத்தரசாதனத்தொடுசாத்தியமென்று நையாயிதத்தின்முத்தாட்டாந்தமெய்துநலந்தரவே.

இ--யுள், நையாயிதங்களை அளக்கும்படி தத்துவகுத்திரங்களாகிய ஆதாரத்தின் மேலே நிற்கும் விதிகளை உணர்த்துவான்றோடங்கி, முதலாம் இரண்டாம்விதிகளை இங்ஙனம் உணர்த்துகின்றது.

* சம்பந்தசார்புகள் நிலையும் நிருவிகற்பமுமானவைகள் என்று மாந்தருடைய புத்தியிலே இயற்கையுஞ் சகசமுமாய் ஒரு பிரஞ்னைகிடவாதிருப்பின், அவற்றை ஆராய்தலுந் தெளிதலும் கலையின்றருதலும் உணர்த்தலும் சாதனைசெய்தலும் பிறவும் ஏலா. மழை வெயில் காற்றுமுதலியவற்றிற்கு விலகியோதுங்க மனைகோலுதலும், உயிர் சுகம் இன்பம் முதலிய வேண்டிப் பொருளீட்டலும், தழல் சலம் நஞ்சு முதலியவற்றிற்கு உயிர் பேணலும், இவைபோலும் அனந்த கிருத்தியங்களெல்லாம் சம்பந்தசார்புகளாப்பற்றிப்புத்தியில் உறையும் பிரஞ்னை காரணமாயே இயலுகின்றன; இப்படி ஒர்பிரஞ்னை தம்மில்லையென்று சிலர் சொல்லினும், அது உண்டென்று தத்தம்செயலாற் சாதிக்கிறார்; அவருடைய நஞ்சமே அவர்க்குணர்த்தும். அனுபவத்தினாலே, இன்னின்ன பொருள்கட்டுள்ள சம்பந்தங்கள் இவையென்று தெளிகின்றனம்; பிரஞ்னையினாலேயோ, உலகிற் பொருள்கட்டுள்ள சம்பந்தசார்புகள் நிலையும் நிருவிகற்பமுமானவையென்று அறிவும்.

இ-ள். நெயாயிதத்தினிற் பூருவம் மத்திய முத்தரமா மெய்யேபதமொருமூன்றுண்டு-நெயாயிதமொவ்வொன்றிலும் பூர்வபதம் மத்தியபதம் உத்தரபதம் என்று மூன்று பதங்கள் மாத்திரம் உண்டு.

பூருவசாதனமே ஐயார்தரு முத்தரசாதனத் தோடுசாத்யமென்று நெயாயிதத்தின்முத்தாட்டாந்த மெய்துநலந்தர--நெயாயிதமொவ்வொன்றிலும் பூர்வசாதனம் உத்தரசாதனம் சாத்தியம் என்று மூன்றுதாட்டாந்தங்கள் மாத்திரம் உண்டு,-என்றவாறு.

ஐயார்தரும் என்பது அழகுநிறைந்த எனும் பொருடாகும் அடை

மெய்யே, நலந்தர, எனுஞ் சொற்கள் “மாத்திரம்” எனும் பொருட்டொனியில் வந்துநின்றன. மெய்யே என்பது உண்மையாய் எனவும் நலந்தர என்பது அழகு பெற என்றும் பொருள்படும்.

பூர்வபதம் என்பது சாத்தியத்தின் அல்லது பட்சத்தின் விசேடகம் ஆம்.

உத்தரபதம் என்பது சாத்தியத்தின் அல்லது பட்சத்தின் விசேடியம் ஆம்.

மத்தியபதம் என்பது பூர்வபதத்தையும் உத்தரபதத்தையும் (இவற்றின் உறழ்வையேனினும் பிறழ்வையேனினும் யூகிக்கும்படி) தனித்தனி புணர்த்திப் பார்த்தற்கிடனாய் நிற்கும் முன்றும்பதம் ஆம்; “இரண்டுபதமொருமுன்றும்பதத்துடனே செய்யேயுறழினிற்றம்முடனே யுமுறழ்ந்திடுமாற் பெய்யோர்பதத்துடனென்றுறழ்ந்தொன்றுபிறழ்ந்திடுமேல் மெய்யேயிரண்டதம்மோடும்பிறழ்ம்” என்று மேலையுரைத்த தத்துவகுத்திரங்களிலே ஐட்டி இவற்றைத்தெளிந்துகொள்க.

ஒரு நெயாயிதத்திலே மூன்றுபதங்களேயன்றி அதிகம் வருமெனின், மத்தியபதம் இரண்டு அல்லது பலவாகித் தத்துவகுத்திரங்களை முரணும்; நெயாயிதமுஞ்சித்திதன்றும்; “யுத்திஇருயுகனின்றனுமிக்குநடை” என்பத

னோஞ்சார்த்தி நையாயிதத்திலே முப்பதங்களுள் வருமென்று அறிக.

பூர்வசாதனம் என்பது பூர்வபதமும் மத்தியபதமும் புணர்ந்துநிற்குந் * தாட்டாந்தம் ஆம்.

உத்தரசாதனம் என்பது உத்தரபதமும் மத்தியபதமும் புணர்ந்து நிற்குந் தாட்டாந்தம் ஆம்.

சாத்தியம் என்பது உத்தரபதமும் பூர்வபதமும் புணர்ந்து முடியும் அனுமான் தாட்டாந்தம் ஆம் “மன்சாத்தியம் பட்சமுடன் உய் பிரதிஞ்ஞை” என்றதனோடொப்பச் சாத்தியமானது பட்சம் அல்லது பிரதிஞ்ஞையெனவுநிற்கும்.

ஒரு நையாயிதத்திலே பூர்வசாதனம் உத்தரசாதனம் சாத்தியம் எனமுன்று தாட்டாந்தங்களுள் வருமென்பதனைத் தத்துவ சூத்திரங்களில் ஓட்டி அவந்துகொள்க; தத்துவசூத்திரத்தின் வலியையும் ஆங்காங்கு அறிந்து தெளிக.

நையாயிதமொன்றிலே மூன்று தாட்டாந்தங்களையன்றி அதிகம்வருமெனின், முப்பதங்களின் மேற்பதமெனினுங் கூறியதுகூறலான தாட்டாந்தமெனினுங் உபஸ்ப்பெய்துளப்பட்டுத் தத்துவசூத்திரங்களை முரணும்; முப்பதங்களை இரண்டிரண்டாய்ப் புணர்த்த மூன்றுதாட்டாந்தங்களே பிறக்கும் என்று கணித விதியாலறிக.)

*பூர்வசாதனத்தில் நிற்கும் பூர்வபதமானது ஏற்ற நிலைச்சீயைய விசேடியமாயும் வரும் விசேடகமாயும்வரும்; உதாகரணமாய்,—“விலங்குகள் யுத்தியுடையனவல்ல” எனும் பூர்வசாதனத்திலே “யுத்தியுடையன” எனும் பூர்வபதம் விசேடகமாயும், “யுத்தியுடையனவிலங்குகளல்ல” எனும் பூர்வசாதனத்திலே “யுத்தியுடையன” எனும் பூர்வபதம்விசேடியமாயும் வருமென்று கொள்க. இதனை நிலையுட்காண்க. இவ்வாறே, உத்தரசாதனத்திலே உத்தரபதமானது விசேடியமாயேனும் விசேடகமாயேனும் வரும்; வரவே, சாதனங்களிலே மத்தியபதமானது, ஏற்றநிலைச்சீயைய, விசேடியமாயும் விசேடகமாயும் வரும் என்றறிக. இவைகளேல்லாந்துறைகளிலும் நிலைகளிலுமே கண்டு நன்குதெளிக.

நல்லவன் சாந்தத்தை நயக்கின்றனன்,
இம்மந்திரி நல்லவன்; ஆகவே

இம்மந்திரி சாந்தத்தை நயக்கின்றனன்; எனுஞ் சுத்த
தசயம்பித நெயாயிதத்திலே “இம்மந்திரி சாந்தத்தை
நயக்கின்றனன்” என்பது சாத்தியம்; இச்சாத்தியதாட்
டாந்தத்திலே விசேடியமாய் நிற்கும் “இம்மந்திரி” என்
பது உத்தரபதமும், விசேடசமாய் நிற்குஞ் “சாந்தத்தை
நயக்கின்றனன்” என்பது பூர்வபதமும் ஆம். சாத்தியத்
தைச் சாத்தித்தற்கிடனாய் நின்ற சாதனமிரண்டனும்
விரலிலிளங்கிய “நல்லவன்” என்பது மத்தியபதம்.
“நல்லவன் சாந்தத்தை நயக்கின்றனன்” எனுந்தாட்
டாந்தமானது பூர்வபதமும் மத்தியபதமும் புணர்ந்துநிற்
றலிற் பூர்வசாதனம் ஆம்; “இம்மந்திரி நல்லவன்” எ
னுந்தாட்டாந்தமானது உத்தரபதமும் மத்தியபதமும் பு
ணர்ந்து நின்றலின் உத்தரசாதனம் * ஆம்.

கசு. தருமத்தியபதஞ்சாதனந்தர் மிற்சிலேடையதாய்
வரவம்படாதிருசாதனத்தொன்றிலொருமறையேன் இம்
விரியீந்துநிற்கவும்வேண்டிஞ் சாதனத்தொன்றிலெனு
சரிய்ந்திடாப்பதம் யாதெனுஞ்சாத்தியத்தியன்மினே.

இ-யுள், மூன்றும்நாலாம் விதிகளை உணர்த்
துகின்றது.

* “ஒழுக்கமுடைமை குடிமை,
இந்நளனனின்சீலம் ஒழுக்கமுடைமை; ஆகவே
இந்நளனனின்சீலங் குடிமை”—என்னு நெயாயி
தத்திலே, “இந்நளனனின்சீலங்குடிமை” என்பது
சாத்தியம்; இச்சாத்தியத்தின் விசேடியமான “இந்
நளனனின் சீலம்” என்பது உத்தரபதமும், விசேடச
மான “குடிமை” என்பது பூர்வபதமும் ஆம்; சாதனங்
களில் விரலிலிளங்கும் “ஒழுக்கமுடைமை” என்பது
மத்தியபதம்; ஒழுக்கமுடைமைகுடிமை என்பது பூர்வ
பதமும் மத்தியபதமும் புணர்ந்துநிற்றலிற் பூர்வசாதன
ம் ஆம்; இந்நளனனின்சீலம் ஒழுக்கமுடைமை என்பது
உத்தரபதமும் மத்தியபதமும் புணர்ந்துநிற்றலின் உத்த
ரசாதனம் ஆம். இப்படியே நெயாயிதங்களில் வரும் பத
ங்களிலுஞ் சாதனங்களிலும் பயின்று பழகுக.

இ--ள். தருமத்தியபதஞ்சாதனந் தமீமீற்சி
லேடையதாய் வரவும்படாது--சோல்லும்மத்
தியபதமானது சாதனங்குளிலே சிலேடையு
டையதாய் வரவும்படாது.

இருசாதனத்தொன்றிலொருமுறையேன் வி
ரியீந்து நிற்கவும்வேண்டிடும்-சாதனமிரண்ட
னுள் ஒன்றிலேனினும் ஒரு முறையாகுதல்
(அம்மத்தியபதமானது) தன் பொருள்விரியி
லே ஈயப்பட்டுநிற்கவும் வேண்டியது.

சாதனத் தொன்றிலேனுஞ் சரியீந்திடாப்ப
தம் யாதேனுஞ் சாத்தியத்தீயன்மின்--சாதன
ங்களுள் ஒன்றிலேனுஞ் செவ்விதாக ஈயப்ப
ட்டுநில்லாத பதமேதனையுஞ் சாத்தியத்திலே
ஈயாதிருங்கள்.-என்றவாறு.

“மத்திய பதஞ் சாதனந்தம்மிற் சிலேடையதாய் வ
ருதல்” ஆவது ஒரு சாதனத்துள் ஒரு அர்த்தமும் மற்ற
துக் சாதனத்துள் வேறர்த்தமுமாயேனும், அல்லது சா
தனங்குளிரண்டுளும் ஈந்திடாப்பதமாய் நின்று ஒரு சா
தனத்துட் டனதுபொருள்விரியிற் சிலவற்றையும் மற்ற
ச் சாதனத்துளோ ஒழிந்தவற்றையெனினும் அவற்றுட்
சிலவற்றையெனினுங்குறிப்பதாயேனும் (மத்தியபதம்)
வருதலாம்; இவ்வாறு வருமிடத்து. மத்தியபதமானது ஒ
லி மாத்திரையான் ஒன்றெனினும் பொருண்மாத்திரை
யான் இரண்டேயாய், முதலாம் விதியோடும் மாறுகொ
ண்டு தத்துவ சூத்திரங்களையும் முரணும்;--“இரண்டு
பதமொருமுன்றும் பதத்துடனே” என்றே தத்துவ சூத்தி
ரம் விளம்புகின்றது.--

சிலேடை மத்தியபதத்திற்கு உதாகரணம்;--

வேங்கை ஒருமரம்,

இவ்விவங்கு ஒருவேங்கை; ஆகவே

இவ்விவங்கு ஒருமரம்; இந்த நையாய்தத்திலே நி
ற்கும் “வேங்கை” எனும் மத்தியபதமானது பூர்வசாத
னத்திலே வேங்கையாகிய மரத்தையும், உத்தரசாதன

த்திலேயோ வேங்கையாகிய புலியையுங் குறிக்குஞ் சிலேடை மத்தியமாய்ச் சாத்தியப்போலி * யாயிற்று.

ஈந்திடா மத்தியபதத்திற்கு உதாசரணம்;—

இமயம் ஒருமல

பொதியம் ஐருமல; ஆகவே

பொதியம் இமயம்; இந்த நெய்யாயிதத்திலே நிற்கும் “மல” எனும் மத்தியபதமானது பூர்வசாதனத்திலே மலகளுளொன்று என்னும் ஒரு அர்த்தத்தையும் உத்தரசாதனத்திலே மலகளுளொன்று என்னும் வேறர்த்தத்தையுங் கருதி, இருசாதனத்தொன்று னொருமுறையேன் விரியீந்து நில்லாத ஈந்திடாமத்தியபதமாய்ச் சாத்தியப்போலியாயிற்று. (இவ்வகையானபோலி நியாயங்களை ஆபாசத்துட்காண்க)

“மத்தியபதம் இருசாதனத்தொன்று னொருமுறையேன் விரியீந்து † நின்றல்” ஆவது சாமானிய தூட்டாந்த சாதனங்களின் விசேடியமாயெனினும், வியத்ரேகதூட்டாந்த சாதனங்களின் விசேடகமாயெனினும் ஒரு முறையாகுதல் வந்து நின்றலாம். சாத்தியபாதங்களுளொன்று மத்தியபதத்தாற் குறிக்கப்படும் பொருள்கள் சிலவற்றுடனையும் மற்றது பொருள்களணத்துடனையும் புணர்த்தப்படுமேல், அவ்விருபதங்களும் ஒரு பத

* “போலியிற் சாத்யநியாயித்தற் சூத்ரவிதிகள் முரணுலு சாத்தியஞ் சாதனந் தம்மில் விவ்னவதின்ருய் ஏலுநியாயித்தலொன்றினிலெய்தும் வழுவதென்ப” என்று ஆபாசத்துட் சாத்தியப்போலியைப்பற்றி விளக்கியதைக் கண்டுகொள்க. சிலேடைமத்தியபதமும் ஈந்திடா மத்தியபதமும் போலியின்கீழ் வரும்.

நாகம் ஒரு விலங்கு.

இம்மரம் நாகம்; ஆகவே

இம்மரம் ஒரு விலங்கு—சிலேடைமத்தியபதம்

கங்கை ஒருநதி,

காவிரி ஒருநதி; ஆகவே

காவிரி கங்கை—ஈந்திடாமத்தியபதம்

† “விசேடியமீந்திடுஞ் சாமானியமொன்றுமே நெறியின் விசேடகமே வெதிரேகமொன்றிந்திடும்” என்று ரைத்த செய்யுளின்கீழ்க் காண்க.

த்துடனேயே புணர்த்தப்பட்டனவாதலின் மத்தியபதம் இருசாதனத்தொன்று ளொருமுறையேன் விரியிந்து நிற்கினும் அமையும் என்றறிக; “அதனில் இனிதேயமையெதன்மேலும் விசேடகிதேற்றலுண்டு” என்று தத்துவகுத்திரஞ்சொல்லியதையும் உணர்க.

மத்தியபதஞ் சாதனமொன்றனுள் மாத்திரம் ஈயப் பட்டுநிற்குமெனினும் அமையும் என்றதற்கு, உ-ம்;*

பறவைகள் சிறகுடையன,

மயில்கள் பறவைகள் ; ஆகவே

மயில்கள் சிறகுடையன; இந்த நையாயிதத்திலே “பறவைகள்” எனும்மத்தியபதமானதுபூர்வசாதனத்திலே ஈயப்படும் உத்தரசாதனத்திலே ஈயப்படாதும்நின்றும், தத்துவகுத்திரத்தான்முடிந்தவாறு கண்டுகொள்க.

‘சாதனத்தொன்றிலெனுஞ் சரியிந்திடாப்பதம் யாதெனுஞ் சாத்தியத்தீயன்மின்’ என்றுரைத்தது என்னையெனின், அங்ஙனமீந்தாற் பூர்வபதக்கள்ளநடையெனினும் உத்தரபதக்கள்ளநடையெனினும் பிறந்து சாத்தியப்போலியாதும்; உதாகரணமாய்—

மயில்களெல்லாம் பட்சி,

குயில் மயிலல்ல; ஆகவே

குயில் பட்சியல்ல. (பூர்வபதக்கள்ளநடை.) †

* கவைகள் சம்பந்த சார்புகவாத் தெளியும்,

இந்நூல் ஒருகவை ; ஆகவே

இந்நூல் சம்பந்தசார்புகவாத் தெளியும்.

அண்டசமேல்லாம் முட்டையிற் பிறக்கின்றன,

சிலவிலங்குகள் அண்டசம் ; ஆகவே

சிலவிலங்குகள் முட்டையிற் பிறக்கின்றன.

தாபரங்கள் இயங்குகின்றில,

சிலதோற்றங்கள் தாபரங்கள் ; ஆகவே

சிலதோற்றங்கள் இயங்குகின்றில.

† பூர்வபதக்கள்ளநடை என்பது பூர்வபதமானது சாதனங்களிலே ஈயப்படாமலுஞ் சாத்தியத்திலே ஈயப்படும்நடத்தல்; உதாகரணமாய்—

குமரமெல்லாம் விலங்குகள்,

பட்சி குமரமல்ல; ஆகவே

பட்சி விலங்கல்ல.

வைரரத்தினம் விவஸபெற்றது,
சிலரத்தினம் வைரம்; ஆகவே

இரத்தினமெல்லாம் விவஸபெற்றது. (உத்தரபத
க்கள்ள நடை)

இங்ஙனம் உதாகரித்தவாறு, சாதனத்திலே ஈயாத
பதத்தைச் சாத்தியத்திலே ஈந்திடிண், நையாயிதமொ
ன்றனுள் முப்பதமேற் பதம்வந்து, தத்துவசூத்திரங்களை
முரணும் என்றுதெளிக.

கௌ அன்றிவெதினொகசாதனந்தம்மிலனுமிதமே
இன்றிருசாதனத்தொன்றுவெதிரேகமேலனுமை
ஒன்றிடுமேவெதிரேகமிவ்வாறுவிதிகளினால்
நன்றுநையாயிதம்யாவும்ளக்கநலஞ்செயவே.

இ - யுள், ஐந்தாம் ஆறாம் விதிகளை உண
ர்த்துகின்றது.

இ-ள். அன்றிவெதிரேகசாதனந் தம்மிலனு
மிதமேயின்னு—மேலும், வியதிரேகசாதனங்
களினாலே(சாத்தியம்)அனுமானமாவதில்லை.

இருசாதனத்தொன்று வெதிரேக மேலனு
மையொன்றிடு மேவெதிரேகம்—சாதனமிரண்
டுளொன்று வியதிரேகமேயாயிற் சாத்தியமும்
வியதிரேகத்தையே சார்ந்துவரும்.

இவ்வாறு விதிகளினால் நன்று நையாயிதம்
யாவும்ளக்க நலஞ்செய-மேலைச்சொல்லிய ஆ
று விதிகளினாலும் நையாயிதமெல்லாவற்றை
யும் அழகுதரன்கிதாய் அளந்துகொள்க. எ-று.

* உத்தரபதக்கள்ளநடை என்பது உத்தரபதமானது
சாதனங்களிலே ஈயப்படாமலுஞ் சாத்தியத்திலே ஈய
ப்படும்நடத்தல்; உதாகரணமாய்—

மாந்தர் யுத்தியாற்சிறந்தோர்,
சிலசிருட்டிகள் மாந்தர்; ஆகவே
சிருட்டி யெல்லாம் யுத்தியாற்சிறந்தன.

“வெதிரேகசாதனந் தம்மிலனுமிதமேயின்று”^{* ௧} என்றனரத்தது என்ணையோவெனின், அச்சாதனங்களிலே சாத்தியபாதமிரண்டும் மத்தியபதத்துடன் உறழ்வதாயெனினும் அன்றேல் ஒன்றுறழ்ந்தொன்று பிறழ்வதாயெனினும் கூறமல், கிரண்டுபாதங்களும்பிறழ்வதாயே கூறிநின்றலின் என்றறிக; “பெய்யோர்பதத்துடனொன்றுறழ்ந்தொன்று பிறழ்ந்திடுமேல் மெய்யேயிரண்டுதம்மோடும்பிறழும்” என்று வியதிரேகசாத்தியங்களை முடிக்குந்தத்துவகுத்திரங் கூறுகின்றது.

“இருசாதனத்தொன்று வெதிரேகமேலனுமை ஒன்றிடுமே வெதிரேகம்” எனப்புகன்றது என்ணையெனின், “ஒர்பதத்துடனொன்றுறழ்ந்தொன்று பிறழ்ந்திடுமேல் மெய்யேயிரண்டு தம்மோடும்பிறழும்” என்பது தத்துவகுத்திரமாதலின், என்றறிக. [வதில்லை.—

க. விசேடசாதனங்களினுற் சாத்தியம் அனுமானமா

உ. சாதனமிரண்டுளொன்று விசேடமேயாகிற் சாத்தியமும் விசேடமாயேவரும்.—

ஈ. சாதனங்கள் சாமானியமாய்நிற்பச் சாத்தியமோ விசேடமாயும்வரும்.—என்று மேலையுரைத்த ஆறுவிதிகளினுள் தொனிக்கின்றது.

ஈந்திடாமத்தியபதத்தையுங்கள்எனடையையும்பற்றி நிகழ்த்திய மூன்றும்நான்காம்விதிகள்வழியாய்இப்போழ

* “வெதிரேகசாதனந் தம்மிலனுமிதமேயின்று” என்பதை விளக்குவாம்;—

வவ்வால் அண்டசமல்ல,

விருக்கம் அண்டசமல்ல; (இவற்றாற் சாத்தியம் அனுமானமாகாது.) வவ்வால் அண்டசமல்ல, இப்பறவை வவ்வால், என ஒருசாதனம் அன்னுவயமும் ஒருசாதனம் வியதிரேகமாய் வரின், இப்பறவை அண்டசமல்ல என்று சாத்தியம் அனுமானமாம்.

விருக்கம் அண்டசமல்ல,—வேம்பு ஓர் விருக்கம், என ஒருசாதனம் அன்னுவயமும் ஒருசாதனம் வியதிரேகமாய்வரின், வேம்பு அண்டசமல்ல என்று சாத்தியம் அனுமானமாம்.

வவ்வால் அண்டசமல்ல,—புறவு அண்டசம், என சாதனங்கள்வரின், புறவுவவ்வாலல்ல என்று சாத்தியம் அனுமானமாம்.

து மேலையுரைத்த மூன்றுவிதிகளையும் தெளிந்துணர்க.
க. “விசேடசாதனங்களினால் சாத்தியம் அனுமான
மாவதில்லை” என்றதற்கு உதாசரணம்.—

சிலமனுஷர் அதியூக்கள்,

சிலமனுஷர் பேதைகள்; ஆகவே

சிலபேதைகள் அதியூக்கள்.—(போலினியாயம்)* இ
ந்தப்போலி நையாயிதத்திலே மனுஷர் எனும் ஈந்திடா
மத்திய பதம் வந்து நியாயம்புரண்டது காண்க.

சிலமிருகம் உபாயமுள்ளன,

சிலபட்சிகள் உபாயமில்லன; ஆகவே

சிலபட்சிகள் மிருகமல்ல.—(போலினியாயம்) இந்த
ப்போலி நையாயிதத்திலே பூர்வபதக்கள்ள நடைவந்து
நியாயஞ்சிதைந்ததுகாண்க.

உ. “சாதனமிரண்டுளொன்று விசேடமேயாகிற் சா
த்தியமும் விசேடமாயே வரும்” என்றதற்கு உதா—ம்.

கடவுளின் சித்தத்துக்கேற்ப நடப்பவர்கள் மரணத்
திற்கஞ்சார்; சிலவித்துவான்கள் கடவுளின் சித்தத்துக்
கேற்ப நடப்பவர்கள்; ஆகவே

சிலவித்துவான்கள் மரணத்திற்கஞ்சார்;—என்று சா
த்தியம் விசேடமாயேவருமன்றி; “வித்துவான்களேல்
லாரும் மரணத்திற்கஞ்சார்” என்று சாமானியமாய் வ
ராது; வரின், உத்தரபதக்கள்ளநடையாம்.

---

*போலினியாயம் என்பது “கொள்பட்சத்தறுதியுடை
யதுநம்புணர்ப்புக்கியைவதும்போற் புறந்தோன்றிப்போ
ருள்ளலில்இணக்கில் அசித்தினியாயம்.” இதன்விரியை
ஆபாசத்துட்காண்க. வாதிபிரதிவாதிகள் போலினியாய
ங்களைப் பிரயோகிக்குங்கால், பிறரை மயக்கி நியாயத்
தோரணி அவர்க்குப் புலப்படாவாறும் போலியுண்டே
ன அவர் ஆசங்கியாவாறும், கள்ளநியாயத்தைப்பலபே
தமாய்ச் சுத்தநியாயம்போற் பகர்தலும் உண்டு; தாம்ப
கரும் நியாயந்தமக்கே புலப்படாமலும் போலி சுலபமா
ய்விளங்காமலும் கள்ளநியாயத்திற் குமேஇறங்குதலும்
உண்டு; பின்ன, “போலியேல்லாஞ் சாலவறிந்துமறி
யாதுந் தோன்றலின்” போலிகளை விரைவிலேகிருகித்
துக்கொள்வது அருமையென்றறிக. போலிகளைத் தே
ளியும்படி மேலையுரைத்த ஒன்பது விதிகளையும் ஞாப
கத்திலே நன்கமைத்துச் சாதனசெய்க.

௩. “சாதனங்கள் சாமானியமாய் நிற்பச் சாதீதிய மோ விசேடமாயும் வரும்” என்றதற்கு உதா—ம்.

மாந்தரணவரும் யுத்தியேனுங் கரணமுடையர், மாந்தரணவருங் கடவுளின் சிருட்டிகள்; ஆகவே சிலசிருட்டிகள் யுத்தியேனுங்கரணமுடையர்; என்று விசேடசாத்தியமேயன்றி, ‘சிருட்டிகளணவரும் யுத்தியேனுங்கரணமுடையர்’ என்று சாமானியசாத்தியம் வரின், உத்தரபதக் கள்ளநடையாம்.

“வகை ஈந்திடா மத்தியபதம் கள்ளநடையிரண்டு பகையீர் வேதிரேகசாதனம் முப்பதமேற் பதங்கள் தகைதீர் வேதிரேகசாதனத் தன்வயசாத்ய மற்றும் அகைவார்சிலேடைமத்யம்பிறசாத்தியஆபாசமே*”

௧௮. செய்யநையாயிதந்தாட்டாந்தமுன்றுசேறிதலி னான் [ணைண்
கெய்திடுதாட்டாந்தரமுன்றினிற்றேடை செய்யவேண்
மொய்துறைகூடும்வற்றினுண்மேவலிதிமுரணு
தெய்தும்பதினோருமெய்த்துறைசித்திநையாயிதத்தே.

இ--யுள், நையாயிதத்துறைகளை உணர்த்து கின்றது. (துறைஎன்பது நையாயிதமொன்ற னுள் வருந் தாட்டாந்தங்கள்மூன்றும் சாமா னியவிசேடங்களிலும் அன்னுவயலியதிரேக ங்களிலும் ஒன்றையொன்று தொடர்ந்துநிற்கு ம் ஒழுங்கு.)

இ--ள். செய்யநையாயிதந்தாட்டாந்தமுன் று சேறிதலினான் கெய்திடுதாட்டாந்தரமுன்றி னிற்றேடை செய்யவேண்ணெண் மொய்து றை கூடும்--சேவ்விய நையாயிதமொன்றிலே மூன்று தாட்டாந்தங்களே வருகின்றபடியினா

*இச்செய்யுள் ஆபாசத்துக்கே உரித்தாயினும், போ லிபிறக்குமாற்றை இங்ஙனம் எதிர்மறை முகத்தானோரு வாறுவிளக்கியிருக்கின்றமையின், அதனை இங்ஙனம் எடுத்துமொழிந்தது சுகாதன்றல்ல.

லே, (ஆ. ஈ. ஐ. ஒ. என) நான்காய்வருந்தாட் டாந்தங்களை மும்முன்றாகத் தோடுத்தால், அறுபத்துநான்குதுறைகள் வரும்.

அவற்றிணுண் மேலை விதிமுரணுதேய்தும் பதினொரு மெய்த்துறை சித்திநையாயிதத்து— அந்த அறுபத்துநான்குதுறைகளுள் முன்னருரைத்த விதிகளை விரோதியாமல் மெய்மையானபதினொருதுறைகள்சித்தியினையுடைய நையாயிதத்திற் பிரயோகமாகும்.—என்றவாறு.

துறையாவது இன்னபோலுமெனவிளக்குதும். உ—ம்.

பறவைகள் சிறகுடையன;

மயில்கள் பறவைகள்; ஆகவே

மயில்கள் சிறகுடையன; இந்தநையாயிதம் ஆ.

ஆ. ஆ. எனுந் துறையிணையுடையது.

விலங்குகள் யுத்தியுடையனவல்ல.

யானைகள் விலங்குகள், ஆகவே

யானைகள் யுத்தியுடையனவல்ல; இந் நையாயித

ம் ஈ.ஆ. ஈ. எனுந் துறையிணையுடையது.

இவ்வாறே நையாயிதமெதனையும் அதனுள் வருந் தாட்டாந்தங்களினால் அளந்து துறைஅறிக.

“நான்கெய்திதோட்டாந்தர மூன்றினிற்றோடைசெய்யவேண்ணெண் மொய்துறைகூடும்” என்றது எங்ஙனமெனின்,—நான்குவகையான தாட்டாந்தங்களுந் தனி

†ஆ. ஆ. ஆ. எனும் உயிர்கள்முன்னருரைத்தவாறேசாமானியான்வயம், சாமானியான்வயம், சாமானியான்வயம் எனமுன்று தாட்டாந்தங்கட்கு அறிகுறியாய்நிற்கின்றன. யாதொரு சித்திநையாயிதத்தின் துறையை விளம்பவேண்டின், அந்நையாயிதத்திற் பயின்று நிற்குந் தாட்டாந்தங்களை முறையே இன்னவென்றறிந்து, அவற்றின் அறிகுறியான உயிர்களால் விளம்புக.

மாந்தர் யுத்தியெனுங் கரணமுடையர்,

மாந்தர் கடவுளின்சிருட்டிகள்; ஆகவே

சிலசிருட்டிகள் யுத்தியெனுங்கரணமுடையர்; இந் நையாயிதம் ஆ. ஆ. ஐ. எனுந்துறையுடைத்து.

த்தனி பூர்வசாதனமாய்நிற்க, இப்பூர்வசாதனங்களோ
வ்வொன்றற்கும் வியத்தியாசமான நான்கு உத்தரசாத
னங்களை ஒட்டி, வருந் சாதனம் பதினாறு சோடுகள்
ஒவ்வொன்றற்கும் வியத்தியாசமான நான்கு சாத்தியங்
களை முடித்து, நாலுதரம் பதினாறு அறுபத்துநான்கு என
துறைகண்டுகொள்க.

நான்குபொருளையும்முன்றுய்த் *தொடுத்தால், அறுப
த்துநான்குசோடுவரும் என்பதனைக்கணிதவிதியாலுங்க
ண்டுகொள்க, -“சொல்லியபொருளினெண்ணணத் தொ
டையினெண்ணளவுக்குஉறழ்ந்துகொள்”; இது கணித
விதி.

அறுபத்துநான்குதுறைகளுள் ஐம்பத்துமூன்று துறை
கள் வியதிரேக சாதனங்களையும் விசேடசாதனங்களா
யுங் கள்ளநடையையும் பற்றியவிதிகளை † விரோதிப்ப
தால், அவ்வைம்பத்து மூன்றும்ஒழிந்து நின்றபதினாறு
துறைகளையே “மேலுலிதி முரணுதெய்தும் பதினாறு
மெய்த்துறை சித்தினையாயிதத்து” என்றுரைத்தாம்.

பதினாறு மெய்த்துறைகளாவன, -ஆ ஆ ஆ, ஆ ஆ
ஐ, ஆ ஈ ஈ, ஆ ஈ ஒ, ஆ ஐ ஐ, ஆ ஒ ஒ, ஈ ஆ ஈ,
ஈ ஆ ஒ, ஈ ஐ ஒ, ஐ ஆ ஐ, ஒ ஆ ஒ; இப்பதினாறு
துறைகளுமே மெய்த்துறைகளெனத்துணிதற்கு மத்தி
யபதரிவலையையும் விளங்கவேண்டும்.

*இப்படித் தொடுக்குமிடத்து, பொருள்கள்வேண்டிய
வாறு தம்மோடும் பிறிதோடும் புணரும்; உதாகரணமா
ய், -ஆ ஆ ஆ எனவும்வரும், ஆ ஈ ஈ எனவும்வரும்.

† ஈ ஈ ஈ, ஒ ஒ ஒ, வியதிரேகசாதனங்களையுடை
யதுறைகள்; ஐ ஐ ஐ, விசேடசாதனத்துறை; ஈ ஐ ஈ,
கள்ளநடைத்துறை; மேலுயுராரத்திருக்கும் நையாயித
விதிகளொன்பதினாலும் அறுபத்துநான்கு துறைகளையு
ம் அளக்குமிடத்து, அவ்விதிகளை விரோதியாமற் பதி
னாறுதுறைகள் மாத்திரமே வருதலின் அப்பதினாறுது
றைகளும் மெய்த்துறையெனும் பெயர்பெற்றன; இப்ப
தினாற்றனுள்ளுஞ் சிலதுறை நையாயிதங்களிற் பயிலா
என்பதை நிலையை உணர்த்தீமிடத்துக் கண்டுதெளிக.

கக. இதமத்தியபதமேயிருசாதனத்தெய்துநிலை
நிதநான்குமுன்னர்விதிமுரணுதுமுன்னேர்துறைகள்
விதமானிலைகளாணத்தினுமேவுதலின்றுஎண்முன்
றநிமாதுறைகள்முடியுமைந்தோவுபயோகமன்றே.

இ—யுள், மத்தியபதநிலையையும், நிலையா
ல்வருந்துறைகளையும், உணர்த்துகின்றது.

இ--ள். இதமத்தியபதமே யிருசாதனத்தே
ய்துநிலைநிதநான்கு—(சாத்தியபட்சத்தை அறு
தியாய்ச்சாதிப்பதற்கு) இனிய * மத்தியபதம்
(அப்பட்சத்தை) சார்ந்த சாதனமிரண்டுளும்
எய்திநிற்கும் நிலை நான்குமாத்திரந்தான்.

முன்னர்விதிமுரணுது முன்னேர்துறைகள்
விதமானிலைகளைத்தினுமேவுதலின்று--மே
லைநிறுத்திய பதினொரு மேய்த்துறைகளும் மு
ன்னேயுரைத்த விதிகளை விரோதியாமல் நான்
குவிதமான நிலைகளோவ்வொன்றிலேயும் வ
ருதல் ஏலாது.

எண்முன்றதிமாதுறைகள்முடியுமைந்தோ
வுபயோகமன்று -இருபத்துநாலு மகத்துவ து

*மத்தியபதமே சாத்தியபட்சத்தை அறுதியாய்ச் சா
திப்பதற்கு இனியதுந்தகுந்ததும். ஒருசாத்தியத்தைஅல்
லது பட்சத்தை வைத்து அதனை ரூபிகரிக்கச் சொல்
லிக்கேட்பரேல்,—வைத்தபட்சத்திலுள்ள விசேடிய வி
சேடகங்களை உத்தரபதமும் பூருவ பதமுமாய்க் கொண்
டு, பட்சமானது அன்னுவயலியதிரேகசாமானியவிசே
டங்களில் யாதெனத் தெளிந்து, மேலையுரைத்த நை
யாயிதவிதிகளைப் புந்தியின்றுத்தீர்க்கொண்டு, சாதனங்
களிலே சாத்தியபாதங்களைத் தனித்தனி புணர்த்தித்
தாட்டாந்தமுடித்தற்கேற்ற மத்தியபதம் இதுவேயெனத்
தெரிந்து, தத்துவகுத்திரங்களை முரணுமலுஞ் சாத்தியம்
வழுவின்றிமுடியுமாறும் சாதனங்களைத்தருவதே சாத்
தியத்தை ரூபிகரிப்பதாய்.

றைகள்மாத்நிரம்முடியும்; (இவற்றுளும்) ஐந்துதுறைகளோ உபயோகமில்லாதன.-எ--று.

நிலை என்பது சாத்தியபாதங்களுடனே மத்தியபதமானது சாதனங்சுளிநிற்குந்தானாம்.

முதலாம்நிலை; மத்தியபதமானது பூர்வசாதனத்து விசேடியமாயும் உத்தரசாதனத்துவிசேடகமாயும்நிற்றல்.

இரண்டாம்நிலை; மத்தியபதமானது சாதனங்சுளிர்ண்டினதும் விசேடகமாய்நிற்றல்.

மூன்றாம்நிலை; மத்தியபதமானது சாதனங்சுளிர்ண்டினதும் விசேடியமாய்நிற்றல்.

நான்காம்நிலை; மத்திய பதமானது பூர்வசாதனத்து விசேடகமாயும் உத்தரசாதனத்து விசேடியமாயும் நிற்றல்; முதனிபலக்கு எதிர்நிலையாம்.

“முன்னேர்துறைகள் விதமானிலைகள் ணத்தினுமே வுதலின்று” என்றதெங்ஙனமெனின்,--ஈந்திடாமத்தியபதம். கள்ளநடை என்பவைசுவாப்பற்றியவிதிகளாவினோதிக்குமாதலால்; இவற்றை * விநித்துக்கண்டுகொள்க.

முன்னருரைத்த ஈந்திடாமத்தியபதமுதலியவற்றைச் சார்ந்த விதிகளாவினோத்யாமல் ஒவ்வொரு நிலைக்கும் அவ்வாறு மெய்த்துறைகள்முடியும்; இப்படிமுடியும் அவ்வாறு மெய்த்துறைசுள்ள, முதலாம்நிலையில் இரண்டாம், இரண்டாம் நிலையில் இரண்டும், நான்காம் நிலையில் ஒன்றும் ஆக்கக்கூடிய ஐந்துதுறைகள், சாமானிய சாத்தியத்தைச் சாதிக்கக்கூடியவிடத்து † விசேடசாத்தியத்தைச்சாதிப்பவாச நிற்றலால், “ஐந்தோ உபயோ

* பதினொரு மெய்த்துறைகளுள் முதலாம்நிலைக்கே லாததுறைகள்,--ஆ ஈ ஈ,ஆ ஈ ஓ, ஆ ஓ ஓ, ஐ ஆ ஐ, ஓ ஆ ஓ, இவ்வைந்து துறைகளுள் ஆ ஈ ஈ பூர்வபதக்கள்ளநடையாம்; ஆ ஈ ஓ பூர்வபதக்கள்ளநடையும், சாமானியம் விசேடமானதும்; மற்றவைகளணத்தும் இவ்வாறே கண்டுகொள்க.

† ஆ ஆ ஐ, ஈ ஆ ஓ இவ்விரண்டுஞ் சாமானியசாத்தியத்தைச் சாதிப்பவாகநிற்றலின், முதலாம் நிலையிலே உபயோகமில்லன; மற்றை நிலைகளிலும் இவ்வாறேகண்டுகொள்க.

கமன்று'' என உரைத்தாம். இவைகளையெல்லாம் வி
ரித்துவிளக்கும் உதாகரணங்களையெடுத்துத் தெரித்த
ளந்துகொள்க.

உ.உ. அன்றையோழிதுறைபன்னொன்பது அவற்றின்
றுறையு

நன்றேயதெய்துநிலையுந்தேளியுநலனதனுக் [நொன்
கென்றேபன்னொன்பதுவாக்கியஞ்சொல்லுது நான்கொ
கொன்றேறுமைந்தொடூர்தேனநானிலகாணுவளையே.

இ—யுள், சித்திரையாயிதங்கள் வந்துபயி
லுகின்ற துறைநிலைகள் இத்துணையென்றும்,
அவை இவையென வாக்கியங்களால் விளங்
குமென்றும், உணர்த்துகின்றது.

இ--ள். ஒழிதுறைபன்னொன்பது-ஒழிந்தசி
த்தித்துறைகள் பத்தொன்பதாம்.

அவற்றின்றுறையு நன்றேயதெய்துநிலையுந்
தேளியுநலனதனுக்கென்றே பன்னொன்பது
வாக்கியஞ்சொல்லுதும்-அவைகள் இன்னின்
னதுறையென்பதையும், அத்துறையானதுவ
ருகின்றநிலை இன்னதென்பதையும் நன்றிக
த்தேளிந்துகொள்ளும் நன்மையின் பொருட்
டாய்ப் பத்தொன்பது வாக்கியங்கள் சொல்
வோம்.

நான்கொடுநான்கொன்றேறுமைந்தொடு ஐந்
தெனநானிலகாணுளையே— (முதலாம்நிலையி
ல்)நாலும் (இரண்டாம்நிலையில்)நாலும் (மூன்
றாம்நிலையில்) ஆறும் (நான்காம் நிலையில்) ஐந்
தும் என்று நாலு நிலைகளையும் அவ்வாக்கியங்
களுட்கண்டுகொள்க.-என்றவாறு.

அன்றே என்பது அந்தாதித்தொடைநோக்கிவந்த அ
சைமொழி

நாலுநிலைகளிலுங் கூடியதுறைகள் பத்தொன்பதெ
ன்றும், எந்தையாயிதமும் அத்துறைகளுள் ஒன்றிலே

முடியும் என்றும், முடியாதிருந்தாற் சித்திநையாயிடும்ல்
லவென்றும், ஆகவே உலகிலுள்ள எவ்வகைநியாயமு
ம் நாலுநிலைகளிலங்குடிய துறைகள் பத்தொன்பதுங்
ம் யாதேனுமொன்றன்முடிந்து சித்தாந்தமாம் என்றும்,
எனவே, நியாயத்தின் சித்தியை விளங்கும்படி துறைக
ளும் நிலைகளும் நன்குணர்ந்தறியவேண்டியதென்றும்,
புந்தியிலே அமைத்துக்கொள்க.

உக. வே. காராடா சீராடி தாரையை பீரையோ
சீலாரீ சாமீலில் பீலையோ பாளோரோ
தாராவா தைலாமில் தாதைல பீரானோ
தோரோமோ பீலாலோ காண்.

இவ்வெள்ளைச்செய்யுள், முதலாம் இரண்
டாம் மூன்றாம் நிலைகட்குரிய பதினான்கு வா
க்கியங்களையும் உணர்த்துகின்றது.

இ---ள். காராடா-சீராடி-தாரையை-பீரையோ
என்னுநான்குவாக்கியங்களும் முதலாம்
நிலையில் நான்கு * துறைகளையும், சீலாரீ-சா
மீலில்--பீலையோ--பாளோரோ என்னுநான்கு
வாக்கியங்களும் இரண்டாம்நிலையில் நான்கு
துறைகளையும், தாராவா-தைலாமில்--† தாதை

துறையை உணர்த்துமிடத்து, “எய்தும்பதினொரு
மெய்த்துறைசித்திநையாயிதத்தே” என்றுமொழிந்து, நி
லையைபுணர்த்துமிடத்து, “முன்னேர்துறைகள்விதமா
நிலைகள் ணத்தினு மேவுதலின்று” என்றுரைத்து, இங்
ஙனம் முதலாம் இரண்டாம்நிலைக்கு நன்னான்கு வாக்கி
யத்துறைகளும் மூன்றாம்நிலைக்கு ஆறுவாக்கியத்து
றைகளும் எடுத்துரைத்திருப்பதனால், நையாயிதங்கள்
வந்துபயிலக்கூடிய துறைகள் பதினென்றுமாதிரிந்தா
ன் என்றும், ஆயினும் அப்பதினொரு துறைகளும் ஒவ்
வொருநிலையிலும் வரா என்றும், இங்ஙனம் எடுத்துமொ
ழிந்தனமாத் திரமே வருமென்றும் புந்தியில் அமைத்து
க்கொள்க.

† தைலாமில் என்னும்வாக்கியத்திற்கும் இகரஉயி
ர்செய்யுளிரைசைநோக்கிவந்தஐகாரத்திரிபு, ஆகலின் அத

லை--பீராடோ--தோஞாமோ--பீரையோ என்
னும் ஆறுவாக்கியங்களும் முன்றும் நிலையின்
ஆறுதுறைகளையும், விளக்குமென்று கண்டு
கொள்க. எ—று. (மேலைச்செய்யுளைப்படித்து
இவ்வுரையைச்சார்த்திக்கொள்க.)

இவ்வாக்கியங்கள் ஒவ்வொன்றிலுஞ் செறிந்துகிடக்
கும் உயிரெழுத்துகள் மும்மூன்றும் முன்னர்விளக்கியவ
ண்ணமே நையாயிதத்தில்வருந் தாட்டாந்தங்கள் மூண்
றற்கும் அறிதிறிகளாம்; உ—ம் 'காராடா' எனும்வாக்கிய
த்தினிற்கும் ஆ, ஆ, ஆ, என்னும்உயிரெழுத்துக்களாலே
தாட்டாந்தங்களும் ஆகவே துறையும்விளங்கவந்தன.
“தாதைவல” எனும்வாக்கியத்தினிற்கும் ஆ, ஐ, ஐ என்
னும் உயிரெழுத்துக்களாலே தாட்டாந்தங்களும் ஆகவே
துறையும் விளங்கவந்தன.

ஐ எனும்உயிர்வந்துபயிலவேலாதிடங்களிலே அத
ற்கினமாகிய இ வருமென்றறி; உ—ம் “ததலாயில்”
எனும்வாக்கியத்துட் காண்க. மேலைச்செய்யுளில்வரு
ங் “காமானிள்” “ததமாரில்” எனும் வாக்கியங்களி
லுங்காணலாம்.

முதலாம்நிலைக்குரிய “காராடா சீராட தாரையே
பீரையோ” எனும் நான்குவாக்கியத்துறைகளும் மோ
ழிமுதலில்வருங் கசதப என்றவல்லோற்றுநான்கிணையு
ந் தமக்குமுதலாய்ப்பெற்று முறையே நிற்கின்றன; மற்
றைநிலைக்குரிய வாக்கியங்களும் அவ்வல்லோற்று
நான்கிணையுமே முதலாகப்பெற்றுநின்றல்காண்க; இவ்
வாக்கியங்களினிற்கும் மற்றைமெய்களுட் சிலவற்றை
ப்பற்றியும் வல்லோற்றைமுதலாய்வைத்து இவ்வாச்சி
யங்களைக்கட்டிய அபிப்பிராயத்தைப்பற்றியும் மேலை
யுணர்த்துவம்.

இப்பொழுது இங்ஙனம்மொழிந்த நிலைகளில் வந்தது
றைகள் முன்னருரைத்த தத்துவகுத்திரங்களையும் விதி
களையும் துறைநிலை இலக்கணங்களையும் தழுவியோ

ண ஐகாரம்போல விசேடான்வயதாட்டாந்தத்தின் அ
றிதிறியாய்க்கருதுக.

அல்லது அவற்றிற்குவழுவியோ நிற்கின்றனவென்பதை அளந்துதெளிந்துகொள்க.

உஉ காமானிள் சாமீனீல் தைமாரில் பீலாளோ பீலையோ இவ்வைந்தும்பெசின்முத லானிலையி னாற்றுறைநையாயிதம்பானன்றேமுடிந்திடுமாற் போற்றுகமுன்முந்நிலையேபோய்.

இவ்--யுள், நான்காம்நிலைக்குரிய ஐந்துவாக்கியங்களையும், வாக்கியத்துறைகள் பத்தோன்பதனது உபயோக பிரயோகங்களையும், உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். காமானிள் சாமீனீல் தைமாரில் பீலாளோ பீலையோ இவ்வைந்தும்பெசின் முதலானிலையினாற்றுறை நையாயிதம்பானன்றே முடிந்திடும்---காமானிள் சாமீனீல் தைமாரில் பீலாளோ பீலையோ எனும் இவ்வைந்து துறைகளும், (நியாயங்களையுய்ந்தளந்து) சொல்லவேண்டின், முதலாம்நிலைக்குரிய நான்குது

---

* எந்தநையாயிதமேனும் மகாதத்துவசூத்திரத்தை அல்லது தத்துவசூத்திரங்களிரண்டின அல்லது விதிகள் ஆறை அல்லது நானிலைக்குமுரிய மெய்த்துறை பதினென்றை முரணுமெனின், அந்நையாயிதத்தின் சித்திதன்றிப் போலிதவலப்படும்; ஆகலான் நையாயிதங்க ளாத்துறையானு நிலையானுங்கண்டு, விதியானுந் தத்துவசூத்திரத்தானும் அளந்து, மெய்மை பொய்மையறி க. நியாயித்தலும் நியாயஇலக்கணமும் ஒன்றற்கொன்றுவிகற்பமானவை; நியாயித்தலானது யுத்தியேனும் மனோகரணத்தைச் சொல்லால்வாதித்தலாம்; நியாய இலக்கணமானது முன்னருரைத்தவாறே “யுத்தியதன் கவலித்தை” ஆம். ஆகலான் நன்குநியாயித்தற்கு இலக்கண அறிவும் சாதனயும்வேண்டியது, ஒன்றற்கொன்றும்பயனின்றம

றைகளிலும்வந்து பயில்கின்ற நையாயிதங்க
ளிலேயே தேளிவாயும் இயல்பாயும்முடியும்.

போற்றுமுகமுன் முந்நிலையேபோய்—(ஆகை
யால் நாலாம்நிலையைவிட்டு) போய் முதன்மு
ன்றுநிலைகளையுமே விரும்பிப்பேணுக. எ--று.

ஆல் என்பது உடம்பாட்டிடைச்சொல். *

மத்தியபதமானது முதலாம்நிலைத்துறையிலே பூர்வ
சாதனத்தின்விசேடியமும் உத்தரசாதனத்தின் விசேட
சுமமாய்வர நாலாம்நிலைத்துறையிலேயோ இதற்குமா
றும்பு பூர்வசாதனத்தின்விசேடகமும் உத்தரசாதனத்தி
ன்விசேடியமுமாய்வருதலால், நாலாம்நிலைத்துறை
களில் உரைக்குநையாயிதங்களை முதலாம்நிலைத்துறை
களில்மொழிவதே தேளிவும் இயல்புமென்றுகாண்க.

யாணைகள் விலங்குகள்,

விலங்குகள் யுத்தியுடையனவல்ல; ஆகவே

யுத்தியுடையன யாணைகளல்ல, என்னுநையாயித
மானது நான்காம்நிலையிலே 'சாமீனீல்' எனும்வாக்
சியத்துறையால்முடிந்து, மத்தியபதமான 'விலங்குகள்'
என்பது பூர்வசாதனத்தின்விசேடகமும் உத்தரசாதன
த்தின் விசேடியமுமாய்நின்றலால், சாதனங்களைநிலை
மாற்றிச் சாத்தியத்தைத்தனியிடமாற்றி,--

வி ங்குகள் யுத்தியுடையனவல்ல,

யாணைகள் விலங்குகள்; ஆகவே

ஆல் எனும் இடைச்சொல் அசைஇடையாய்ப்ப
லவிடத்துவரினுஞ் சிலவிடத்து உடம்பாட்டுப்போருளை
யுஞ் சிலவிடத்து எதிர்மறைப்போருளையுங் கருதும்மொ
ழியாயும்வரும்; வருவரால், மொழிவரால், இன்சொலா
ல் ஈரமழைஇப்படிநிலவாஞ் செம்போருள்கண்டார்
வாய்ச்சொல்- இவ்வுதாகரணங்களிலே ஆல் உடம்
பாட்டிடை; மரூல், தழால், அழால், இவ்வுதாகரண
ங்களிலே ஆல் எதிர்மறையிடை. ஆல் என்னும் இ
டைப்பதம் ஆம் என்றும் அல்லவென்றும்வரும்; மேலு
ம் ஆல் என்பது அசையிடையாய் உடம்பாட்டேதிர்ம
றைக்களத்துச்சொற்களோடு புணர்ந்து வருமெனினு
ம் வழவன்றும்.

யாவனகள் யுத்தியுடையனவல்ல, என்று முதீலாம் நிலையிலே “சீராடி” எனும்வாக்கியத்துறையில் முடித்துக்கொள்க.

இங்ஙனமுரைத்தவாக்கியங்களை அணைத்தையும் மேலச்செய்யுட்களில் விரித்துவிளக்குவம்.

உக. வே. போய்முதலாநிலைசாமானியான்வயமொன்றுமற்ற
மேயமுத்தாட்டாந்தமுஞ்சித்தமாமிரண்டாநிலையே
சாய்வெதிரேகசித்தாந்தமு மூன்றாநிலைதனிலே
ஏயலிசேடசித்தாந்தமுமாம்பிறவேற்றுகொள்ளே.

இக்கலித்துறைச்செய்யுள் முதன்முன்றுநிலைகளானுஞ் சாதிக்குஞ்சாத்தியங்களின் தன்மையை உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். போய்முதலாநிலை சாமானியான்வயமொன்று மற்றமேயமுத்தாட்டாந்தமுஞ்சித்தமாம்--சாமானியான்வயசாத்தியம் முதலாம் நிலையிலே மாத்திரம் வந்து சித்தாந்தமாகும்; ஒழிந்த (சாமானியவியதிரேகம், விசேடான்வயம், விசேடவியதிரேகம் என்று வரும்) மூன்றுசாத்தியங்களுங்கூட அந்நிலையிலே சித்தாந்தமாகும்.

* தத்துவகுத்தீரங்கட்கும் னையாயிதவிதிகட்குமொப்பத் துறைநிலைகளில் அமைந்துநிற்கும் பன்னென்பது வாக்கியங்களையுந் தேருமிடத்து, முதலாம்நிலையிலுள்ள “காராடா,” எனும்வாக்கியம் ஒன்றில் மாத்திரமே சாமானியான்வயசாத்தியம் முடிந்திருக்கின்றது; சீராடி, தாரையை, பிரையோ எனும் ஒழிந்த முதனிலைவாக்கியங்கள்மூன்றிலும், சாமானியவியதிரேகம், விசேடான்வயம், விசேடவியதிரேகம் எனும் ஒழிந்த தாட்டாந்தசாத்தியங்கள் முடிந்திருக்கின்றன; ஆகவே, நால்வகைத்தாட்டாந்தங்களால் முடியுஞ் சாத்தியமெதுவும்

இரண்டாநிலையே சாய்வேதிரேக சித்தாந்த முமுன்றாநிலைதனிலே ஏயவிசேடசித்தாந்தமுமாம்--இரண்டாம்நிலையிலே வியதிரேக சாத்தியஞ் சித்தாந்தமாகும்; மூன்றாம் நிலையிலே விசேடசாத்தியஞ் சித்தாந்தமாகும்.

பிறவேற்றகோள்—மற்றுமேற்றவைகளை உய்த்துணர்ந்துகோள்.--என்றவாறு.

மேய என்பது மேலிய என்றும், சாய் என்பது மருவும்கொண்டும், ஏயஎன்பது பொருந்திய என்றும் பொருடரும் அடைமொழிகள்.

சாத்தியம்,—பட்சம் என்னுஞ் சொற்கள் ஒற்றுமையானொன்றற்கொன்று வழங்கலும் உண்டு.

சித்தாந்தம் என்பது சந்தேகவிபரீதமறத் தெளிய ரூபிகரித்தல். சித்தம் என்பது சித்தாந்தம்.

இப்பொழுது இன்னநிலையிலே இன்னசாத்தியஞ் சித்தாந்தமாகும் என்பதைத் தெள்ளிதாய்க்காணும்படி, நான்குநிலைகளிலுமுள்ள பத்தொன்பது துறைகளுக்கு முறையே நையாயிதங்கள் உதாகரணங்களாய்த் தருதும்.

முதலாம் நிலை.

க. காராடா.

பறவைகள் காலுடையன;
அன்னங்கள் பறவைகள்; ஆகவே
அன்னங்கள் காலுடையன.

உ. சீராட.

விலங்குகள் யுத்தியுடையனவல்ல;
யாணங்கள் விலங்குகள்; ஆகவே
யாணங்கள் யுத்தியுடையனவல்ல.

முதலிலைத்துறைகளுன்கினும்முறையேமுடியும்; எனவே, எந்நியாயமும் முதலிலைத்துறைகளுன்கினும் எவ்வாறெனினும் முடியுமெனத்தொனிக்கின்றது.

ந. தாரையை.

சற்குணனெவனுஞ் சாந்தத்தை விரும்புகின்றன
சிலமந்திரிகள் சற்குணர்; ஆகவே [ன்.
சிலமந்திரிகள் சாந்தத்தைவிரும்புகின்றனர்.

ச. பீரையோ.

நல்லோர் பிறர்குற்றம் நாடுவோரல்ல;
சிலவித்துவான்கள் நல்லோர்; ஆகவே
சிலவித்துவான்கள் பிறர்குற்றம் நாடுவோரல்ல.

கிரண்டாம் நிலை.

க. சீலாரீ.

யுத்தியுடையன விலங்குகளல்ல;
யாண்கள் விலங்குகள்; ஆகவே
யாண்கள் யுத்தியுடையனவல்ல.

உ. சாமீலீல்.

யாண்கள் விலங்குகள்;
யுத்தியுடையன விலங்குகளல்ல: ஆகவே
யுத்தியுடையன யாண்களல்ல.

* சீலாரீ எனுந்துறையின் முதல்வல்லொற்றுச் சக
ரமாதலின், சித்தாந்தஞ்செய்யவேண்டியவிடத்துச் சீ
ராடி எனுந்துறைக்குக்கொணர்க; லகரவொற்றுத்தனி
யிடமாற்றுக்குறியாதலின் அதன்முன்னிற்கும் ஈ எனு
ம் உயிராற்றுகப்படுஞ் சாமானியவியதிரேகதாட்டா
ந்தத்தைத் தனியிடமாற்றுக; அங்ஙனந்தனியிடமாற்
றின், எப்படிநிற்கும் அந்நையாயிதமெனின்,—

விலங்குகள் யுத்தியுடையனவல்ல,

யாண்கள் விலங்குகள்; ஆகவே

யாண்கள் யுத்தியுடையனவல்ல, (சீராடி.)

“பெய்யோர்பதத்துடனென்றுறழ்ந்தொன்றுபிறழ்ந்தி
டுமேல் மெய்யேயிரண்டுதம்மோடும்பிறழும்” என்றவி
யதிரேகசாத்தியதத்துவ சூத்திரத்தான்முடிந்தது.

ந. பீலையோ.

பிறர்துற்றம்நாடுவோர் நல்லோரல்ல;
சிலவித்துவான்கள் நல்லோர்; ஆகவே
சிலவித்துவான்கள் பிறர்துற்றம்நாடுவோரல்ல.

சு. பாஞ்சாரோ.

பிறர்துற்றம்நாடுவோர் தீமையைவிரும்புவோர்;
சிலவித்துவான்கள் தீமையைவிரும்பார்; ஆகவே
சிலவித்துவான்கள் பிறர்துற்றம் நாடுவோரல்லர்.

மூன்றாம் நிலை.

க. தாராளை.*

அன்னங்கள் பட்சிகள்;
அன்னங்கள் தோலடியுடையன; ஆகவே
சிலதோலடியுடையன பட்சிகள்.

உ. தைலாமில்.

சிலசற்குணர் மந்திரிகள்;
சற்குணர் சாந்தத்தைவிரும்புகின்றனர். ஆகவே
சாந்தத்தைவிரும்புகின்றனர்சிலர் மந்திரிகள்.

தாராவன எனுந்துறையின் முதல்வல்லோற்றுத்த
கரமாதலின், சித்தாந்தஞ் செய்யவேண்டியவிடத்துத்
தாரையை எனுந்துறைக்குக்கொணர்க; ளகரவொற்று
வரைவிடமாற்றுக்குறியாதலின், அதன் முன்னிற்கும்
ஆ எனும் உயிராற் குறிக்கப்படுஞ் சாமானியான்வயதா
ட்டாந்தத்தை வரைவிடமாற்று; அங்ஙனம் வரைவி
டமாற்றின் அந்நையாயிதம் எப்படிநிற்குமெனின்,

அன்னங்கள் பட்சிகள்,

சில தோலடியின அன்னங்கள்; ஆகவே

சிலதோலடியின பட்சிகள். (தாரையை.)

“சில தோலடியின” எனினும் “தோலடியினசில”
எனினும் ஒக்கும்.

ந. தாதைலை.

சற்குணர் சாந்தத்தைவிரும்புகின்றனர்,
சிலசற்குணர் மந்திரிகள்; ஆகவே
சிலமந்திரிகள் சாந்தத்தை விரும்புகின்றனர்

ச. பீராளோ.

மரங்கள் விவேகமில்லன;
மரங்கள் உயிருடையன; ஆகவே
உயிருடையனசில விவேகமில்லன.

ரு. தோளுமோ.

சீலபட்சிகள் தோலடியில்லன;
பட்சிகளெல்லாம் பார்வையுடையன; ஆகவே
பார்வையுடையனசில தோலடியில்லன. (சாத்தியத்தைத் தனியிடமாற்றி, வேண்டியவிடத்து அறிக.)

கூ. பீரேலோ.

நல்லோர் பிறர்துற்றம்நாடார்;
சிலநல்லோர் வித்துவான்கள்; ஆகவே
சிலவித்துவான்கள் பிறர்துற்றம்நாடார்.

நான்காம்நிலை.

க. காமானிள்.

அன்னங்கள் பறவைகள்;
பறவைகள் காலுடையன; ஆகவே.
காலுடையனசில அன்னங்கள். (விசேடானவையதாட்டாநதந்தனியிடமாற்றினும் அருகிவரும்.)

காமானிள் எனுந்துறையின் முதல்வல்லொற்றுக்ககரமாதலின், சித்தாந்தஞ்செய்யுமிடத்துக் காராடா எனுந்துறைக்குக்கொணர்க; மகரவொற்றானது பூர்வசாதனத்தை உத்தரமாயும் உத்தரசாதனத்தைப்பூர்வமாயும் பெயர்க்கவேண்டுமென விளக்கும்; எனகரவொற்றான

உ. சாமீனீல்.

யாணகள் விலங்குகள்;
விலங்குகள் யுத்தியுடையனவல்ல; ஆகவே
யுத்தியுடையன மீணகளல்ல.

ங. தைமாரில்.

சிலமந்திரிகள் சற்குணர்;
சற்குணர் சாந்தத்தைவிரும்புகின்றனர்; ஆகவே
சாந்தத்தைவிரும்புகின்றோர்சிலர் மந்திரிகள்.

ச. பீலாளோ.

பிறர்குற்றம்நாடுவோர் நல்லோரல்ல;
நல்லோர் புகழ்ச்சிக்குரியோர்; ஆகவே
புகழ்ச்சிக்குரியோர்சிலர் பிறர்குற்றம் நாடார்.

ரு. பீலேலோ.

பிறர்குற்றம்நாடுவோர் நல்லோரல்ல;
சிலநலலோர் வித்துவான்கள்; ஆகவே
சிலவித்துவான்கள் பிறர்குற்றம்நாடுவோரல்ல.
இங்ஙனமெடுத்து உதாகரித்திருக்கும் நெயராயிதங்க
ள் எல்லாவற்றையுந் துறைகளாலும் நிலைகளாலும்
விதிகளாலும் தத்துவகுத்திரங்களாலும் அளந்து தெ
ரிசிக்.

உச. கொள்ளமுன்முந்நிலைப் பன்னான்குநற்றிறை
யாயிவற்றுள்

உள்ளமுதலாநிலையினிற்றற்றையுத்தமமாய்க்
தெள்ளிதந்நான்கினீற்றத்துவகுத்திரஞ்சேருமெந்த[மே.
வள்ளநியாயமும் வாயிவை யொன்றிலெவ்வாநென்னு

து வரைவிடமாற்றுகுதியேயாயினும் இத்துறையிலே
யோ சாதனங்கள் சாமானியமாய் நின்றல்பற்றி, இ (ஐ)
எனும் உயிராற்றறிக்கப்படும் விசேடான்வயதாட்டாந்
தத்தை (சாத்தியங்களை இடம்பெயர்த்தபின்,) தனியி
டமாற்றுக என உணர்த்தும்.

பறவைகள் காலுடையன,

அன்னங்கள் பறவைகள்; ஆகவே.

அன்னங்கள் காலுடையன. (காராடர்)

இ—யுள். நான்குநிலைகளிலுமுள்ள பத்தோ
ன்பது துறைகளையுஞ்சிறப்பித்து உணர்த்துகி
ன்றது.

இ-ள். கொள்ளமுன்முநிலைப் பன்னான்
குநற்றறையாய்—முதன்முன்று நிலைகளிலும்
வருகின்றபதினான்கு துறைகளையும் நற்றறை
களென்று அறிந்துகொள்க.

இவற்றுள் உள்ளமுதலாநிலையினிறுற்றுறை
யுத்தமமாய்—இப்பதினான்கு துறைகளுள்ளு
ம் முதலாம்நிலையில்வரும் நான்குதுறைகளை
யும் உத்தமதுறைகளென்றுதேளிக.

தேள்ளிதந்நான்கினிற்றத்துவகுத்திரஞ் சே
ரும்--அந்த உத்தமதுறைகளுன்கிலுமே தத்து
வகுத்திரமானது தேள்ளிதாகப்பொருந்தும்.*

எந்த வள்ளாநியாயமும் வாய்வையொன்றி
லெவ்வாறெனுமே-வளஞ்சிறந்த எந்தேந்த நி
யாயமும் (“பின்னர் முந்நிலைப்பன்னைந்துறை

* “உள்ளமுதலாநிலையினிறுற்றுறை யுத்தமமாய்த்
தேள்ளிதந்நான்கினிற்றத்துவகுத்திரஞ்சேரும்” என்ற
தேன்வையெனின், “ஈபொதுப்பதமேலுடம்பட்டெ
னெதிர்மறுத்தென்னியேவிசேடகித்திட்டதியாது மவ்
வாறதனிலினிதேயமையெதன்மேலும் விசேடகித்தே
ற்றலுண்டு” எனுந்தத்துவகுத்திரத்திலே—“ஈ பொதுப்
பதம்” எனக்கருதியது மத்தியபதத்தையே,—பின்வன,
மத்தியபதம்மேல்உடம்பட்டெனெதிர்மறுத்தென்விசே
டகிக்கின், அத்தாட்டாந்தம் பூர்வசாதனமும், மத்தியப
தம் அதன்விசேடியமும் ஆய்நிற்கும்; “அதனுளினி
தேயமையெது” என்றதனால், இத்தாட்டாந்தம் உத்தர
சாதனமும், மத்தியபதம் அதன்விசேடகமுமாய் நிற்கு
ம்; ஆகவே முதலாம்நிலைக்கே தத்துவகுத்திரந்தேள்ளி
தாய்ப்பொருந்தும்.

யை” மருவினும்) இந்த உத்தமதுறைகளைக் கிணைன்றனுள்ளே எப்படியுந் தாவியேழுடியும். எ—று.

வெண்மை தோன்மை இன்மை நன்மை எனுங்குணப்பதங்கள் வெள்ளா தோல்லை இல்லை நல்ல என த்தனித்தும் புணர்ந்தும் பெயருமாறுபோல் வண்மை எனுங்குணப்பதம் வள்ளையெனப்பெயர்ந்தது; எதுகை நாடித்திரிந்ததெனினும் அமையும்; வள்ளுவர் வள்ளியோர் வள்ளல் வள்ளுரை வள்ளமொழிஎனும் இலக்கியங்களாதுங்காண்க.

“முதலாநிலையினின்றுறையுத்தமம்” என்றும், “தெளிவாகநாண்கினிற்றத்துவகுத்திரஞ் சேரும்” என்றும், “எந்த வள்ளநியாயமும் வாமியைவையொன்றிலெவ்வாறெனுமே” என்றும், இச்செய்யுளிலே தாற்பரித்த கட்டுரையை மேலையிருபத்துமூன்றஞ்செய்யுளின் கீழ்த்தந்த “காராடா” முதலியநான்கு உதாகரணங்களுக்கண் டும், நியாயங்களிற்பயின்றுபழகியும், நன்குதேறுக.

நியாயங்கள் பெரும்பாலும் முதலாம்நிலையிலேயே இயல்பாய் (சுபாவமாய்) வரும்; ஆயினும், பிறர்நாட்டியுந் தழுவியும்வரும் மதங்களுையேனுந் துணிபுகளையேனு ம் மறுத்து நிராகரிக்கவேண்டுமேல் நியாயம் இரண்டாம் நிலையிலேயே பெரும்பாலும்வரும்; உதாகரணமாய், யாணகள் யுத்தியுடையன என்று சிலர்துணிந்து நாட்டுமிடத்து, அத்துணிபுக்கு உடம்படாதுமறுத்து, யாணகள் யுத்தியுடையனவல்ல என்று நிராகரிக்க வேண்டுமேல், ஏற்ற ஒருமூன்றும்பதமாகிய “விலங்குகள்” எனும் மத்தியபதத்தையெடுத்து, மத்தியபதமானது இரண்டாம்நிலையிலேயோ சாதனமிரண்டினதும் விசேடகமாய்நிற்குமாதலான், “விலங்குகள்” எனும்பதத்தைவிசேடகமாக்கி,—

யுத்தியுடையனவிலங்குகளல்ல,

யாணகள் விலங்குகள் ; ஆதலால்

யாணகள் யுத்தியுடையனவல்ல.— * என்றுநியாயத்தை இரண்டாம்நிலையிலே முடித்துக்காட்டுக.

* இந்நையாயிதம் இரண்டாம்நிலையிற் “சீலாரி” எனுங்குறையான்முடிந்துநிற்கின்றது; இதனைமுதலாம்நி

எசு

நியாய இலக்கணம்.

மத்தியபதமானது சிறப்புப்பதமாயேனும், பிரதிவாதியின் சாதனங்களை வாதி ஆட்சேபிக்கவேண்டியதாயேனும், வருங்கால், நியாயம் மூன்றும்நிலையிலேயே பெரும்பாலும்வரும்; உதாகரணமாய்—

பவணந்தி சமணன்;

பவணந்தி இலக்கணர், ஆகவே

சிலஇலக்கணர் சமணன். (சிறப்புப்பதங்கள் தமக்கேயன்றிப் பிறபொருட்கு உடம்பாட்டிலே விசேடகமாகவரா; ஆதலாற்றான், மத்தியபதஞ் சிறப்புப்பதமேனின், நியாயம் மூன்றும்நிலையிலேயே பெரும்பாலும் பயிலும் என்றுரைத்தாம்.)

(பொறிகளிற்புலப்படக்) காணாதவெல்லாம் உள்ளனவல்ல;

கடவுள் ஒருவருங்காணாதது; ஆதலால்

கடவுள் உள்ளதல்ல-என்று ஒருவன்சாதிக்குமிடத்து, “காணாதவெல்லாம் உள்ளனவல்ல,” என்று அவன்கிறுத்திய பூர்வசாதனத்தை ஆட்சேபிக்கும்படி,

உடம்பினுள் உயிர் ஒருவருங்காணாதது,

உடம்பினுள் உயிரோ உள்ளது; ஆகவே

உள்ளவற்றிற்கில ஒருவருங்காணாதன—என நியாயம் மூன்றும்நிலையில்வரும். (“காணாதனசில உள்ளன”)* என்று ஆட்சேபநியாயத்தில்வாதிகாட்டி, ‘காணாதவெல்லாம் உள்ளனவல்ல’ என்று நீர் உரைத்தது ஏலாது எனப் பிரதிவாதிக்குணர்த்தினமைகாண்க.)

லையிற் “சீராட” எனுந்துறைக்குக்கொணர்ந்து தத்துவகுத்திரத்தாற் சீத்தாந்தஞ்செய்யின், பூர்வசாதனத்தைத்தனியிடமாற்றுக;—

விலங்குகள் யுத்தியுடையனவல்ல,

யாணுகள்விலங்குகள்; ஆகவே

யாணுகள் யுத்தியுடையனவல்ல. (சீராட)

காரியத்தைக்கண்டு அக்தாரியத்தைச்சேட்டிப்பிக்கத்தகுங்காரணத்தை அனுமிப்பது யுத்தியெனுங்கரணத்தின்குணமாம். “ஒருவனோடொருத்தி யொன்றென்றுரைத்திடுமுலகமெல்லாம் வருமுறைவந்துநின்றும் போவதுமாதலாலே தருபவனொருவன்வேண்டுந் தான்முதலீறுமாகும்” என்றும், “இலங்கியதோற்றநின்றலீறிவையிசைதலாலே நலங்கிளர்தோற்றநாசந் தனக்கி

இங்நூல் “நியாயநடையினுக்காதாரமாயுலவும் இலக்கணமேதெளியும் நியாய இலக்கணநூல்” ஆதலின், தர்க்கநியாயங்களை உதாசரணத்திற்குவேண்டியளவின்றியுரைக்கின் மற்றொன்றுவிரித்தலாய் *முடியும்போலே.

உரு. எனும்பின்னர் முந்நிலைப்பன்னைந்துறையை யியைந்தமுதலினின்றுறையினிற்சித்தாந்தஞ்செய்யவிருவகையே இனிதிற்கொணருதனேர்முகமோடுமறைமுகமாய் உனுமுதல்சாத்தியமெய்யென்றொழிந்தபொய்யன்றுஎன்றே.

இ—யுள், பின்முன்றுநிலைகளிலும் வரும் நெயாயிதங்களை நேர்முகமாயும் மறைமுகமாயும் முதனிலைக்குக்கொணரும் வகையை உணர்த்துகின்றது.

இ--ள். எனும்பின்னர் முந்நிலைப்பன்னேந்துறையையியைந்த முதலினின்றுறையினிற்சித்தாந்தஞ்செய்யவிருவகையே இனிதிற்கொணருதல்-(நியாயங்கள்வந்துபயிலும்) ஏன்

லாநாதன்வேண்டும்” என்றும் உரைத்தவிடத்து, உலகமாகிய காரியத்தைக்கொண்டே கடவுளாகியகாரணத்தை அனுமித்திருக்கின்றது.

உள்ளதாவதுகண்டதென்றுரை கொண்டதென்னுலகத்துநீ—பின்னையாவளர்கின்றநாளுணப் பெற்றதாயொடுதந்தையைக்—கள்ளமேபுரி காலஞருயிருண்ணவின்றொருகாவையா---மெள்ள வேயுளரென்றுகொண்டு விரும்புமாறுவிளம்பிடே.

* மற்றொன்றுவிரித்தல் என்பது எடுத்தபொருளவிளக்காது பிரிதொருபொருளவிளக்கல்; உதாசரணமாய், சத்தசாத்திரம் இன்னதெனவிளக்கப்புகுந்து சான்றோரிலக்கியங்களைவிரித்தல்; நியாயநடத்தற்காதாரமாயிருக்கும் இலக்கணத்தைவிளக்கப்புகுந்து, தர்க்கநியாயங்களைப்பேசுதல்; யாற்றைவர்ணனை செய்ப்புகுந்துமேகத்தையேவர்ணித்தல்.

றுசொல்லிய பின்முன்றுநிலைகளிலுமுள்ள பதினைந்து துறைகளையும் அவ்வத்துறைகட்கு இயைந்திருக்கின்ற முதனிலையினுன்குதுறைகளிலேயும் (தத்துவசூத்திரீத்தால்) சித்தாந்தஞ்செய்யும்படி கொண்டுவருதல் இரண்டுவகையாம்.

நேர்முகமோடு மறைமுகமாம்-(அவ்வகைகள்) நேர்முகமும் மறைமுகமும் ஆம். *

உனுமுதல் சாத்தியமெய்யென்று-கருதியமுதல்வகையாகிய நேர்முகமானதுசாத்தியம்மெய்யமையென்று (சித்தாந்தஞ்செய்துகாட்டும்.)

ஒழிந்தபொய்யன்று என்று-(இரண்டாம்வகையாகிய மறைமுகம் எனும்) மற்றது (சாத்தியம்) பொய்யமையல்லவேன்று (சித்தாந்தஞ்செய்துகாட்டும்.) என்றவாறு.

இனிதில் என்பது நன்கிதாய் எனும்பொருடரும் அடை.

“பின்னர்முந்நிலைப்பன்வனந்துறையை யியைந்தமுதலினினுற்றுறையில்” கொண்குங்கால், சாதனசாத்தியங்களை ஒன்பதாஞ்செய்யுளின்கீழ் உரைத்தவண்ணம் வேண்டியவிடத்து இடமாற்றியும் பூர்வசாதனத்தை உத்தரசாதனமாயும் உத்தரசாதனத்தைப் பூர்வசாதனமாயும்மாற்றியும்மாத்திரங்கொள்ளலாம்.

வாக்கியங்களில் முதலெழுத்தாய்நிற்கங் கசுதப என்னும் ஒற்றுக்களினாலே, காராடா, சீராடி, தாரைலைய,

* நேர்முகசித்தாந்தம்ஆவது இன்ன ஏது திட்டாந்தங்களால் இன்னபட்சம் இப்படியாதமென்று நேராய் ரூபிகரித்தல்; மறைமுகசித்தாந்தம்ஆவது இன்னபட்சம்பேப்படியன்றேல் இன்னவிபரீதம் விளையுமென்றுரூபிகரித்தல்.

† இடுமோர்விசேடியமேன்றவிசேடகத்தாலொருநான்கடைவானதாட்டாந்தரமேவு மன்னவற்றேதேனிரண்டுலான்விரோதமொருநான்குறுமுயர்தாட்டாந்தமே விடுமீர்பதநிலைமாறிடினமுன்றிடமாற்றென்பதுமே. கூம் (செய்யுள்).

பீரையோ என்னும் உத்தமதுறைகளுள் எத்துறைக்கு
மற்றைத்துறைகளைக் கோணரவேண்டியதென்று அ
றியலாம்.

மகரவொற்றானது சாதனக்குமுன்னிற்கும் உயிராற்றந்
த்கப்படுகின்ற தாட்டாந்தத்தைத் தனியிடமாற்றவே
ண்டியதென்றும், ளகரவொற்றானது வரைவிடமாற்ற
வேண்டியதென்றும், மகரவொற்றானது சாதனங்களை
மாற்றவேண்டியதென்றும் விளக்கும்.

நேர்முகமாய்க்கொணர்தற்கு உதாகரணங்கள்.

சீலாரீ.

“யுத்தியுடையன விலங்குகளல்ல,

யாவனகள் விலங்குகள்; ஆகவே

யாவனகள் யுத்தியுடையனவல்ல”—என்னுநையாயி
தத்தைச் சீராடி எனும் முதனிவலத்துறைக்குக்கொண
ர்ந்து தத்துவகுத்திரத்தால் நேர்முகமாய்ச் சித்தாந்தஞ்
செய்யும்படி, பூர்வசாதனத்தை-விலங்குகள் யுத்தியு
டையனவல்ல என்று தனியிடமாற்றின;

விலங்குகள் யுத்தியுடையனவல்ல,

யாவனகள் விலங்குகள்; ஆகவே

யாவனகள் யுத்தியுடையனவல்ல என்றுமுடியும்.

காமானிள்.

அன்னங்கள் பறவைகள்,

பறவைகள் காலுடையன; ஆகவே

காலுடையனசில அன்னங்கள்”—என்னுநையாயி
தத்தைக் காராடா என்னும் முதனிவலத்துறைக்குக்
கொணர்ந்து, தத்துவகுத்திரத்தால் நேர்முகமாய்ச் சித்
தாந்தஞ்செய்யும்படி. சாதனங்களைமாற்றி விசேடான்
வயசாதீயத்தை ஒன்பதாஞ்செய்யுளின்கீழ் உரைத்
துவண்ணஞ் சாமானியான்வயமாக்கின,

பறவைகள் காலுடையன,

அன்னங்கள் பறவைகள்; ஆகவே

அன்னங்கள் காலுடையன என்றுமுடியும்.

இவ்விதமே, “பின்னர்முந்நிலப்பண்ணந்துறையையி
லையந்தமுதலினிறுந்துறையினில்,” நேர்முகமாய்ச் சி
த்தாந்தஞ்செய்துகொள்க.

மறைமுகமாய்க்கோணர்தற்கு * உதாகரணம்

பாடுவோரோ.

“பிறர்துற்றம்நாடுவோர் தீமையைவிரும்புவோர்,
சிலவித்துவான்கள் தீமைவெ லிரும்பார்; ஆகவே
சிலவித்துவான்கள் பிறர்துற்றம் நாடுவோரல்லர்,-எ
ன்னுந்நையாயிதத்தின் சாத்தியம் மெய்மையன்றெனி
ன், அச்சாத்தியதாட்டாந்தத்தின் விரோதமாகிய “வித்
துவான்களெல்லாரும் பிறர்துற்றம்நாடுவோர்” என்னு
ந்தாட்டாந்தம் மெய்மையென்று முடியும்; அங்ஙனமே
ல், “வித்துவான்களெல்லாரும் தீமையைவிரும்புவோ
ர்” என அச்சாதனங்களொன்றிலே முடிந்துநிற்கவே
ண்டியது; ஆனால் அப்படியின்றி, “சிலவித்துவான்கள்
தீமையைவிரும்பார்” என்றுசாதனம் நின்றலால், அச்
சாதனத்தின் விரோத தாட்டாந்தத்தினால் முடியுஞ்சா
மானியான்வயசாத்தியமும் மெய்மையன்றும்; ஆகவே
முன்னர்நின்ற விசேடவியதிரேகசாத்தியம் பொய்மை
யன்றும்; பொய்மையன்றெனவே அது மெய்மையே
யாம்.

மேலுலரைத்த நையாயிதத்தை நேர்முகமாய்க்கோ
ணர்ந்து சித்தாந்தஞ்செய்யவேண்டின், ஒன்பதாஞ்செ
ய்யுளின்கீழ் உரைத்தவண்ணம் பூர்வசாதனத்தை ம
றையிடமாற்றி உத்தரசாதனத்தை விசேடான்வயமா
ய்க்கருதி,—

தீமையைவிரும்பாதோர் பிறர்துற்றம்நாடுவோரல்லர்,
சிலவித்துவான்கள்தீமையைவிரும்பாதோர்; ஆகவே
சிலவித்துவான்கள் பிறர்துற்றம்நாடுவோரல்லர் எ
ன்று பீரையோ எனுந்துறையில் முடித்துக்கொள்க.

மறைமுகசித்தாந்தமானது சிலவிடங்களிலேயோ
அதிகபொருணயமும் நியாயவலியுமாய்த் தொனிக்கும்;
இன்னது இப்படியல்லவென்றுமறுக்கின், இது விபரீத
மெனக்காட்டுவது. அனுபவானுமானமானது நேர்முக
சித்தாந்தத்தையே மிகுதிபற்றி அவாவியும். கணிதா
னுமானத்திலேயோ மறைமுகசித்தாந்தம் அதிக தொ
னிப்பினதாய் நிற்கும்; ஆயினும், ஏற்றபொருடருணங்
காலமிடங்கட்கியைய நேர்முகமும் மறைமுகமும் வந்
து பயிலும்

இம்படியே பின்னர்முந்நிலைப்பன்வணந்துறையையி
யைந்தழதலினின்றுறையின்கொணர்ந்துசித்தாந்த
ஞ்செய்யுமிடத்து, சாத்தியத்தை அருத்தாபத்தியான் இ
டம்மாற்றவேண்டியும்வரும்.

உசு. என்றிதுகாறுமுரைத்தனஞ்சுத்தசுயம்பிதமா
நன்றுநையாயிததாட்டாந்தரங்கணவில்வமினித்
துன்றியதன்மையதாட்டாந்தரஞ்சொல்லிசேடகமித்
தன்றிவிசேடியஞ்சாரமுமெனுந்தன்மைத்தாட்டாந்தமே.

இ--யுள், தன்மைச்சுயம்பித தாட்டாந்தத்
தை * உணர்த்துகின்றது.

இ--ள். என்றிதுகாறுமுரைத்தனஞ்சுத்தசு
யம்பிதமா நன்றுநையாயிததாட்டாந்தரங்கள்
-நன்கிதான சுத்தசுயம்பிததாட்டாந்தமும் நை
யாயிதமும் (இன்னின்ன இலக்கணங்களையு
டையன) என்று இவ்வளவும் உரைத்தோம்.

நவில்வமினித்துன்றியதன்மையதாட்டாந்த
ரம்-இப்பொழுது, (சுயம்பிதத்தை) சார்ந்துவரு
ந் தன்மைத்தாட்டாந்தத்தைச் சொல்லுவாம்.

சொல்லிசேடகமித்தன்றி விசேடியஞ்சாரு
மெனுந் தன்மைத்தாட்டாந்தம்-தன்மைத்தா
ட்டாந்தம் என்பது விசேடியமானது சொல்
லும் விசேடகத்துடன் இன்னதன்மையாகச்

தன்மைச் சுயம்பித தாட்டாந்தத்தைத் தன்மைத்
தாட்டாந்தமென்று உரைத்துக்கொள்க. முன்னர்மொ
ழிந்தவாறே தாட்டாந்தமேதுவும் சுயம்பிதம் சம்பாவி
தம் எனும் இருபகுப்பாயும், அவற்றுளொன்றாயசுயம்பி
தமானது சுத்தசுயம்பிதம், தன்மைச்சுயம்பிதம் என்
றிருபகுப்புகளாயும், ஒழிந்தசம்பாவிதமானதுசங்கேதம்
வியோகம் என்றிருபகுப்புகளாயும், வருமென்றறிக. ம
ழைபெய்தது, -சுத்தசுயம்பிததாட்டாந்தம்; மழைநன்றா
யப்பெய்தது, -தன்மைத்தாட்டாந்தம்; மழைபெய்யுமே
ல்நாடுசெழிக்கும், -சங்கேததாட்டாந்தம்; இப்பருவம்மா
ரிகாலம்அல்லதுசோடைகாலம், -வியோகதாட்டாந்தம்

சாரும் என்று குறிக்கும்.—என்றவாறு.

நன்மையெனுஞ்சொல் நன்றி நன்று எனவுந் தோன்மை தோன்று எனவும் வருமாறுபோல, தன்மையெனத்திரிந்துவந்தது; தன்மையென்பதைத் தன்மையெனத்திரித்து வழங்கலுமுண்டு.

தன்மைத்தாட்டாந்தத்தைப்பற்றி ஏழாஞ்செய்யுளின் கீழ்க்காண்க.

தன்மைத்தாட்டாந்தத்திற்கு உதாரணம்,—

அரசன் சடுதியாய் இறந்தான்.

தூதன் விரைவில்வந்தான்.

மறை பெய்யும்போலே. இவ்வதாகரணங்களிலே, சடுதியாய், விரைவாய், போலே, எனுஞ்சொற்கள் விசேடிய விசேடகங்கள் சாரும் தன்மையையெனக்கிரிற்றலால் இத்தாட்டாந்தங்கள் தன்மைத்தாட்டாந்தங்களாயின. †

அரசன் இறந்தான்; தூதன்வந்தான்; மறைபெய்யும், என்பன சுத்தசுயம்பிததாட்டாந்தங்கள். சுத்தசுயம்பிகதாட்டாந்தத்திற்குந், தன்மைச்சுயம்பிததாட்டாந்தத்திற்கும் உள்ளவிசிற்பத்தையும் இங்ஙனங்கண்டு கொள்க.

உஎ. மேலியதன்மைமொழிகளாப்பாதயிரண்டினுன்றிற்

முவிழுடிப்பினத்தன்மையதாட்டாந்தரஞ்சுத்தமாய் தாவுமிசைத்திரிபாற்றன்மைத்தாட்டாந்தரமுதலவாவும்பலதனித்தாட்டாந்தரத்துவகைமுடிபே

இ—யுள், தன்மைத்தாட்டாந்தத்தை மே

மேதகுதாட்டாந்தரமேசுயம்பிதஞ்சம்பலிதம் ஒதுஞ்சுயம்பிதஞ் சுத்தமுந்தன்மையுமென்றிரண்டாம் மீதன்னுவயம்வெதிரேகமேவுமெத்தாட்டாந்தமும் வீதஞ்செய் சாமானியமேவிசேடம் விரித்தறியே. ஏழாஞ்செய்யுள்.

† கூடல் ஒல்லேன இரைந்தது; புட்பங்கம்மென்று மணத்தது;—உலகந்தானாய்த் திருட்டியாகாது; “சார்பினிற்றேன்றுமெல்லாந் தருபவனில்லை; உலகமெங்கும்பொள்ளெனப்பரந்தது; ஆயுள்கொன்னேகழிந்தது;” இன்னபிறவுந்தன்மைத்தாட்டாந்தங்களாம்.

வும்விரித்தும், இசைத்திரிபு இன்னதென்று விரித்தும், உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மேலியதன்மைமொழிகளைப்பாதமி ரண்டினுன்றிற் றுவிழுடிப்பினத்தன்மைய தாட்டாந்தரஞ்சுத்தமாம் - (தன்மைத்தாட்டா ந்தத்திலே) வருகின்றதன்மைவிளக்குஞ் சொ ற்களை(அத்தாட்டாந்தத்தின்) இரண்டுபாதங்க ளுள் ஒன்றினுடனேசார்த்திமுடித்தால் அத்த ன்மைத்தாட்டாந்தமானது சுத்தசுப்பம்பிதமா கும்.

தாவுமிசைத்திரிபாற்றன்மைத்தாட்டாந்தர முதல வாவும் பலதனித் தாட்டாந்தரத்துவ கைமுடிபு-(தாட்டாந்தத்திற் பயிலுஞ்சொற்க ள்மேற்) பாய்கின்ற * ஒசைலிகற்பத்தினாலே தன்மைத்தாட்டாந்தமுதலியவை யெல்லாம் பலதனித்தாட்டாந்தங்களின் வகையையும் முடிபையும் அவாவும். எ—று.

* ஒசைலிகற்பம் என்றது ஒலிவேறுபாட்டை; இ து பல்லசைமொழியின் ஒரஸையிலேயும், சொற்றொ டை செனத்தொருமொழியிலேயும் சொற்றொடைவ சனத்தின் எடுத்துல் படுத்தலோசையெனும் ஆரோ ளுள அலரோகண ஒலியிலேயும், பெரும்பான்மைபற் றிலுந்; மேலையுரைத்த இசைத்திரிபு என்ற ஒசைலி கற்பமோ சொற்றொடைவசனத்தொருமொழியிலேவ ரும். நீர் நான நுகர்க்குப்போவீரா' காலிரியாறு வச ந்தனிற்பெருதமா' இவ்வகையான வசனங்களிலே இசைத்திரிபிற்கொப்ப, * தாட்டாந்தங்களோ பொருண் முடிபிற்பலவாம். சொற்றொடையிலே தாட்டாந்தமொ ன்றேயெனினும் பொருண்டையிலோபலவாம்; உதா ளுரணாய்,—“அரசன் வந்தான்” என்பது பொருண் டையளவிலோ இரண்டுதாட்டாந்தமாம் இசைத்திரி ினது நபர்சையும் இங்ஙனம் சுண்டுகோள்க.

தன்மைச் சுயம்பிததாட்டாந்தங்கள் பயின்னுவரும் நையாயிதமானது தன்மைச்சுயம்பிதநையாயிதமாம்.

உலகந்தானுத்தோன்றது, என்னுமிடத்து, தானுய் என்பதைத்தோன்றது எனும் விசேடகபாதத்துடனே ஷட்டியும், அவன்சொன்னது மீற்றும்பொய், என்னுமிடத்து, முற்றும் என்பதை அவன்சொன்னது எனும் விசேடியபாதத்துடனே ஷட்டியும், முடிப்பின், அத் தன்மைத்தாட்டாந்தங்கள் சுத்தசுயம்பிதங்களாய்நிற்கும். இப்படி முடிந்துநிற்குந் தன்மைத்தாட்டாந்தங்களும், அவற்றுவரும் தன்மைநையாயிதங்களும் சுத்தசுயம்பிதங்கட்கு மேலையுரைத்த இலக்கணங்களையும்துவிதிகளையும்தெற்றுமுடியும் என்றும் புந்தியிலே நன்குமைத்துக்கொள்க.

“ஆய்தமுயிர்மெய்யன்று”எனுந்தாட்டாந்தமானது, இசைத்திரிபினாலே,--

ஆய்தம் உயிர்மெய்யன்று எனப்பிளந்திசைக்கின், ஆய்தமானது உயிர்மெய்யாகிய சார்பெழுத்தல்லவென்று பொருள்படநிற்கும்.

ஆய்தமுயிர் மெய்யன்று, எனப்பிளந்திசைக்கின், ஆய்தமாகிய உயிரெழுத்து மெய்யெழுத்தல்ல எனப்பொருள்பட நிற்கும்.

ஆய்தம் உயிர்மெய் அன்று. எனப்பிளந்திசைக்கின் ஆய்தமானது உயிருமன்று மெய்யுமன்று எனப்பொருள்படநிற்கும்.

“வைத்தியநாததம்பிரானின் இலக்கண விளக்கம், பவணந்திமுனியின் நன்னூலவெல்லச் செயப்பட்டதன்று” எனுந்தாட்டாந்தத்தை இசைத்திரிபாற்

இத்தாட்டாந்தம் இசைத்திரிபாற் பலதாட்டாந்தங்களின் பொருணடை எய்தும். போலிநியாயம் விவாதற்கு இஃதோர்வருவாயாம்; ஆகலான், நியாயிக்குங்கால் இசைத்திரிபையுங்கருத்திலே அமைத்துக்கொள்ளவேண்டியது. விகடகவிகளே பெரும்பாலும் இசைத்திரிபாற்பிறர்க்கு வினோதம்வினாவிப்போர். இசைத்திரிபானது பொருணயமின்றிவரிற் சொன்னயமின்றும்; உதாகரணமாய், ஊர்மன்று, கண்ணிமை, செலிப்புலவொலி, கப்புலவடிவம்; இவற்றுள் மன்று இமை

பிளந்திசைக்கின், பலதனித்தாட்டாந்தத்தின் வகையையும் முடிபையும்பெறும் என்று அறிக.

“இசைத்திரிபாற்றன்மைத்தாட்டாந்தரமுதலவாவும் பலதனித்தாட்டாந்தரத்துவகைமுடிபே” எனவும் “எழுத்தியறிநியாப் பொருடிரிபுணர்மொழி இசைத்திரிபாற்றெளிவெய்தும்” எனவும் உரைக்கவே, -பேசுங்காலன்றி எழுதுங்கால் இசைத்திரிபால் வினையும்பொருளை விளக்குமபடி சொற்களைத்தொடரத்தீரட்டியும் பிளந்தும் ஏற்றசொற்களில் இசையுறுத்தியும் வழங்கலுந்தகும் என்றும் ஒலிக்கும்.

“ஆய்தம்உயிர் மெய்யன்று” என்பதை ஆய்தம் உயிர்மெய்யன்று எனவும், ஆய்தம் உயிர்; மெய்யன்று எனவும், ஆய்தமுயிர் மெய்யன்று எனவும், ஆய்தம் உயிர்மெய் அன்று எனவும் ஏற்றவாறு சொற்களைத் தொடரத்தீரட்டியெழுதுக.

கொற்றன் முந்தைநாளேட்டுநாழிகையளவில் இங்கேவந்தான், என்பதைக் கொற்றன் என்பதில் இசையுறுத்தின், பின்னொருவரல்லக் கொற்றனே யென்று பொருளாம்; முந்தைநாள் என்பதில் இசையுறுத்தின், பின்னொருநாளில்ல முந்தைநாளேயென்றுபொருளாம்; எட்டுநாழிகை என்பதில் இசையுறுத்தின், பின்னொருநாழிகையில்ல எட்டுநாழிகையளவிலேதான் என்றுபொருளாம்; இப்படியே மற்றுஞ் சொற்களிலும் இசையுறுத்திக்கண்டுகொள்க.

இசைத்திரிபுகாரணமாய்ப் பலபொருட்பட முடியுந்தாட்டாந்தத்தில், நாம்பேசும் நியாயத்தை வலியுறுத்த எடுத்துக்கொண்ட துணிபொருள் இன்னதென்று நன்குதெளியவேண்டியது. அப்படித்தெளியாமல், வாதியொருபொருளிலும் பிரதிபாதி வேறொருபொருளிலும் ஒருதாட்டாந்தத்தைப் பிரயோகிக்கின், குதர்க்கம்பிறக்க

ஒலி வடிவம் என்னுந்நாழிகையையே இசையுறுத்தவேண்டும்; ஆகலான், இசைத்திரிபிற் பொருணயஞ் சொன்னயங்கருதி அமைத்தாலன்றிச் சிறப்பின்றும்.

ஆகவே பொருணயஞ்சொன்னயங்கருதாது மொழிகளைப் புணர்ச்சிவிதக்கமைவென்று ஒருங்குதீரட்டித் தொடரெழுத்தாய் எழுதுவது சிறப்பன்றும்.

தம்; வாதிமேனும் பிரதிவாதிமேனும் ஒருக்கால் ஒரு பொருளிலும் பின்னொருக்கால் வேறொரு பொருளிலும் பிரயோகிக்கிற்போலி பிறக்கும்.

* மன்றிலே விவகரிக்குங்கால், தாட்டாந்தமொன்றி லேயுள்ள பலதனிப்பொருளையும் முறையே தனித்தனி ரூபிகரிக்கவும்வேண்டிவரும், உதாகரணமாய்,—

“சேனாபதி அரசனா மனசார வன்மததாற்கொன்றான்” என்பதில் மந்திரியல்லச் சேனாபதிதான் கொன்றான் என்றும், பின்னொருவனையல்ல அரசனையேகொன்றான் என்றும், நினையாப்பிரகாரமல்ல மனசாரவே என்றும் தர்சனசெயலாயல்ல வன்மஞ்சாதித்தேயென்றும், தனித்தனி ரூபிகரிக்கவேண்டியதென்றறிக.

உஅ பேசுசம்பாவித்தாட்டாந்தரம்பல் சுயம்பிதமே வாசிஞ்ஞெடையாநியாயத்தொனிப்புசம்பாவிதம்பால் வீசலிலலாதுசம்பாவிதசாதனத்தாலனுமை பேசினதைக்கொள்சுயம்பிதமாப்பொருட்பேறளவே.

இ--யுள், சம்பாவித்தாட்டாந்தம் இப்படி வருமென்றும், சுயம்பிதநையாதித்ததை மேவும் ஒருவாறுவிரித்தும், உணர்த்துகின்றது.

மன்று என்பது பிரசைகளின் குறைமுதலியன விளங்கி நிறைமுதலியனபுரியும்மன்சபை. விவகரித்தல் என்பது வழக்காடுதல். தர்மம் நெறியின்வழவி அதர்மம் வழியிலொழுகுவோரையடக்கி, பிரசைகளுக்குப்பிரசாந்தி செல்வலிருத்தி சம்பத்துச்சேமம்முதலிய சற்காரியங்களைப் படைத்து, அண்ணபோற்றன்னயங்கருதாது ஆதரிக்கும் மன்னனிலீற்றிருக்குஞ் சபையே மன்று எனப்படும். செங்கோன்மைநெறியைத்தழுவாது கோடுங்கோன்மையையேபழகிய மன்னனதுசபையாகிய மன்றிலேறி விவகரிக்கப்படுவது பொருளுந் தொலைந்து அருமைபெருமையுங் குலைந்து மனோசாந்தியுங் குன்றுதற்கோர் நன்னெறியாகிய புன்னெறியாம்; ஆகவே; இராச்சியபரிபாலனத்துக்குரிய இலட்சணஞ் செறிந்து தர்மம் வடிவம் நிறைந்தோரே மன்னர் எனும்பெயர்க்கு உரியார்.

இஃள். பேசுசம்பாவிததாட்டாந்தரம்பல் சுயம்பிதமே வாசிஞ்ஞெடையாம்--(முன்னர்) உரைத்தசம்பாவிததாட்டாந்தமானதுபல சுயம்பிததாட்டாந்தங்களால் வருந்தோடையாம்.

நியாயத்தோனிப்பு சம்பாவிதம் பால் வீசலில்லாது சம்பாவிதசாதனத்தாலனுமை பேசினதைக்கொள் சுயம்பிதமாப்போருட் பேறளவே--நியாயித்தலின் தோனிப்பானது சம்பாவிதத்திலே தாவாதபடி சம்பாவிதசாதனத்தினாலே சம்பாவிதசாத்தியத்தை அனுமித்தால், அந்தநியாயத்தைப் போருண்மாத்திரத்திலே சுயம்பிதநியாயமாகக்கொள்.எ--று.

ஆசில் என்பது குற்றமின்றிய எனும் போருடரும் அடை.

சம்பாவிததாட்டாந்தமானது இரண்டுமுதலாய சுயம்பிதங்கள் புணர்ந்துவரும். சம்பாவிததாட்டாந்தம் இன்னதென்பதை ஏழாஞ்செய்யுளின்கீழ்க்காண்க.

சம்பாவிததாட்டாந்தத்திற்கு உதாகரணங்கள்.

கர்த்தாவின்றேற் பிரபஞ்சகாரியமுமீன்றும்.

* காரியமுண்டெனிற் காரணமுண்டு.

* காரணமின்றி எங்ஙனேனுங் காரியமீன்றும். காரணகாரியங்கட்கு நிலையும் நிருவிகற்பமுமான சம்பந்தம் உண்டென்று மாந்தரதுபுந்தியிலே இயற்கையுஞ் சகசமுமான ஒரு பிரஞ்ஞை கிடக்கின்றது; ஆனதினாற் றுண் மாந்தர் காரியமேதவனாக் காணுமிடத்துங் காரணத்தைவினாவுவது. காரணகாரியத்தோடர்பு அனுபவஞானமன்றும்; அனுபவத்தினாலே இன்னகாரியத்துக்கு இதுகாரணமென்று அறிகின்றனம்; இப்படிக்காரியத்தைக்காணுமிடத்துப் புந்தியானது காரணத்தை வினாவுவதென்னையெனின், அப்புந்தியிலே காரணகாரியங்கட்கு நிருவிகற்பமான சம்பந்தமுண்டென்று ஒரு பிரஞ்ஞை சகசமாயிருந்து உணர்த்துவதினாற்றான். காரியத்தின்இருப்பினாலும் நிருவாகத்தினாலுங் காரணத்தின் இருப்பும் இலட்சணமுஞ்சீாதிக்கலாம்.

வுக்

நியாய இலக்கணம்.

சகத்துஇயற்கையாய் அல்லதுசெயற்கையாயுள்ளது.
உலகம் ஆதி அல்லது அனாதியானது.

நெடுங்கடலுந்தன்னீர்மைதூன்றுந் தடிந்தெழிலி தா
னல்காதாகிவிடின்.

நீரேனுந் தீயேனுங் காற்றேனுந் அழிக்கும்.

நியாயத் தொனிப்பு சம்பாவிதம்பால் வீசலில்லாது
சம்பாவிதசாதனத்தாற் சாத்தியம் அனுமித்தற்கு உதா
கரணங்கள்,—

* மனுஷனெவனுஞ்சற்குணன் அல்லதுதுர்க்குணன்,
துரியோதனன் ஒருமனுஷன்; ஆகவே

துரியோதனன் சற்குணன் அல்லது துர்க்குணன்.

திருவுளச்செயலியாதும் நலமேயாம், [வே

தரித்திரம்இயல்பாய்வரின் திருவுளச்செயலாம்; ஆக
தரித்திரம்இயல்பாய்வரின் நலமேயாம்.

இந்நையாயிதங்களிலே சம்பாவிதசாதனத்தாற் சா
த்தியம்பேசியும், நியாயத்தொனிப்போ சம்பாவிதம் பா
ல்வீசாமல் நின்றதால், இவை பொருளளவிலே சுயம்
பிதநையாயிதங்களாம்; ஆகவே, அவைக்குரைத்தவித்
களானே முடியும் என்றறிசு; எனவே, சம்பாவிததாட்
டாந்தங்களையுடைய நையாயிதமெல்லாந் சம்பாவி
தநையாயிதமாம் என்றொருநியதியில்லையெனவுணர்க.

சுயம்பிதநையாயிதத்திற்கு மேலையுரைத்த இலக்க
ணவிதிகளானும், சம்பாவிதநையாயிதத்திற்கு இப்பா

“மனுஷனெவனுஞ் சற்குணன் அல்லது துர்க்கு
ணன்” என்பது லியோகதாட்டாந்தம்; லியோகதாட்
டாந்தத்தை மேலையுரைக்குமிடத்துக் கண்டுகொள்க.

“தரித்திரம் இயல்பாய்வரின் திருவுளச்செயலாம்”
என்பது சங்கேததாட்டாந்தம். சம்பாவிதசாதனத்தா
ற்சாத்தியம் அனுமிக்குமிடத்து, நியாயத்தொனிப்பு (நி
யாயநடைவலி) சம்பாவிதத்திலே தாவாமனிற்பின்,
அந்த நியாயஞ் சுயம்பிதநையாயிதமாம்.

தரித்திரம் இயல்பாய்வரிற்றிருவுளச்செயலாம்,

தரித்திரமியல்பாய் வரும்; ஆகவே

அது திருவுளச்செயலாம்;—என்று நியாயிக்குமிடத்து,
நியாயத்தொனிப்பு சம்பாவிதத்திற்குவிச் சம்பாவித
நையாயிதம்முடிந்தது.

ஹரைக்கும் இலக்கணவிதிகளானும், அவ்விருவகை நையாயிதங்கட்குமுள்ள விகற்பந்தெளிந்துகோள்க.

உகூ. அளவைநியாயித்தல் சம்பாவிதத்தமைந்துற்ற தெனின்

வளமை சம்பாவிதநையாயிதமந்நியாயமிரண்
நெதுசம்பாவிதசாதனம்பூர்வஞ் சுயம்பிதமேற்
கிளர்சாதனமுத்தரமெனுஞ்சாதனங்கீழ்வருமே.

இ--யுள், சம்பாவிதநையாயிதம் இன்ன தென்றும், அதன்வகை இத்துணையென்றும், சம்பாவிதநையாயிதத்துச் சாதனங்கணிற் கும் முறை இவ்வாறென்றும், உணர்த்துகின்றது.

இ—ள். அளவைநியாயித்தல் சம்பாவிதத் தமைந்துற்றதெனின் வளமைசம்பாவிதநை யாயிதமந்நியாயம்,--(மெய்மையை) அளத்த ற்கருவியாகிய நியாயித்தலானது சம்பாவிதத் திலேயே அமைந்துகிடக்குமெனின் அந்த நி யாயம் சம்பாவிதநையாயிதமாம்.

அந்நியாயமிரண்டுளது,--அச்சம்பாவித நை யாயிதம் இருவகையாயுள்ளது.

சம்பாவிதசாதனம் பூர்வஞ் சுயம்பிதமேற் கிளர்சாதன முத்தரமெனுஞ் சாதனம்,-- (சம் பாவிதநையாயிதத்திலே, சுயம்பிதநையாயித த்திற்போலன்றி) சம்பாவிதசாதனமோ பூர்வ சாதனமென்றுஞ் சுயம்பிதசாதனமோ உத்தர சாதனமென்றும்நிற்கும்.

சுயம்பிதநையாயிதத்திலே, பூர்வபதமும் மத்தியப தமும் புணர்ந்துவருஞ்சாதனம் பூர்வசாதனம்எனப்படு ம்; அதனத்துறைகளிலும் நிலைகளிலும் விரித்துரை த்தாம்; கண்டுகொள்க.--சம்பாவித நையாயிதத்திலே யோ, சம்பாவிதநியாயத்துக்குப் பீடிகையான சம்பாவி ததாட்டாந்தமே பூர்வசாதனம்எனப்படும்; உதாக்ரண

அடி நியாய இலக்கணம்.

கீழ்வரும், - (சம்பாவிதநையாயிதவகைகளி
ரண்டும்) மேலைச்செய்யுட்களில்வரும். எ-று.

வளமைஎன்பது பொருட்செழுமைஎனும் அர்த்தந்த
ரும் அடை.

அந்நியாயம் என்றது தாப்பிசைப்பொருண்மேலின்
றது.

பூர்வசாதனம்-சாத்தன் சுரமுடையனேல்நொயுடைய
ன்; உத்தரசாதனம்-சாத்தன்சுரமுடையன்; ஆகவே
சாத்தியம்-ஆவன் நொயுடையன்;-என்று நியாயிக்குமி
டத்து, நியாயம் சம்பாவிதத்தமைந்து நின்றலின், இந்நி
யாயஞ் சுயம்பிதநையாயிதமன்று, சம்பாவிதநையாயி
தம் என்கும்.

சம்பாவிதநையாயிதத்தின் இருவகையாவன,—

சங்கேதநையாயிதம், லியோகநையாயிதம்.

சம்பாவிதசாதனம் என்பது சம்பாவிததாட்டாந்த
மாய்நிற்குஞ் சாதனம் ஆம். (சம்பாவிததாட்டாந்தம் இ
ன்னதென்று தாட்டாந்தத்திலே முன்னர் உரைத்தாம்.
சம்பாவிதம் என்பதையும் அங்ஙனம் உரைத்தாம்; உ
ண்டுகொள்க.)

இருபத்தேட்டாஞ்செய்யுளின்கீழ் உதாகரித்திருக்கின்
ற நையாயிதங்களிலே சம்பாவிததாட்டாந்தம் வந்துப
யின்றும், நியாயத்தொனிப்போ சம்பாவிதத்திற்குலாப
னின்றலின், அவற்றைச் சுயம்பிதநையாயிதங்களென்
றும், இங்ஙனம்உதாகரித்திருக்கின்றநையாயிதத்திலோ
சம்பாவித தாட்டாந்தமும் பயின்று நியாயித்தலுஞ் ச
ம்பாவிதத்திலேயே தாலிநின்றலின், இதனைச் சம்பா
விதநையாயிதமென்றும், உரைத்தனமென்று தெளிந்
துகொள்க.

மாய்,—பூர்வசாதனம்—இப்பருவங் கார் அல்லதுகூதிர்
அல்லது பனி அல்லது வேனில்; உத்தரசாதனம்-இது
கார் கூதிர் அன்று; ஆகவே சாத்தியம்-இதுபனியல்லது
வேனிற்பருவமாய்;—இங்ஙனம் எடுத்துக்கொண்ட சம்
பாவித நியாயத்துக்குப் பீடிகை பூர்வசாதனமேயன்றி
மற்றையவல்ல.

சங்கேததாட்டாந்தம்.

அக

நா. வருமீர்சயம்பிததாட்டாந்தரங்களுளொன்றின் தருமாலவருத்தாபத்தியதுசங்கேதமதின் (மற்ற மருவேதுமேல்விவளகாரியம்மன்னுசம்பந்தமதில் ஒருவாதுமெய்பொயொடுங்கிடுஞ்சுதரமுரைக்குவமே.

இ--யுள், சங்கேததாட்டாந்தமின்னதேன் றும், அதன் மெய்மைபொய்மையைத் தேளி யுமாறு இப்படியென்றும், உணர்த்துகின்றது.

இ--ள். வருமீர்சயம்பிததாட்டாந்தரங்களு ளொன்றின்மற்ற தருமாறுவருத்தாபத்தியது சங்கேதம்-சங்கேததாட்டாந்தம் என்பது (ஒ ருசம்பாவிததாட்டாந்தத்தில்) வருகின்றசயம் பிததாட்டாந்தமிரண்டனுள் ஒருதாட்டாந்தத் தால் மற்றது விளையும்படி நடக்கும் அருத்தா பத்தியையுடையதேயாம்.

அதின் மருவேதுமேல்விளகாரியம்மன்னு சம்பந்தமதில் ஒருவாதுமெய்பொயொடுங்கிடு ம்--அச்சங்கேததாட்டாந்தத்துள் அமைந்து கி டக்கின்ற ஏதுவுக்கும் அதில் விளையுங் காரிய த்துக்குமுள்ள சம்பந்தத்திலேயே (அத்தாட் டாந்தத்தினது) மெய்மையும் பொய்மையும் நீங்காதோடுங்கும்.

* சுயம்பிததாட்டாந்தங்களிலே மெய்மை பொய் மை விசேடிய விசேடகத் தொடர்பாற் றெளியுமாறு போல, சங்கேததாட்டாந்தத்திலேமெய்மைபொய்மை ஏதுகாரியத்தோடர்பாற்றெளிகின்றனம். ஏதுவுங் கா ரியமுந் தனித்தனி பொய்மையேயாயினும் அவற்றால் வருஞ் சங்கேததாட்டாந்தம் மெய்மையாதலுமுண்டு; அவை தனித்தனி மெய்மையேயாயினும் அவற்றால்வ ருஞ் சங்கேததாட்டாந்தம் பொய்மையாதலுமுண்டு. ஆகலான், “மருவேதுமேல்விவளகாரியம் மன்னுசம்ப ந்தமதில் ஒருவாதுமெய்பொயொடுங்கிடும்” என்று செ ய்யுளிற்ந்துரைத்தாம். மேலு இதனை விளக்குவம்; உண்டுகொள்க.

சூத்ரமுரைக்குவம்--(தத்துவசூத்திரத்தான
ன்றி வேறுசூத்திரங்களானும் சம்பாவித் தை
யாயிதங்களின்சித்தியை அளக்கும்படி) சூத்
திரங்கள் மேலேச்சொல்வரும்.--என்றவாறு.

சங்கேததாட்டாந்தமேதனிலேயும் இரண்டு சுயம்பி
ததாட்டந்தங்கள் மாத்திரம் வந்து பயிலும்; உதாகரண
மாய்,--

மழைபெய்யுமேல், நாடுசெழிக்கும்; இச்சங்கேததா
ட்டாந்தத்துள், மழைபெய்யும்,--நாடுசெழிக்கும்,--என்
னும் இரண்டு சுயம்பிததாட்டாந்தங்கள் வந்து நிற்கின்
றமைகாண்டக.

அவர் வருவரேல் உய்வேன்;--

அவர் வந்திலரேல் மாய்வேன்;--

கருமம் உண்டெனின் கருத்தாஉண்டு;--

கருத்தாலின்றேற் கருமயின்றி; இவ்வகையான
தாட்டாந்தங்களே சங்கேததாட்டாந்தங்களாம்; (ஏல்
எனின் ஆல் முதலியன* சங்கேதத்தைக்குறிக்கும்மொ
ழிகளாகும்.)

சங்கேததாட்டாந்தத்துள்வருஞ் சுயம்பிதமிரண்டனு
ள், மற்றது வினாதற்கிடனாய் நிற்கும் ஒரு தாட்டாந்தத்
தை ஏதுஎன்றும், ஏதில்வினாந்த தாட்டாந்தத்தைக் கா
ரியம் என்றஞ் சொல்லுக; உதாகரணமாய்,--

—ஏது—கருத்தாலின்றேல்,

—காரியம்—கருமயின்று.

வருவரேல், வருவரெனின், உலகஞ்சொயம்பெனி
ன், காரணமில்லாதிருந்தால், காரணமுண்டாயின், கட
வுள் அரசுபுரியின், இதுபொன்னேல்,--இவ்வுதாகரண
ங்களினிற்கும் ஏல் எனின் முதலியன சங்கேதமொழி
களாகும். சங்கேதமானது முக்காலங்களையும் பற்றிப்
பெயரினும், பெரும்பான்மையும் நிகழ்காலசம்பவத்தி
ன் சங்கையையேனும் எதிர்காலசம்பவத்தின் சந்தே
கத்தையேனும் பற்றியேவரும்; “இவரிடத்துச் செல்வ
முண்டேல்” என்பது நிகழ்காலசம்பவத்தின் சங்கை
யையுங் குறிக்கும்;—எதிர்கால சம்பவத்தின் சந்தேகத்
தையுங் குறும்; ஆகலான் இவ்விரண்டனையுங் தெளி
ந்துமொழிவதே விழுமம்.

எது—மழைபெய்யுமேல்,

காரியம்—நாடுசெழிக்கும்; இங்கேமழைபெய்தலிலே நாடுசெழித்தல் சார்ந்துநின்றலின், “மழைபெய்யுமேல்” என்பது ஏதுவும், “நாடுசெழிக்கும்” என்பது காரியமும், ஆயின.

சம்பாவிததாட்டாந்தத்துள் ஏது முன்னருங் காரியம் பின்னரும்வருவதேநெறியாயினும், “ஏரினுழாஅர் உழவர் புயலென்னும் வாரிவளங் குன்றிக்கால்” எனவும்; “சிறப்பொடுபூசுவன செல்லாது வானம்வறக்குமேல்” எனவும், ஏதுபின்னருங் காரியம் முன்னரும் வருதலும் அமையும்.

“ஏது மேல் விவளகாரியம் மன்னுசம்பந்தமதினொருவாதுமெய்பொயொடுங்கிடும்” என்றதெப்படியெனின்,—

“கடவுள் விகாரமடைவரேல் அவர் பரிபூரணலட்சணரன்று” என்னுமிடத்து, “கடவுள்விகாரமடைவர்” என்னும் ஏதுவும் “அவர் பரிபூரணலட்சணரன்று” என்னுங் காரியமும் தனித்தனி பொய்மையாய் விளங்கியும்,—“கடவுள் விகாரமடைவரேல்” என்றொரு ஏதுவெலிபாவிச்சின்; ‘அவர்பரிபூரணலட்சணரன்று’ என்றொரு காரியம்முடியுமாதலான், அச்சங்கேததாட்டாந்தம் மெய்யாம். *

“பவணந்திசமணனேல்இலக்கணிதான் †” என்னு

“மாந்தர் யுத்தி புத்தியினரன்றேல் அவர்தத்தம்செயற்கு உத்தரவாதிகளன்றும்” என்னுமிடத்து, “மாந்தர் யுத்திபுத்தியினரன்று” என்னும் ஏதுவும், ‘அவர்தத்தம்செயற்கு உத்தரவாதிகளன்று’ என்னுங் காரியமும், தனித்தனியே பார்க்குங்காற் பொய்மையாய் நின்றும், அவ்விரண்டு தாட்டாந்தங்களையும் ஏதுகாரியங்களாகப் புணர்க்குமிடத்து, “ஒன்றினமற்றதருமாறுலவருத்தாபத்தியது” ஆகலான், அச்சங்கேததாட்டாந்தம்மெய்யாம்.

† பவணந்திசமணன் எனும் ஏதுவும் அவன் இலக்கணிதான் என்பதுந் தனித்தனி மெய்மையாய் நின்றும், பவணந்தி இலக்கணியென்ற காரியம் அவன் சமணனாயிருக்கும் ஏதுவால் விவளதலின்குதலின்; அந்தமுழுத் தாட்டாந்தமுமோ பொய்மையாம். ஆகலான், “மருவேதுமேல்விவளகாரியம்மன்னுசம்பந்தமதில் ஒருவாதுமெய்பொயொடுங்கிடும்.”

மிடத்து, ஏதுவுங் காரியமுந் தனித்தனி மெய்மையாய் நுந்தும் காரியம் ஏதுவில்லிவனாயாமையால், முழுத்தாட்டாந்தமுமோ பொய்யாம்; ஆகலான், ஏது காரியங்களின் சம்பந்தத்தோடர்பிலேயே மெய்மை பொய்மைகள் ஒடுங்கி நீற்குமென்றுணர்க; ஆகவே, இன்ன நியாயஞ் சித்தியுடைத்து என்னுமிடத்து (சாதனந்தம்மைமாத் திரங் கருதுங்காற் பொய்யாயேனும் மெய்யாயேனுமிருந்தும்) சாதனங்களிற் சாத்தியம் அவாவிமுடிகின்றது என்னும் பொருட்படுதலால், சங்கேததாட்டாந்தமானது நியாயத்தின் சித்தியை வலியுறுத்தலாம் எனக்கொளி னும் அமையும்; உதாகரணமாய்—

ஏது,—விலங்குகள் யுத்தியில்லனவும் யாண விலங் துமாயிருக்குமேல்;

காரியம்,—யாணயுத்தியில்லது; இங்கே, சுயம்பித நையாயிதமொன்றை, அதன் வலியுறுத்தும்படி, சங்கேததாட்டாந்தமாய் உரைத்திருக்கின்றது கண்டுகொ ள்க.

நக. உரையேதினுக்கு உடம்படிற் காரியஞ் சாத்தியமாம் வருகாரியத்தைமறுத்திடினேதும் மறுத்திடலாந் தருகாரியத்திணையொப்பினுமேதைமறுத்திடினும் மருவாதனுமிதமிப்பால்வகுப்பம்வியோகமதே.

இ—யுள், சங்கேத நையாயித சூத்திரங்கள் இவையென்றும், சங்கேநையாயிதம் அனுமானமாகா இடம் இவையென்றும், உணர்த்துகின்றது.

இ--ள். உரையேதினுக்கு உடம்படிற் காரியஞ் சாத்தியமாம்--சோல்லிய ஏதுமெய்மையென அங்கீகரித்தாற் காரியமும் மெய்மையென அனுமிதமாம்.

வருகாரியத்தை மறுத்திடினேதும் மறுத்திடலாம்—(ஏதிற்பால்) வருகின்ற காரியம்மெய்மையன்றென மறுத்தால் ஏதும்மெய்மையன்றென மறுக்கலாம்.

தருகாரியத்தினையொப்பினுமேதை மறுத் திடினும் மருவாதனுமிதம்-- (அவ்வாறன்றி,) சோல்லியகாரியம் மெய்மையென்றுடம்படு வதினாலும் ஏதுமெய்மையன்றென்று மறுத்தி வேதினாலும் அனுமானமாகியசாத்தியம் முடி வதில்லை.

இப்பால்வகுப்பம்வியோகமதே--இனி. வி யோகதாட்டாந்தத்தை மொழிகுவாம். எ--று.

சங்கேதநையாயிதகுத்திரங்கள்,—

க. “ஏதினுக்குஉடம்படிற் காரிபஞ்சாத்தியமாம்.”

இச்சுத்திரத்தான் முடியும் நையாயிதங்களுணத்தும் நிரனிலைச்சங்கேதமெனப்படும்.

உ. “காரியத்தை மறுத்திடினேதும்மறுத்திடலாம்.”

இச்சுத்திரத்தான்முடியும் நையாயிதங்களுணத்து ம்மறுதலைச்சங்கேதம் எனப்படும்.

சங்கேதநையாயித உதாகரணங்கள்.—

க. சாத்தன் சுரமுடையனேல் நோயுடையன்;

சாத்தன் சுரமுடையன்; ஆகவே

அவன் நோயுடையன். இது முதலாஞ்சுத்திரத்தா ன்முடிந்த நிரனிலைச்சங்கேத நையாயிதமென்றிக.

“வருமீர்சுயம்பிததாட்டாந்தரங்களுளொன்றின் ம ற்றதருமாறுலவருத்தாபத்தியது சங்கேதம்” ஆதலின், ஏதுமெய்மையென அங்கீகரித்தாற் காரியமும்மெய்மை யென்று அனுமிக்கலாமேயன்றி, ஏதுமெய்மையன்றெ ன மறுத்தாற் காரியமும் மெய்மையன்றென அனுமா னமாகாது: காரியம் மெய்மையன்றென மறுத்தால் ஏ தும்மெய்மையன்றென மறுக்கலாமேயன்றி, காரியம் மெய்மையென்றுடம்பட்டால் ஏதும் மெய்மையென்று டம்படமுடியாது.

காரியமுண்டேற் காரணமுண்டு;

கடவுளின்சித்தம்போனடப்பரேற் கதியடைவா,

கசமுடையனேற் பிணியுடையன்;

பிணியிலனேற் கசமில்ன்;

காரணமின்றேற்குராயமின்று இவற்றிற் காண் க

உ. காரியமுண்டென்றிற் காரணமுண்டு;

காரணமில்லை; ஆகவே

காரியமுமில்லை. இது இரண்டாங்குத்திரக்தான் முடிந்த மறுதலைச் சங்கேதநையாயிதமென்றறிக.

ங. கருத்தாவின்றேற் காரியமில்லை,

கருத்தாவின்று; ஆகவே

காரியமில்லை நிரனிலைச் சங்கேதநையாயிதம்

ச. கருத்தாவின்றேற் காரியமில்லை,

காரியமுண்டு; ஆகவே

கருத்தாவுமுண்டு. மறுதலைச் சங்கேதநையாயிதம்.

இவ்வாசரணங்களிலே முடித்துக்காட்டிய வாரான் றி, காரியத்திணையொப்பினும் ஏதை மறுத்திடினும் ம ருவாதனுமிதம் என்றறிக; உதாகரணமாய்,—

முதலாம் உதாகரணத்திலே முடித்தவாறன்றி, சாத் தன் நோயுடையன் எனக் காரியத்தை ஒப்பின், சாத் தன் சுரமுடையன் என்று ஏதுஅனுமானமாகாது; என் னையோவேனின், சாத்தன் சுரத்தாலன்றிக் கசம் கு ன்மம்முதலியபிறவாற்றாலும் நோயுடையனாயிருக்கலா ம் ஆதலின்.

ஙஉ. தேறுஞ்சுயம்பிததாட்டாந்தரங்கள் பிரிநிலையில் வேறேன்றியதிறனையவற்றோன்றெனுமெய்மையதாய் ஏறும்வியோகநற்றூட்டாந்தமெய்துசுயம்பிதங்கள் ஊறுஞ்சிலமறுத்தாலெஞ்சியவுடம்பட்டிடுமே.

ஒழுங்கே ஏதுவுக்கு உடம்பட்டுப் பின்னர் காரியத் துக்கும் உடம்படலான், அன்னநையாயிதம் நிரனிலைச் சங்கேத நையாயிதம் எனும்பெயர்பெற்றது. காரிய த்தை மறுத்துப் பின்னர் ஒதுவையும் மறுப்பின், அன் னநையாயிதம் மறுதலைச் சங்கேத நையாயிதம் எனு ம்பெயர்பெறும்.

அக்கினியுண்டேற் காந்தியுண்டு,

அக்கினியுண்டு; ஆகவே

காந்தியுண்டு. நிரனிலைச் சங்கேதநையாயிதம்.

அக்கினியுண்டேற் காந்தியுண்டு,

காந்தியில்லை; ஆகவே

அக்கினியில்லை. மறுதலைச் சங்கேதநையாயிதம்.

இ-யுள், வியோகதாட்டாந்தம் இன்னதென்றும், வியோக நையாயிதகூத்திரம் இதுவென்றும், உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தேறுஞ்சுயம்பிததாட்டாந்தரங்கள் பிரிநிலையில் வேறென்றிய தீறனாயவற்றென்றெனு மெய்மையதாய் ஏறும்வியோகநற்றூட்டாந்தம்-தேளிந்தபல சுயம்பித தாட்டாந்தங்கள் பிரிநிலைப்பொருளில் வேறுபட்டுப் புணருந்திறத்தையுடையதாய், அச்சுயம்பிதங்களுள் ஒன்றெனினும் மெய்மையுடையதாய், நடக்குந் தாட்டாந்தமே * வியோகதாட்டாந்தம் எனப்படும்.

எய்து சுயம்பிதங்களுஞ் சீலமறுத்தாலே ஞ்சியவுடம்பட்டிதும்- (வியோகதாட்டாந்தத்துள்) வருஞ் சுயம்பிதங்களிற் சிலவற்றைப் போய்யேன மறுத்தால், ஒழிந்தவைகள் (வியோகமாய்)மெய்யேன உடம்படலாம். எ-று.

வியோகதாட்டாந்தத்திலே இரண்டுமுதலிய பலசுயம்பிதங்கள் வரும்; உதாகரணமாய்—

இது மாரி அல்லது கோடை; இவ்வியோகதாட்டாந்தத்திலே; “இதுமாரி—இதுகோடை” என இரண்டுசுயம்பிததாட்டாந்தங்கள் பிரிநிலைப்பொருளில் வேறுபட்டுப் புணர்ந்து நிற்கின்றன.

இப்பருவங் டிகார் அல்லது கூதிர் அல்லது பனி அல்ல

வியோகம் என்பது பிரிநிலை; அவன் இங்கே வந்தது பகல் அல்லது இரா-என்னுமிடத்து இரண்டுசுயம்பிததாட்டாந்தங்கள் வியோகமாய்ப் புணர்ந்து நிற்கின்றன. செயற்குரியகாலம் இறப்பு அல்லது நிகழ்வு அல்லது எதிர்வு—என்னுமிடத்து முன்று சுயம்பிததாட்டாந்தங்கள் வந்தன.

† பரவியகாரேகூதிர்முன்பினிற்பனிகளோடு

விரவிய இவையவேனில் விவளந்திடுமுதிர்ந்த வேனில்

துவேனில்; இவ்வியோக தாட்டாந்தத்திலே நான்குசய
ம்பிதங்சன் பிரிநிலையிற் புணர்ந்துநிற்கின்றன; அவை,-

உப்பருவங்கார்
இப்பருவங்குதீர்
இப்பருவம்பணி
இப்பருவம் வேனில்.

வியோகதாட்டாந்தத்தில் வந்துபயிலும் பலசயம் பி
தங்குநாள் ஒன்றேனும் மெய்மையாயிருக்கவேண்டிய
து; அன்றேல், வியோகதாட்டாந்தமானது பொய்மை
யென்றே முடியும்; உதாசரணமாய்,—

சடவுள்லிகாரி அல்லது மலசகிதன் என்னுமிடத்து
“சடவுள் லிகாரி, கடவுள் மலசகிதன்” எனும் இரண்
டு சயம்பிததாட்டாந்தங்களுள் ஒன்றேனும் மெய்மை
யன்றாதின, அவ்வியோகதாட்டாந்தம் பொய்மையே
யாம்.

வியோகநையாயித சூத்திரம்.

மருவும்ஆவணியேயாதிமற்றிரண்டிரண்டுமாதம்
பருவமுலிரண்டும் ஆய்ந்துபார்த்திடி ல்வாய்த்தபேரே-
ளனுஞ்செய்யுட்படி, பருவம் ஆறேயெனினும், முன்ப
னிப்பின்பனி எனும் இருபருவமும் பனியிலும் இவ்வே
னில் முதுவேனில் இரண்டும் வேனிலிலும் அந்தர்ப்ப
வித்துப் பருவம் நான்காகவும் முடியும்.

வியோகதாட்டாந்தமானது பெரும்பான்மையும்வ
ந்துபயிலுமிடம் யாதேனின், ஒருபொருளை அல்லது
பலபொருளைப்பற்றி உரைக்கக்கூடிய துணியுகளுள் ஒ
ன்றேனும் மெய்மையாய்முடிதல் இன்றி அமையாத
இடமேயாம்; உதாசரணமாய்,

கடவுள் மலசகிதன் அல்லது மலசகிதன்;
இம்மகவு புதல்வன் அல்லது புதல்வி;
இப்பூதியம் பிருதுவி, அப்பு, தேயு, அல்லது வாயு;
மழை அல்லது பணிப்பெய்தது;
தந்தையேனும், மைந்தனேனும் வருவான்;
அவன் நாளை இங்கேவருவன், அல்லது இவன் அங்
கே போவன்;
அறம்வளரும் அல்லது மறந்தளரும்;
அரசு வாழும் அல்லது பிரஸ்ச தாழும்.

“எஃது சுயம்பிதங்களுஞ்சில்மறுத்தாலெஞ்சியவுடம்பட்டிசும்.”

வியோகநையாயித உதாகரணங்கள்.

பூர்வசாதனம்—இது மாரி அல்லது கோடை.

உத்தரசாதனம்—இதுமாரி அன்று; ஆகவே

சாத்தியம்—இதுகோடையாம்.

இந்நையாயிதத்தின் உத்தரசாதனத்திலே பூர்வசாதனமாய்நிற்கும் வியோகதாட்டாந்தத்துள்ள சுயம்பிதங்களிலொன்றை மறுத்ததனால் அவ்வியோகசாதனத்தெஞ்சிரின்ற சுயம்பிதமே சாத்தியத்தில் மெய்யென அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

பூர்வசாதனம். இப்பருவங் கார், கூதிர், பனி, அல்லது வேனில், (ஆகவே

உத்தரசாதனம். இப்பருவங்காருமன்றுகூதிருமன்று,

சாத்தியம். இது பனி அல்லது வேனிலாம்

அரசன் மந்திரி அல்லது தானாதிபன்விவேகி,

மந்திரி விவேகி அன்று; ஆகவே,

அரசன் அல்லது தானாதிபன் விவேகி.

இங்ஙனம் உதாகரித்தனபோலும் பலநையாயிதங்களிலே வியோகசாதனத்துவருஞ் சுயம்பிததாட்டாந்தங்களுட் சிலமாத்நிரமே மெய்யென்று முடிதலால், வியோகசாதனத்துவருஞ் சிலசுயம்பிதத்தை மெய்யென உடம்படின ஒழிந்த சுயம்பிதத்தைப் பொய்யென மறுத்தலும் ஒருவாற்றான் * அமையுமெனினும், இஃது வியோ

“இப்பருவம் மாரி அல்லது கோடை” என்னுமிடத்தும், “உலகந்தானுய்த்தோன்றும் அல்லது பிறகாணத்தாற்றோன்றும்” என்னுமிடத்தும், ஒருதுணிபை மறுத்தால் எஞ்சிய துணிபை உடம்படுகின்றனமாதலின், முதலே ஒருதுணிபை உடம்பட்டுப் பின்னர் ஒழிந்ததுணிபை மறுக்கினும் அமையுமாயினும், வியோகதாட்டாந்தம் எங்கணும் இவ்விதி வழுவின்றிமுடியாது. “இவர் குரவராற் செல்வப்பொருளையேனுங் குருவினாற் கல்விப்பொருளையேனுங் பேறுவர்” என்னுமிடத்து, குரவராற் செல்வப்பொருளைப்பேறுவர் என்று உடம்படின, குருவினாற் கல்விப்பொருளைப் பேறுவர் என எங்கணும் மறுத்தல்முடியாது. என்றை மறுத்தால் மற்ற

கனையாய்தமணத்துக்கும் ஒருசாமானியவியுள்ளும்
என உணர்க.

“சுசீலரானோர் மாந்தரிடத்துப் புகழையேனுங் கட
வுளிடத்து அருளையேனும் அடைவார்” ஏனும்வியோ
கதாட்டாந்தத்துள்ள சுயம்பிதநீகளிரண்டும் மெய்யே
யாதலின், ஒருசுயம்பிதத்தை உடம்படலான் மற்றை
யதை மறுத்தலேலாது, ஆகலின்,

“எய்து சுயம்பிதங்களுநுஞ் சிலமறுத்தாலெஞ்சியவு
டம்பட்டிடும்” என்று மேலையுரைத்திருக்குஞ் சூத்திரமே
சாமானியவியேன்றறிக.

நா. இடும்பூர்வசாதனத்தேபலவேதுவந்துத்தரமோ
தொடர்ந்தேவியோகமதாய்வரிற் சங்கரசங்கேதமென்
றிடும்பெயர்ச்சங்கேதனையாயிதவிதிக்கேற்பவிங்கும்
உடம்படலேது மறைகாரியஞ்சொல் வியோகத்திலே.

இ--யுள், சங்கரசங்கேதம் என்பது இன்
னதென்றும், அதன்கூத்திரம் இதுவேன்றும்,
உணர்த்துகின்றது.

‘இ--ள். இடும்பூர்வசாதனத்தே பலவேது
வந்துத்தரமோ தொடர்ந்தேவியோகமதாய் வ
ரிற் சங்கர சங்கேதமென்றிடும்பெயர் -சொல்
லிய பூர்வசாதனத்திலே பல ஏதுக்கள்வந்து,
உத்தரசாதனமோ வியோகதாட்டாந்தமாய்த்
தொடர்ந்துநின்று (ஒருநையாயிதம் முடியப்)
பெறின், (அந்நையாயிதத்தின்) பெயர் சங்கர
சங்கேதம் என்பர்.

சங்கேதனையாயிதவிதிக்கேற்பவிங்கும் உ
டம்படலேது மறைகாரியஞ்சொல்வியோகத்
தில்- சங்கரசங்கேதத்திலேயுஞ் சங்கேதனை

தை உடம்படலாம்’ அன்றி ஒன்றை உடம்பட்டு மற்ற
தை எங்கணும் மறுத்தல் லாது.

யாயிதவிதிக்கோப்ப (மேலையுரைத்த) வியோகமுறையாய் ஏதை உடம்பதேலுங் காரியத்தை மறுத்தலுமாம்--என்றவாறு.

செய்யும் என்னும் வாப்பாட்டு “இஃம்” எனும்முற்றுவின் இங்ஙனம் பல்வோர்படர்க்கையில் முடிந்து நின்றன; அப்படி அருகியும் இலக்கியங்களில்வந்துபயிலும் என்றறிக.

பூர்வசாதனத்திலே சங்கேதவலியும் வியோகநடையுமாய்வரும் பல ஏதுக்களுக்கும் காரியம் ஒன்றேமுடிந்துநின்றலும், ஏது ஒவ்வொன்றற்குங் காரியம் ஒவ்வொன்று தனித்தனிமுடிந்துநின்றலும் உண்டு; உதாகரணமாய்,—

மழையானது பிரளயமாய் விஞ்சப்பெய்யினேனும் சற்றும் பெய்யாதொழியினேனும் நாடு அழியும். இவ்வுதாகரணத்திலே, சங்கேதவலியும் வியோகநடையுமாய் “மழையானது பிரளயமாய் விஞ்சப்பெய்யினேனும் சற்றும் பெய்யாதொழியினேனும்” என்றிரண்டேதுக்கள்வந்து, அவ்விரண்டற்குங் காரியம் ஒன்றேவினாந்து முடிந்ததுகாண்க. “வேனரூலுந்தோற்றூலும்வசையே வெம்போர் வேதியரோடுடற்றல்” என்பதும், “சீரியர் இப்படிப் புகழினேனும் பூரியர் அப்படி இகழினேனுங் குற்றமேயாம்” என்பதும் “சகத்து அநாதிரித்திபசொயம்பானதென்னும் இடையே தானுய்த்தோன்றிற்றெனினும் வழுவேயாம்” என்பதும் அன்ன.

“ஒருவன் சிட்டரோடொழுகின் அறத்தையேனும், துட்டரோடொழுகின் மறத்தையேனும் பயில்வான்” என்னும் உதாகரணத்திலே சங்கேதவலியும் வியோகநடையுமாய் இரண்டு ஏதுக்களும் அவை ஒவ்வொன்றற்குத் தனித்தனி காரியம் ஒவ்வொன்றும் முடிந்துநிற்கின்றன.

‘பூர்வசாதனத்துப் பல ஏதுக்கட்குங் காரியம் ஒன்றே முடிந்துநிற்க, உத்தரசாதனத்துக் காரியத்தை எதிர்மறுக்குமிடம் ஒன்றிலேமாத்திரமன்றி) மற்றைய இடமெல்லாம் உத்தரசாதனம் வியோகநடைபெற்றேவருமென்றறிந்த கொள்க.

சங்கரசங்கேத உதாகரணங்கள்.

க. மழை பிரளயமாய் விஞ்சப்பெய்யினேனும பெய்யாதொழியினேனும் நாடு அழியும். (பூர்வசாதனம்.)

மழை பிரளயமாய் விஞ்சப்பெய்யும், அல்லது பெய்யாதொழியும்; உத்தரசாதனம்) ஆகவே,

நாடு அழியும். (சாத்தியம்)

உ. சாத்தன் சிட்டரோடொழுகின் அறத்தையேனுந் துட்டரோடொழுகின் மறத்தையேனும் பயில்வான், அவன் சிட்டரோடொழுகின்றனன் அல்லது துட்டரோடொழுகின்றனன், ஆகவே

அவன் அறத்தை அல்லது மறத்தைப்பயில்வான்.

ஈ. சாத்தன் புலவரோடொழுகிற் புகழ்ச்சியேனும், அசடரோடொழுகின் இகழ்ச்சியேனும், அடைவான்; அவன் புகழ்ச்சியேனும் இகழ்ச்சியேனும் அடைகின்றிலன்; ஆகவே, அவன் புலவரோடொழுகின்றிலன் அல்லது அசடரோடொழுகின்றிலன்.

இவ்வுதாகரணம் மறுதலைச்சங்கரசங்கேதம் என்றுணர்க.

இங்ஙனம் எடுத்துமொழிந்த உதாகரணங்களைப்பிரித்து விரித்து உரைக்கினும் அமையும், வழுவின்றும்; உதாகரணமாய்—

பூர்வம்	{	சாத்தன் புலவரோடொழுகிற் புகழ்ச்சி அடைவான்;	(டைவான்;
		அவன் அசடரோடொழுகின் இகழ்ச்சி அடைகின்றிலன்;	(வே.
உத்தரம்	{	சாத்தன் புகழ்ச்சி அடைகின்றிலன் அல்லது,	(வே.
		அவன் இகழ்ச்சி அடைகின்றிலன்; ஆக	
சாத்தியம்	{	சாத்தன் புலவரோடொழுகின்றிலன், அல்லது,	
		அவன் அசடரோடொழுகின்றிலன்.	

இவ்வாறே சங்கரசங்கேதங்களைப்பிரித்து விரித்து உரைத்தும் அவ்வாறு பிரித்துவிடுத்தவைகளைச் சுருக்கியுரைத்தும் பழகுக.

சங்கரசங்கேதம் ஒவ்வொன்றையும் (ஏற்றவாறு) இரண்டு அல்லது பல சங்கேதநையாயிதங்களாக விரித்துணர்த்தலாம்; உதாகரணமாய்,

க சாத்தன் புலவரோடொழுகிற் புகழ்ச்சி அடைவான்,

அவன் புலவரோடொழுகின்றனன்; ஆகவே அவன் புகழ்ச்சியடைவான்.

உ. சாத்தன் அசடரோடொழுகின் இகழ்ச்சியடைவான், அவன் அசடரோடொழுகின்றனன், ஆகவே அவன் இகழ்ச்சியடைவான்.

மேலையுதாகரித்திருக்கும் மூன்றாவதான சங்கரசங்கேதத்தைவிரிக்கின், இங்ஙனங்காட்டிய இரண்டுசங்கேதநையாயிதங்களாய் வருமென்று கண்டுதெளிக.

சங்கரசங்கேதமானது, நிரனிலையாய்வரின் ஏதுக்களில் யாதேனும் ஒன்றுமெய்யெனவும், மறுதலையாய்வறிற் காரியங்களுள் யாதேனும் ஒன்று பொய்யெனவுங்கருதப்படுவதாயும், ஆயினும் அவ்வாறுகருதுதற்கிடையுநிற்பது, எது என்றுவிளங்காததாயும் நின்றலான், அவ்வகையான நியாயத்தையே சங்கரசங்கேதமாய் உரைப்பரென்றற்க. ஏதுக்களுட் பலவற்றை மெய்யென்றேனுங் காரியங்களுட் பலவற்றைப் பொய்யென்றேனும் அறிந்தவிடத்திற்குனும் நியாயத்தைச் சங்கரசங்கேதமாய் உரைப்பதே வலியும் நலமுமென்றுணர்க.

நச. வியோகநையாயிதஞ்சங்கரசங்கேதமாயிரண்டும் நயமலிசங்கேதநையாயிதத்திற்கொணர்ந்துபின்னர் உயர்தருதத்துவகுத்திரத்தேமுடித்தற்குளந்தச் சொயமருசங்கேததாட்டாந்தமுங்கொள்சயம்பிதமே.

இ--யுள், சம்பாவிதநையாயிதங்களாகிய சங்கேதநையாயிதம் வியோகநையாயிதம் சங்

* வென்றாலுந்தோற்றாலும் வசையேவெம்போர் வேதியரோடுடற்றல்; வென்றனம் அல்லது தோற்றனம், ஆகவே வசையேவெம்போர் வேதியரோடுடற்றல்; என்னும் இச்சங்கரசங்கேதத்தை இரண்டு சங்கேதநையாயிதங்களாய் விரித்துமொழியலாம்; எப்படியெனில், க. வென்றால்வசையேவெம்போர்வேதியரோடுடற்றல்,

வென்றனம்; ஆகவே

வசையேவெம்போர்வேதியரோடுடற்றல். (ல்,

உ. தோற்றால்வசையே வெம்போர் வேதியரோடுடற்ற தோற்றனம்; ஆகவே

வசையேவெம்போர்வேதியரோடுடற்றல்.

கரசங்கேதம் என்பவற்றைச் சுயம்பிதநையித் தத்திற்கொணர்ந்து, பின்னர் தத்துவசூத்திரத் தான்முடிக்குமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். வியோகநையாயிதஞ் சங்கரசங்கேதமாமிரண்டும் நயமலிசங்கேத நையாயிதத்திற்கொணர்ந்து- (மேலைச்செய்யுட்களிலேயுரைத்து) வியோகநையாயிதஞ் சங்கரசங்கேதமென்னும் இரண்டனையுஞ் சங்கேதநையாயிதமாகப் பெயர்த்துக்கொணர்க.

பின்னர் உயர்தரு தத்துவசூத்திரத்தே முடித்தற்கு எந்தச்சொயமருசங்கேததாட்டாந்தமுங்கொள்குயம்பிதம்-பின்பு (சங்கேதநையாயிதமேதனையும்) மகாதத்துவசூத்திரத்தான் முடிக்கும்படிக்கு, (அந்நையாயிதத்திலே நிற்கும் பூர்வசாதனமாகிய) சங்கேததாட்டாந்தமேதனையுஞ் (சாமானியான்வய) சுயம்பிததாட்டாந்தமாகக் கருதுக. எ--று.

நயமலியென்பது நயம்மிதம் எனும் பொருளடை.

சொயமரு என்பது தன்னிலைசாரும் எனும் பொருள் அடை.

கொணர்ந்து எனும் விவனயெச்சம் விவனமுற்றுப் பொருட்களத்துநின்றமைதெளிக.

சம்பாலிதநையாயிதங்களை முடித்தற்கு உரைத்தலிதிகள்வழுவின்றியவெனினும், தெளிவும் வெளிப்படையுமான மகாதத்துவசூத்திரத்தான் அவற்றைமுடித்துக் காட்டின் நியாயத்தின் சித்தி நன்குதிசூழமென்க; ஆகலாற்றான், “உயர்தருதத்துவசூத்திரத்தே முடித்தற்கு” எனச்செய்யுளட்டந்தனம்.

“உண்டேநியாயமணத்துமித்தத்துவ சூத்திரத்தைக் கண்டேமுடிதல்” என்று முன்னர் செய்யுளில்விதித்ததின் தோனிப்பையுந் தாற்பரிப்பையும் இங்குங்காண்க.

“ஈ பொதுப்பதமேலுடம்பட்டெனெதிர்மறுத்தென்றனியேலிசேடகித்திட்டதியாதுழ்வவாறதன்ல் இனிதே

சம்பாவிதநையாயிதமுடித்தல் ௧0௩

யமையெதன்மேலும்விசேடகித்தேற்றலுண்டே” என் பது மகாதத்துவகுத்திரம். சுத்தமுந்தன்மையுமாய்வரு ஞ் சுயம்பிதநையாயிதங்களும், சங்கேதமும் வியோக முமாய்வருஞ் சம்பாவிதநையாயிதங்களும் ஆகிய இருவ கையுள் எத்திறத்தனூமானமுமுன்னர்செய்யுளில் உ னைத்தவாறுமுடிய, அவ்விருவகை நையாயிதங்களும்ம காதத்துவகுத்திரமொன்றில் ஒடுங்கி முடியுமென்றறிக.

‘நியாயநடையினுக்காதரமாய் உலவுமில்க்கணமே தெளியுங்கல’ என்றுரைத்ததின் தொனிப்பைபுங் கூண்டுகொள்க க-ம். செய்யுட்கீழ்க்காண்க.

க. வியோகநையாயிதத்தைச் சங்கேதநையாயிதமா ய்ப்பெயர்த்துக்கொணரும் விதம்.

(௩௨-ம். செய்யுளின்கீழ் எடுத்துரைத்திருக்கும் உதாகர ணங்கவனப்பார்.)

பூர்வசாதனமாகிய வியோகசாதனத்தைச் சங்கேத தாட்டாந்தமாக்கும் வகை.

வியோகம். இதுமாரிகாலம் அல்லது கோடைகாலம். சங்கேதம். இதுமாரிகாலமன்றெனிற் கோடைகால மாம்.

இப்படி வியோகநையாயிதவிதியைச்சாரவுஞ் சங் கேதநையாயிதவிதிக்கேற்பவும் வியோகசாதனத்தைச் சங்கேதசாதனமாக்கினதன்மேல்,

“இது மாரிகாலமன்றெனிற் கோடைகாலமாம்.

இதுமாரிகாலமன்று ஆகவே.

இதுகோடைகாலமாம்” என்று வியோகநையாயித த்தைச் சங்கேதநையாயிதமாய் முடித்துக்கொள்க.

“எய்து சுயம்பிதங்களுஞ்சிலமறுத்தாலெஞ்சியவுட ம்பட்டிடும்” என்பது வியோகநையாயிதவிதி.

‘உரையேதினுக்கு உடம்பிழற்காரியஞ் சாத்தியமா ம்” என்பது நிரனிலைச்சங்கேதநையாயிதவிதி.

“வருகாரியத்தை மறுத்திடினேதும் மறுத்திடலாம்” என்பது மறுதலைச்சங்கேதநையாயிதவிதி.

இவ்விதிகள் இகந்துபடாமல் வியோக தாட்டாந்தத் தைச் சங்கேத தாட்டாந்தமாக்கிக்கொள்க.

உ. சங்கரசங்கேதத்தைச் சங்கேதநையாயிதமாய்ப் பெயர்த்துக்கொணரும்விதம்.

௩௩-ம். செய்யுளின்கீழ் எடுத்துரைத்திருக்கும் உதாக

ரணங்கவளையும் ‘சங்கரசங்கேதமொவ்வொண்ணையும்
இரண்டு அல்லது பலசங்கேதநையாயிதங்களாக விரி
த்துணர்த்தலாம்’ என்றதன்கீழ்க்காட்டிய உதாகரண
ங்கவளையும் வியாக்கியானத்தையுங்கண்டுகொள்க.

ந. சங்கேதநையாயிதத்தைச் சுயம்பிதநையாயிதமா
ய்ப் பெயர்த்துக்கொணரும் விதம்.

சங்கேததாட்டாந்தமொவ்வொன்றணயுஞ் சாமா
னியான்வயசுயம்பிததாட்டாந்தமாகப் பெயர்க்கும்படி.
சங்கேததாட்டாந்தத்துவருஞ் சுயம்பிததாட்டாந்தமிர
ண்டனுள் ஏதுவாய்நின்ற தாட்டாந்தத்தை விசேடிய
பாதமாயும், காரியமாய்நின்ற தாட்டாந்தத்தை விசே
டகபாதமாயுங்கொள்க. உதாகரணமாய், மழைபெய்
யுமேல் நாடுசெழிக்கும்” என்னுஞ் சங்கேததாட்டாந்
தம் “மழைபெய்வதானது நாடுசெழிப்பதானது என்னு
ஞ் சுயம்பிததாட்டாந்தத்திற்கு ஐக்கும். இனி சங்கேத
நையாயிதத்தின் உத்தரசாதனமாய் மழைபெய்யும் எ
னவரின், அது தற்காரியம் மழைபெய்வதானது” என்
பதற்கொக்கும். பின்ன, சாத்தியம் “தற்காரியம் நா
டுசெழிப்பதானது” எனக் காராடா என்னுந்துறையா
ன்முடியும்.

சாத்தன் சுரமாயிருக்கின், நோயுடையன்;

சாத்தன் சுரமாயிருக்கின்றனன்; ஆகவே

சாத்தன் நோயுடையன் என்னும் நிரனிலச்சங்
கேதநையாயிதம்,—

சாத்தன் சுரமாயிருப்பதானது, அவன் நோயுடைய
னானது; தற்காரியம் சாத்தன் சுரமாயிருப்பதானது;
ஆகவே

தற்காரியஞ்சாத்தன் நோயுடையனானது” என்னு
ஞ் சுயம்பிதநையாயிதத்துக்கொக்கும்.

மறுதலைச்சங்கேதநையாயிதத்தையும், இவ்வாறே
விதிவழுவாது சுயம்பிதமாக்கிக்கொள்க; உதாகரணமாய்;
இது மாரிகாலமன்றெனிற் கோடைகாலமாய்;

இதுகோடைகாலமல்ல, ஆகவே;

இதுமாரிகாலமன்றல்ல” என்னும் மறுதலைச்சங்
கேதநையாயிதம்,—

இதுமாரிகாலமன்றாவது கோடைகாலமாவது,

தற்காரியம் இதுகோடைகாலமல்லவானது; ஆகவே

தந்தாரியம் இதுமாரிகாலமன்றல்லவாவது'' என்னுஞ் சுயம்பிதநையாயிதத்துக்கொக்கும்,

நியாயிக்குமிடத்து, இங்ஙனங்காட்டியவாறு சம்பாவிதநையாயிதங்களைச் சுயம்பிதநையாயிதங்களாக்கியே சாதனைசெய்யவேண்டியது, என்றோருநியதியல்ல, அது விழுமமுமல்ல. எத்துறையான்வரும் நியாயங்களுயும் மகாதத்துவகுத்திரத்தால் முடிக்கவும் பயின்றிருக்கவேண்டியது என்பதாம்.

இதுகாறும், மானதக்காட்சியெனுங் கரணத்தையும் அதன்சார்பில்வரும் பதங்களுயும், யுகமெனுங்கரணத்தையும் அதன்சார்பில்வருந் தாட்டாந்தங்களாகிய சாமானியான்வயம், சாமானியவியநிரேகம், விசேடான்வயம், விசேடவியநிரேகம் என்பவற்றையும், யுத்தியெனுங்கரணத்தையும் அதன்சார்பில்விளங்கும் நியாயநையாயிதங்களாகிய சுத்தசுயம்பிதம், தன்மைச்சுயம்பிதம், சங்கேதம், வியோகம், சங்கரசங்கேதம் என்பவற்றையும் அவற்றின் இலக்கணங்களுயும், எடுத்து இயன்றவாறுவிளக்கினம்.

இம்முப்பத்துநான்கு செய்யுட்களிலும் உரைத்திருக்கும் இலக்கணங்களே நியாய இலக்கணமெனக்கொள்க.

௩௫. மேலிருசாதனத்தொன்றுதொக்கொன்றுவீரிந்துநிற்க

வாவினற்சாத்தியநையாயிதத்தொகையான்மருவும் ஒவலில்லாதுதொகுசாதனத்தையவாவினன்றித் தாவலின்றகுநியாயத்தின்சித்தீதகைபேறவே.

இ--யுள், மேலையுரைத்த இலக்கணவிதிகளுக்கமைந்துவரும் நையாயிதவிரிமுறையாய் உல்கிலே மாந்தர் வாதிப்பதும் புகல்வதும் அருகிவருமாதலாலும், பெரும்பான்மைபற்றி மாந்தர்நையாயிதங்களை இயற்கையாய்ச்சுருக்கியுந் தொகுத்தும் பேசுகின்றனராதலாலும், அந்நையாயிதச்சுருக்கங்களை முறையேஎடுத்து (நையாயிதவிதிகளால் அளந்துணர்த்துவான், ட்ரெடங்கி) நையாயிதத்தொகைஇன்னதென்

றும் அதன்வலி இத்திறத்தது என்றும், அணாத்துகின்றது.

இ-ள். மேவிருசாதனத்து-(நியாயவலிக்கு) உரிய இரண்டு சாதனங்களுள்; ஒன்றுதோக் கொன்றுவிரிந்துநிற்க வாவினற்சாத்தியம்-ஒரு சாதனந்தோக்கும் ஒருசாதனம்விரிந்தும் நிற்கச் சாத்தியம் பெயாந்தால்; நையாயிதத்தோகையான் மருவும்-(அந்நியாயம்) நையாயிதத்தோகை எனும்பெயராற்றேன்றும்; நியாயத்தின் சித்தி--(ஆயினும்) நியாயவலியானது; ஒவலில்லாது தோகுசாதனத்தையவாவினன்றித்தாவலின்றாகுந்தகைபெற-தோக்குநின்றசாதனத்தை ஒழியாது அவாவினால் முடியுமேயன்றி மற்றைப்படி இலக்கணம் மருவிமுடியாது. என்றவாறு.

உலகிலே மாநதர் பெரும்பான்மையும் நையாயிதத்தேரகையாகவே நியாயக்கிற் றனர். பூர்வசாதனத்தையுஞ் சாத்தியத்தையும் உரைதது உத்தரசாதனத்தையுரையாது விடுவதும் உண்டு; உதாகரணமாய்—

க. நல்லோரேவருஞ் சாந்தத்தை நயக்கின்றனர், ஆதலால், இம்மந்திரி சாந்தத்தைநயக்கின்றனன் உத்தரசாதனத்தையுஞ் சாத்தியத்தையும் உரைத்துப் பூர்வசாதனத்தை உரையாதுவிடுவதும் உண்டு, உதாகரணமாய்,—

உ. இம்மந்திரி ஒரு நல்லகன்; ஆதலால்,

இம்மந்திரி சாந்தத்தை நயக்கின்றனன்; (அல்லது) இம்மந்திரி ஒருநல்லவனாபடியாற் சாந்தத்தைநயக்கின்றனன்

சாத்தியத்தைப் பட்சமாய்நிறுத்திப் பூர்வசாதனத்தைத்திட்டாந்தமாய்ப் பின்னிற்றுத்துவதுமுண்டு;

உதாகரணமாய்,—

ங. இம்மந்திரி சாந்தத்தை நயக்கின்றனன்,

என்னெயென்ன் நல்லோரேவருஞ் சாந்தத்தைநயக்

கின்றனர். சாத்தியத்தைப் படசமாய்நிறுத்தி உத்தர சாதனத்தை ஏதுவாய்ப் பின்னிறுத்துவதுமுண்டு;

உதாகரணமாய்,—

ச. இம்மந்திரி சாந்தத்தை நயக்கின்றனன்;

என்னையெனின், இவனொரு நல்லவன்.

இவ்வாறு மாந்தர் நியாயிக்கினும், தொக்கு நின்றசா தனத்தை அவாவியல்லாமல் அவர் சொன்னநியாயம் சித்திகொள்ளாது; உதாகரணமாய்,—

நல்லோரெவருஞ் சாந்தத்தை நயக்கின்றனர்; ஆதலால்

“இம்மந்திரி சாந்தத்தை நயக்கின்றனன்” என்று நீா முடித்த நியாயம் எவ்வாறென்று பிரதிவாதி வினாவிய டேத்து, “இம்மந்திரி ஒருநல்லவன்” எனத் தொக்குந ற்ற சாதனத்தை விரித்து.

நல்லோரெவருஞ் சாந்தத்தை நயக்கின்றனர்;

இம்மந்திரி ஒருநல்லவன்; ஆதலால்

இம்மந்திரி சாந்தத்தை நயக்கின்றனன்; என்று நை யாயிதமாகி முடித்தே ந்யாயவலியைக் காட்டவேண் டியது; ஆதலாற்றான் “ஒவலில்லாது தொகுசாதனத் தையவாவினன்றித் தாவலின்றகு நியாத்தின் சித்தித கைபெறவே” எனக்கூறியது.

நெயாயிதத்தொகைகள் சுயம்பிதமாயன்றிச் சம்பா விதமாயும் விரிக்கப்படும்; உதாகரணமாய்,—

‘மழைபெய்கின்றது; ஆதலால் நாடுசெழிக்கும்,’”

இந்நெயாயிதத்தொகையின் பூர்வசாதனம் “மழை பெய்யுமேல் நாடுசெழிக்கும்” என்பதாம்; அதனைப் பூ ர்வசாதனமாய் வைத்துச் சம்பாவிதநெயாயிதம்பால் வருஞ் சங்கேதநெயாயிதத்தை முடித்துக்கொள்க. சம் பாவிதநெயாயிதங்கனையெல்லாஞ் சுயம்பிதநெயாயி தங்களாகப் பெயர்க்கலாமேயெனினும், வேண்டியவி டத்துக் காரியத்துக்கேற்ப நியாயவிலிகளை முரணாமல் நெயாயிதத்தொகைகளைச் சுயம்பிதமாயுஞ் சம்பாவி தமாயும் விரித்துக்கொள்க.

நக. பெற்றேழுதலாநிலையினையாயிதங்கடொடை உற்றேழுவொன்றதன் சாத்தியமற்றதன் சாதனமாய் அற்றேழுடியினந்தத்தினிற் சாத்தியமன்னதனைச் சுற்றுகொடுக்கித்தொடையப்பெயர்சொல்லுகவே.

இ--யுள், நையாயிதச்சுருக்கங்களுள் *ஒன்றாய தொடையம் என்பதின்தேன்று விளக்குகின்றது.

இ -- ள். பெற்றேமுதலரிநிலையினையாயிதங்கடோடை-முதலாம் நிலையிலுள்ளபலநையாயிதங்கள் ஒன்றன்பினோன்று தொடையாகின்றது; உற்றேறேவொன்றதன் சாத்தியம்மற்றதன் சாதனமாய்--பற்றியேறும்ஒவ்வொருநையாயிதத்தினதும் சாத்தியம் அதன்கீழயல்நையாயிதத்தின் சாதனமாகி; அற்றேமுடியினந்தத்தினிற்சாத்தியம்--கடையான (முக்கிய) சாத்தியம் அறுதியுற்றுமுடியுமேயெனின்; அன்னதனை--அந்தநையாயிதத்தோடையை; சுற்றாநெறிசுருக்கி-சுற்றிவிரியாதபடிசுருக்கி;தொடைப்பெயர் சொல்லுக--(அந்த நையாயிதத்தோடைக்கு) தொடையம் என்னும்பெயர்தருக. என்றவாறு

இங்ஙனம் உரைத்தவாறு முதலாம் நிலையிலுள்ள நையாயிதங்கள் திரண்டு தொடையமாகச் சிறுபான்மை வழங்குவனவுமுண்டு.

க. நையாயிதத்தோடைக்கு உதாகரணம்--

புட்கள் சிறையுடையன;

பருந்துகள் புட்கள்; ஆகவே

பருந்துகள் சிறையுடையன.

உ சிறையுடையன ஆகாயத்தியங்கும்;

பருந்துகள் சிறையுடையன; ஆகவே

பருந்துகள் ஆகாயத்தியங்கும்.

இவ்வாறு இரண்டன்றி, மூன்றும் பலவுந் தொடர்ந்துவருதலுமாம். இவ்வாறுவரும் நையாயிதத்தோடைகளைச் சுருக்கித் தொடையமாக்கும் விதத்தை மேலவச்சேய்யுளிற்கூறுதும்; கண்டுகொள்க. இங்ஙனம் எடுத்துரைத்த உதாகரணத்தில் முதலாம் நையாயிதத்தின் சாத்தியமான "பருந்துகள் சிறையுடையன" என்பது

இரண்டாம் நையாயிதத்தின் உத்தரசாதனமாய் வரப் பின்னர் “பருந்துகள் ஆகாயத்தியங்கும்” என்று அந்தத் தினிற் சாத்தியம்முடிந்தமை கண்டுகொள்க.

கூன. சொல்லுமுற்றாட்டாந்தரத்தினின்மேவுவிசேட கங்கீழ்ச்

செல்லுந்முற்றாட்டாந்தரத்தின்விசேடியமாகியிவ்வா ரெல்லங்கடையயற்சாதனத்துற்றவிசேடகம்பின் வெல்லங்கடைச்சாத்தியத்துவிசேடியமேனிற்பதே.

இ—யள், தொடையம் என்பது வருமாறு விளக்குகின்றது.

இ--ள். சொல்லுமுற்றாட்டாந்தரத்தினின் மேவுவிசேடகம்--சொல்லியமுதற்றாட்டாந்த த்தினிற்கும் விசேடகமானது; கீழ்ச்செல்லு ந்முற்றாட்டாந்தரத்தின் விசேடியமாகி—(அதன்) கீழயலில் வருந்தாட்டாந்தத்தினது விசேடிய மாகி; இவ்வாரெல்லங்கடையயற் சாதனத் துற்றவிசேடகம்-இப்படி இதரேதரமாய் மரு விவருகின்ற ஈற்றயற்சாதனத்தின் விசேடக மானதோ; பின்-திரும்ப; வெல்லங்கடைச்சா த்தியத்து விசேடியமேனிற்பது-- (முதற்றாட் டாந்தத்தின் விசேடியத்தைத் தனக்குவிசேடி யமாய்) கருஷித்துக்கொண்ட கடைச்சாத்திய த்தினது விசேடியத்துடன் முடிந்து நிற்கும்; (எனவே, முதலாஞ்சாதனத்தின்விசேடியமே கடைச்சாத்தியத்தினதும்விசேடியமென்றுமு டிந்தது;) என்றவாறு.

தொடையமானது சுயம்பிததொடையம், சம்பாவி ததொடையம், என்றிருவகையான் வருதலுமாம்.

சுயம்பிததொடையத்திற்கு உதாகரணம்,—

பருந்துகள் புட்கள்;

புட்கள் சிறையுடையன;

சிறையுடையன ஆகாயத்தியங்கும்; ஆகவே

பருந்துகள் ஆகாயத்தியங்கும்; (நக-ம். செய்யுளி ன்கீழ் நையாயிதத் தொடைக்கு உரைத்த உதாசரணத் திற்பார்.)

ஒருதொடையத்திலே முதல் கடையொழிய நின்ற இடைச்சாசனங்கள் எத்தனையோ அத்தனை மந்திர பதங்கள் அத்தொடையத்திலே உண்டென்றும்; ஆகவே, அத்தொடையத்தை அத்தனை நையாயிதங்களாக விரிக்கலாம் என்றும்; அவ்வாறு விரித்துரைக்கும் நையாயிதங்களின் முதல் நையாயிதத்தின் பூர்வசாதனமானது தொடையத்தின் இரண்டாம்சாதனம் என்றும்; உத்தரசாதனமானது தொடையத்தின் முதலாசாதனம் என்றும்; தொடையத்தை நையாயிதங்களாய் விரிக்குங்கால் (நக-ம். செய்யுளில் உரைத்தவாறே) ஒவ்வொன்றதன் சாத்தியமற்றதன் உத்தரசாதனமாய் வரும் என்றும்; மேலெ எடுத்துரைத்த உதாசரணத்திலும் அன்னபிற உதாசரணங்களிலுங் கண்டுகொள்க; முதலாம்நிலையில் வரும் உத்தமதுறை நான்கினுக்குமுரிய இலக்கணவிதிகளையும் அமைத்தளந்துகொள்க

சம்பாவிததொடையத்துக்கு உதாசரணம்,—

மழைபெய்யுமேல் நாடுசெழிக்கும்;

•நாடுசெழித்தால் தானியனமுதலியனாலியும்;

தானியனமுதலியனமலிந்தால், எவர்க்கும் உண்டுகிடைக்கும்;

மழையோபெய்கின்றது; ஆகவே

எவர்க்கும் உண்டுகிடைக்கும்; இதனிரனிலைச்சம்பாவிததொடையம்;

மழைபெய்யுமெனில் நாடுசெழிக்கும்;

நாடுசெழிக்குமெனின் அகமுதலியமலியும்;

அகமுதலியமலிந்தால் எவர்க்குமுண்டுகிடைக்கவாம்;

ஆனால், எவர்க்கும் உண்டுகிடைக்கவாகின்றிலது;

ஆகவே, மழைபெய்தீலதி; இதுமறுதலைச்சம்பாவிததொடையம்; சங்கேதநையாயிதத் தொடைமாத்திரமே சம்பாவிததொடையமாய்வரும் என்றறிந்துகொள்க. மேலெஉதாசரித்திருக்கும் நிரனிலைச்சம்பாவிததொடையத்தைச் சங்கேதநையாயிதங்களாய் விரித்துரைக்கின்,—

“மழைபெய்யுமேல் நாடுசெழிக்கும்;
 மழைபெய்கின்றது; ஆகவே
 நாடுசெழிக்கும்.
 நாடுசெழித்தால் தானியமுதலியனமலியும்;
 நாடுசெழிக்கின்றது; ஆகவே
 தானியமுதலியன மலியும்.
 தானியமுதலியனமலிந்தால் எவர்க்கும் உண்டிகி
 டைக்கவாம்;
 தானியமுதலியன மலியும்; ஆகவே
 எவர்க்கும் உண்டிகிடைக்கவாம்” —இவ்வாறேம
 றுதவஸ்சம்பாவித தோடையத்தையும் விரித்தளந்து
 கொள்க.

நா தேர்கின்றபட்சமதன்பான்மருவுகதம்விடயம்
 சேரும்பொருள்களொன்றன்பினொன்றாய்ந்து தேளிந்து
 பின்னர்

சாருமினஞ்சாதிகட்கவற்றொன்றையே அனுமை
 நேரினியாயமனுபவவேதனநீர்மைகொள்ளே.

இ யுள், வேதனம் இன்னதேன்றும், வே
 தனுமானம் இன்னதேன்றும், விளக்குகி
 ன்றது.

இ-ள். தேர்கின்ற பட்சமதன்பால்மருவு--
 நாம் எடுத்துத்தேரும்பட்சத்துடனே மருவிரி
 ற்கின்ற; கதம்விடயஞ்சேரும்பொருள்கள்--க
 தம்விடயம் எனவரும்பொருள்களை; ஒன்றன்
 பின்னொன்றாய்ந்து—ஒன்றின் பின்னொன்றாய்
 வேண்டியளவு ஆராய்ந்து; தேளிந்து—அப்பொ
 ருள்கட்கும் எடுத்துக்கொண்ட பட்சத்துக்கு
 முள்ள சம்பந்தசாற்புகளை ஐயந்திரிபறத்தேளி
 தலாகிய வேதனஞ்செய்து; பின்னர்--அப்படி
 யதார்த்தவேதனஞ் செய்தபின்பு; சாருமினஞ்
 சாதிகட்கு-அவ்வேதனஞ் செய்யப்பட்டபொ
 ருள்கள் சார்ந்துநிற்கும் இனத்தையுஞ் சாதி

யையும்பற்றி; அவற்றான் முறையேயனுமை நேரின்-(வேதனஞ்செய்யப்பட்ட) அப்பொருள்களைக்கொண்டு அனுமானம் ஒன்று செய்தனமேயாகில்; நியாயமனுபவவேதனநீர்மை கொள்.--அந்த நியாயநடையானது அனுபவானுமானத்தின் ஒருவகையாகிய வேதனானுமானம்எனுந்திறமாம்என்றறிந்துகொள். எ-று.

வேதனானுமானத்துக்கு உதாகரணம் மேவைச்செய்யுளின் கீழ்த்தருதம்.

அனுபவானுமான வகைகளுள் மூன்றாகிய வேதனானுமானம் தல்லியானுமானம் கதார்த்தானுமானம் என்பவற்றையும் அவற்றின் விரிவுகளையும்பற்றி அனுபந்தத்திலே அனுபவானுமானத்தின்கீழ்க் கண்டுகொள்க.

நக௭. கொள்வேதன அனுமானத்தின்பூருவசாதனமா உள்ளாய்ந்துகண்டவிடயங்களுக்குஉரியவேதுந் தேள்ளேயவையறுகின்றவகைக்குஞ்சிறந்ததேனாவேதன அனுமானநையாயிதமேவீடுமே.

இ-யுள், வேதனானுமானத்தை மேலும்விரித்துவிளக்குகின்றது.

இ-ள். கொள்வேதன அனுமானத்தின் பூருவசாதனமா-மேலேயுரைத்த வேதனானுமானம் என்பதற்குப் பூர்வசாதனமாய்; உள்-நினைத்துக்கொள்; “ஆய்ந்துகண்ட விடயங்களுக்கு உரியவேதுந் தேள்ளே யவையறுகின்றவகைக்குஞ்சிறந்தது” என-ஆராய்ந்தறிந்த தனிவிடயங்கட்குரியயாதும் அவ்விடயங்கள் சார்ந்து நிற்கின்றவகைக்கும் உரியது எனும்பொருள்விளையுந்தாட்டாந்தமேநிற்குமென்று; வெள்வேதன அனுமானநையாயிதமேவீடும்—அப்படிவேளிப்படையாகவிரிந்து வரும் வேத

அனுமானம் “காராடர்” எனுந் துறையில்
நையாயிதமாகவரும்; என்றவாறு.

வேதானுமானத்தின் வரலாறு.

ஆய்ந்துகண்ட (காந்தமாகிய) விடயங்களுக்குரிய எ
துந் தெள்ளே அவையுறுகின்றவகைக்குஞ் சிறந்தது;
இரும்பைவலிக்குங்குணம் இவைக்குரியது; ஆகவே
இரும்பைவலிக்குங்குணங்காந்தமணத்துக்குமுரியது.
இங்கே ஆராய்ந்தறிந்த தனிவிடயங்களைக்கொண்டு
அவற்றின் இனத்துக்கு அனுமானஞ் செய்திருக்கின்றது.

ஆய்ந்து கண்ட (மாடு ஆடு மான்களாகிய) விடயங்
களுக்கு உரிய எதுந் தெள்ளே அவையுறுகின்ற (கொம்
புடைய மிருகங்களாகிய) வகைக்குஞ் சிறந்தது;

இரைமீட்டுந்தன்மை இவைக்குரியது; ஆகவே

இரைமீட்டுந்தன்மை கொம்புடைய மிருகமணத்து
க்குமுரியது. இங்கே ஆராய்ந்தறிந்த இனங்களைக் கொ
ண்டு அவற்றின் சாத்தக்கு அனுமானஞ் செய்திருக்கின்
றது.

அனுபந்தத்திலே அனுபவானுமானத்தின் கீழேகா
ண்க.

ச0. இடுசாதனங்களைச்சித்தாந்தஞ்செய்துபின்சா
த்தியத்தை

அடைவேயனுமித்தலுமாம்நியாயம்பலதிறனால்
வடிவேசருக்கிவழங்கலுமாகும்வகுத்தவற்றின்
நடையால்வகுத்துரையாதவுமுயத்துணர்நாவரவே.

இ-யுள், நியாயச்சுருக்கங்களுக்கோர் புறன
டையும், நியாயவிதிகட்கோர் புறனடையும்,
நியாயஇலக்கணத்துக்கோர் பொதுமுடிபும்,
நிறுவுகின்றது.

இ-ள். இடுசாதனங்களைச் சித்தாந்தஞ்செய்
து-சொல்லும் பூர்வுசாதனத்தையும் உத்தரசா
தனத்தையும் ரூபிகரித்து; பின்-பின்பு; சாத்தி
யத்தை அடைவேயனுமித்தலுமாம்- சாத்திய
த்தை அவ்விருசாதனங்களான் முறையே அ
னுமானஞ் செய்வதுமுண்டு; நியாயம்பலதிற

னால் வழிவேசுருக்கி வழங்கலுமாகும்—வே
றே பலதிறத்தினாலும் நியாயத்தை வழிவே
சுருக்கி வழங்குவதுமுண்டு; வகுத்தவற்றின
டையால் வகுத்துரையாதவும் உய்த்துணர்நா
வரவே—(இன்னதின்னுழி இன்னணமருவு
மெனச்சிறப்பித்தும் விதந்தும் உரைக்கப்புகி
ன் முடிவிலவாதவின் ஒருவாறு பொதுவிதிக
ளுள் அமைத்துமுடிக்கப்பெற்றுக்கிடந்தவை
களையெல்லாம்) உரைத்த இலக்கணங்கள்வ
ழியாய்நாவிற்புலப்பட உய்த்துணர்ந்துகொள்,
(அவைகளையெல்லாம் நூலுள்விரிக்கப்புகின்
வரம்பின்றிப்பெருகும்; “நியாயநடையினுக்
காதரமாய் உலவுமிலக்கணமேதேள் யுங்கலை
வித்தையென்ப தலமின்றுபுந்தியனுமிகளெ
விதியாய்ந்திடும்” என்றதன் தொளிப்பையுந்
தெளிந்தறி.) என்றவாறு.

சுதனங்களைச் சித்தாந்தஞ் செய்து பின்சாத்தியத்
தையனுமித்தற்கு உதாகரணம்.—

மனோசாந்தியும் புனிதமுமில்லார் நல்லொழுக்கத்
தை நயவார்; ஆகவே.

மதுவருந்துவோர் மனோசாந்தியும் புனிதமுமில்லார்;
பூர்வ.—மதுவருந்துவோர் நல்லொழுக்கத்தைநயவார்.—

மதுவெறிமயக்கிலழந்துவோர் மதுவருந்துவோர்;

கொற்றன் மதுவெறிமயக்கிலழந்துவோன்; ஆகவே
உத்தர.—கொற்றன் மதுவருந்துவோன்; ஆகவே

சாத்தியம்.—கொற்றன் நல்லொழுக்கத்தை நயவான்.

இந்நியாயத்தை மேலுஞ்சுருக்கி,—

கொற்றன்மதுவெறிமயக்கில் அழந்துவோனும்; ஆகவே
மதுவருந்துவோனும்; ஆகவே மனோசாந்தியும் புனித
முமில்லாதோனுமாதலால், அவன் நல்லொழுக்கத்
தைநயவான்; என்றுரைப்பதுமுண்டு

“சொற்றவற்றியல்லான் மற்றையபிறவுந் செற்றென
வணர்தறெள்ளியோர்கடனே.”

தந்தையோடுதாயர்தம்மைந்தரினருமை
சிந்தையுணர்துவராற்சிண்மழலை—தந்த
பொருள்துறியாரேனுநனிபோற்றிக்குலவி
அருள்புரிவாரின்புலவராம்.

விதர்க்கண சாதவணமுறை.

நியாயஇலக்கணம்என்றநூலிலே பலபரியாயச்சொ
ற்களுஞ் சிலவிதிகளுஞ் சூத்திரமும் வெளிப்படையான
சில நாயாயித உதாசரணங்களுமேயன்றித் தர்க்கமு
வையாதொன்றுமில்லையேயென்று சிலர் குற்றங் கூறு
வர்போலெனினும், தர்க்கமுறைக்கும் இந்நூலுட் சொ
ல்லிய விதிகளேயமையும், என்றற்கு. தெத்திரனநியா
யமும் அவ்விதிகளிலேயே ஁டுங்குமுடியும். சொல்லி
வர்க்கண விதிவள ஒருவன் நன்குகற்றும் இலக்கியசா
தவண செய்கின்றிலனேல்; அவ்விதிகள் பெரும்பயன்
படாவாறுபாலு; நியாயஇலக்கணவிதிகளையும் ஒருவ
ன் கற்றுணர்ந்தும் சுவார்த்தானுமானம் பரார்த்தானு
மானம் தர்க்கம் எனு முத்துறைகளாய்ப் பிரியும் நியா
பசாதவண செய்கின்றிலனேல் இவ்விதிகளும் பெரும்ப
யன்படாவாம். ஆகையால், நியாயசாதவணயே முக்கி
யமென்றற்கு. சிலசிலநியாயத்தொடைகளை஁டுத்துஅ
ன்னுவதஞ் செய்து அவைகளை நியாயஇலக்கணவிதி
சனையொட்டி நையாயிதங்களாகப் பெயர்த்துச் சாத
வணசெய்யவேண்டியது. தமிழிலே நியாயநடைசிறந்த
நூல்கள் சிவஞானசித்தி சுபட்சபரபட்சங்கள், சிவ
ஞானபோதம் சிவப்பிரசாசம் தத்துவப்பிரசாசம் முத
லியன; நீலகேசி குண்டலகேசி சூத்திரபிடகம் சித்தா
ந்தத்தொல்க முதலியநூல்களும் நியாயஞ்செறிந்த நூ
ல்களென்பர். வித்தையின்றியகல பெரும்பயன்படா
தாம்; கலையின்றியவித்தையோ வழவுச்சிடனுங் தேளி
வின்றியதுமாம். ஆதலால், கலையோடு நிகழ்ந்து வரும்
வித்தை சாதவணயே பெரும்பயனுடையது. நியாயங்க
ளானவை பலவடிவாய்ச் சுருங்கிநிற்குமிடத்து, நியாய
இலக்கணத்தெடுத்து மொழிந்த சூத்திரவிதிகளைச் சுல
பமாய் அந்நியாயங்களிலமைத்துமுடித்தலேலாது. இ
ப்பொழுது வந்தவகையானு நியாயத்தையும் அன்னுவ

யஞ்செய்து பின்னர் நியாயவிதிகளான் முடித்தற்குப்
யோகமான ஒரு பொதுவிதி சொல்லுதல்.

க. நியாயமெவ்வளவு பெரிய தொடையாயிருக்கினும், அந்நியாயத்தின் முடிபிற் சாதித்த கடைச்சாத்தியம் இஃதென்று தெளிந்துகொள்.

உ. அச்சாத்தியத்தை முடித்துநின்ற சாதனங்களி
வையெனக் கண்டு, சாதனசாத்தியங்களால் அங்ங
னம் முடியும் நையாயிதத்தை நியாய இலக்கணவிதிக
ளாற் பரீட்சித்து வழவுண்டோ அன்றோவெனப்பார்.

ங. மேலுலக்கண்ட சாதனங்கள் சீத்தாந்தம்வேண்டியவைகளோ அல்லது தெள்ளிய சாதனங்களோ எனத் தெளிந்து, தத்துவசாதனமல்லவேல் அவை ஒவ்வொன்றையுஞ் சாத்தியமாக்கருதி, அச்சாத்தியத்தை முடித்துநின்ற சாதனங்களைக்கண்டு, அங்ஙனம் முடியும் நையாயிதத்தையும் முன்னர்போற் பரீட்சித்து, இவ்வாறே நியாயத்தொடையை விரித்து அன்னுவாயஞ் செய்து, நியாயத்தொடைமுற்றும் ஈற்றிலே தத்துவசாதனத்திலே ஆதாரமாய் நிற்கின்றதோ அன்றோ என்றறிக.

நியாயத்தை அன்னுவாயஞ்செய்தற்கு உதாகரணம்;-
பிரபஞ்ச நடையைப் பார்க்குமிடத்து, அதிலுள்ள பொருள்களனைத்துங் தோன்றி நின்று அழிகின்றன; இப்படி, காலாந்தரத்திலே விகாரமுற்று வருவதியாதுங்கா
ரியமென்னப்படும்; பிரபஞ்சமானது தோற்றம் நின்றல் ஈறு இவை இசைதலாலே நலங்கிளர் தோற்றநாசந்தனக்கிலாநாதன்வேண்டும், -என்னும் இந்நியாயத் தொடையை அன்னுவாயஞ் செயின்,—

பிரபஞ்சமென்பது தோற்றம் நாசந் தனக்கிலாநாதன்வேண்டும் என்பதே கடைச்சாத்தியம். இதவுனச் சாதித்த சாதனங்களெவையெனின்,—

தோற்றம் நின்றல் ஈறுடைய பிரபஞ்சம் தோற்றம் நாசந் தனக்கிலாநாதன்வேண்டும், [வாம்.

பிரபஞ்சமானதுதோற்றம்நின்றல்ஈறுடையது, என்ப இனி, பூர்வசாதனத்தை ஒருசாத்தியமாய்க் கொண்டு அதனைச் சாதித்தசாதனங்களெவையெனின்;

அனந்தசூட்சகாரியமெதுவுந் தோற்றம்நாசந் தனக்கிலாநாதன்வேண்டும்.

தோற்றம்நின்றல ஈறுடையபிரபஞ்சம் அனந்தகுட்ச காரியம்; என்பவாம்.

இனி, முன்னர்வருவித்த சாதனங்களுள் உத்தரசாதனத்தையோ, வேதனத்தினாலே “பிரபஞ்சமானதுதோற்றம்நின்றல் ஈறுடையது” என்று அறுதியிடலாம்; இங்ஙனமே, பின்னர்வருவித்தசாதனங்களுட் பூர்வசாதனத்தையும் அறுதியிடலாம்;—

கீப்படி நியாயான்னுய்யஞ்செய்யுங்கால் “சங்கற்பமுத்திரைதன்னிலே விளங்குங்காரியமெதுவுஞ் சைத்தன்னிய காரணத்தவெண்டும்” என்றும், “காரியங்க ள் தமக்கியைந்த காரணப்பிரமாணமாய் நிற்கும்” என்றும் தத்துவசாதனங்கள் வருவிக்கலாம் ஒருநியாயத்தோடையையே பலவாறும் அன்னுய்யசாதனசெய்யலாம்.

இரேகாகணிதம் பாடகணிதம் வீசகணிதம் முதலிய நூல்களிலேவரும் நியாயத்தோடைகளையெடுத்து அன்னுய்யஞ்செய்தும், மேலும் நியாயங்களை நையாயிதங்களாக்கி நையாயிதங்களை இலக்கணமமையத்தாட்டாந்தங்களாக்கியும், தாட்டாந்தங்களைப்பதங்களாக்கியும், அன்னுய்யஞ்செய்தும்பயிலுக.

சுருதியாகிய இலக்கணங்களையுணர்ந்தும், யுத்திஅனுபவ உத்தேசபரீட்சைகள் இன்றிப் பெரும்பயன் பிறவாது.

ஆபாசவிளக்கம்.

க. வருமேநியாயத்தீலாபாசமான்தனூல்வலியே தருமானுநையாயிதம்பலபோலிதமைத்தேளிந்து மருவாதொழித்தறகுநேர்விதிகள்வளந்தரவே உரையாடுதன்முடியாதேனும்வல்லனவுய்த்துணரே.

இச்செய்யுளின்பொருள். வருமேநியாயத்தீலாபாசம்-நியாயங்களிலே போலியாகிய ஆபாசம் வருதலுண்டு. ஆனதனூல் வலியேதரு

மாறு நையாயிதம்பலபோலிதமைத்தேளிந்து
மருவாதொழித்தற்கும்-ஆனபடியால், நையா
யிதங்கள் சித்திதரும்படி, பலவையானஆபா
சங்களையுந்தேளிந்து (அலுவலையாயிதங்களி
லே) மருவாதபடி நீக்குதல் தகுமாம். நேர்வி
திகள் வளந்தரவே யுரையாதேன் முடியாதே
னும் வல்லனவுய்த்துணர் - உரிய விதிகளைப்
பொருட்செழுமைபிறக்க விளம்புதல் முடியா
தாயினும், வல்லவிதிகளை யுத்தியைச்செலுத்
தி அறிந்துகொள் எ-று.

உ உணர்த்துபபோலிகொள்பட்சத்துறுதியுடையதுநம்
புணர்ப்புக்கிசைவதும்போற்புறந்தோன்றிப்பொருளள
லில்

இணக்கில் அசித்திரியாயுமுன் சாத்தியப்போலியன்றித்
தணப்பிலசாதனப்போலிசம்பந்தமுற்போலியதே.

இ--ள். உணர்த்துபபோலிகொள் பட்சத்த
றுதியுடையது நம்புணர்ப்புக்கிசைவதும்போ
ற்புறந்தோன்றிப் பொருளளவில்இணக்கில்அ
சித்திரியாயம்-எடுத்துக்கொண்ட பட்சத்துக்
கு அறுதியானதும்நமதுபுந்தியின்புணர்ப்புக்கு
இனிதானதும் போலே வெளிக்குத் தோன்றி
காரியத்தளவிலேயே ஒவ்வாதசித்தியில்லாத
நியாயத்தைப் போலியாகிய ஆபாசம் என்று
சொல்வர். சாத்தியப்போலியன்றித் தணப்பி
ல சாதனப்போலி சம்பந்தமுற்போலியது--ஆ
பாசமானது சாத்தியாபாசம் சாதனாபாசம் ச
ம்பந்தாபாசம் எனவருவதாம். எ - று.

முன், தணப்பில உணர்வன தெய்யுழைக்கிறதென்பது

௯. போலியிற்சாத்தியநியாயித்தற்குத்ரவித் துண்முர
 னுலுறுசாத்தியஞ்சாதனந்தம்மில்லிவ்வதின்றும்
 ஏலுநியாயித்தலிலேயுறையும்வழுவதென்ப
 மேலுரைசாத்தியப்போலிலிரவிநிம்பல்வகையே.

இ—ள். போலியிற்சாத்திய நியாயித்தற்குத்ர
 விதிகண்முரனுலுறு சாத்தியஞ் சாதனந்தம்மி
 ல்விளைவதின்று யேலுநியாயித்தலிலேயுறையு
 ம்வழுவதென்ப-சாத்தியாபாசம் என்பது நியா
 யித்தற்கு உரைத்திருக்கும் விதிகளை முரணுவ
 தாய் சாத்தியமானது சாதனங்கரிலே விளைத
 லில்லதாய், நியாயித்தல்மாத்திரத்திலே உறை
 யும்வழி என்பர். மேலுரைசாத்தியப்போலி
 விரலிடும் பலவசையே-இங்ஙனம் உரைத்த
 சாத்தியாபாசம் பலவகைசார்ந்துவரும். எ-று.

சு. வாகையிந்நிடாமர்தியபதங்குள்ளநடையிரண்டு
 பகையிர்வெதிரெரு சாதனமுப்பத மேற்பதங்கள்
 தகையிர்வெதிரெரு சாதனத்தன்வயசாத்தியமற்றும்
 அகைவார்சிலேடைமத்யம்பிறசாத்தியவாபாசமே.

இ-ள். சாத்தியாபாசவகையாவன-ஈந்திடா
 மத்தியபதம்வரல், பூர்வபதக்கள்ளநடை, உ
 த்தரபதக்கள்ளநடை, இரண்டுவிதிரேகசாதன
 ம்வரல், முப்பதமேற்பதம்வரல், வியதிரேக
 சாதனங்கொண்டு அன்னுவயசாத்தியம்முடி
 த்தல், சிலேடைமத்தியபதம்வரல்; பிறவுமா
 ம். எ--று.

செய்யுணப்படித்து உரையை ஓட்டிக்கொள்க.

௩. ஆபாசஞ்சாதனமுத்தரசாதனவேதேனினுந்
 தாபூர்வசாதனதிட்டாந்தமேனுமிரண்டெனினும்
 மேவாவரக்கொளவேலாதபோலிசொல்சாதனத்த
 வாவாமேய்ச்சாத்தியம்பெயுரினும்போலிவழிப்படுமே;-

இ--ள். சாதனாபாசம் என்பது உத்தரசாதனமாகிய ஏது என்றாலும் பூர்வசாதனமாகிய திட்டாந்தம் என்றாலும், அல்லது சாதனமிரண்டேன்றாலும் வைக்கத்தக்காதாதலின் வரும்போலியாம் வைக்கத்தக்காத சாதனங்களை வைத்து, அவற்றை அவாவி மெய்மையான சாத்தியம்பிறக்கினும், நியாயமோ போலியேன்றேமுடியும். எ--று.

கூ. படுபோலிசம்பந்தமென்பதுகாரியத்தோரணியால் இடுமோர்பிரதிஞ்ஞையைச்சாதனஞ்செய வேண்டுமிடத்தடைவெயதணவிட்டன்னதுபோலும் பிரிதுஷன்றை இடைசாதனஞ்செயலாம்பிரதிஞ்ஞைவிபரிதமே

இ--ள். சம்பந்தாபாசமென்பது யாதோருகாரியத் தோரணியிலே இன்ன ஒரு பட்சத்தைச் சாதனஞ்செய்ய வரும்போது, அப்பட்டத்தை முற்றும் விட்டுப்போட்டு அப்பட்டம் போலும் பின்னொன்றை எடுத்துச் சாதனஞ்செய்வதாகிய போலியாம். இவ்வாபாசம் பிரதிஞ்ஞாவிபரீதம் எனப்படும். எ--று.

எ. மேலுரைபோலிகண்மூன்றுளடங்குமெப்போலியுமிங்
கேலவிரித்துவிளக்கமுன்போலிநியாயமெல்லாஞ்,
சாலவறிந்துமறியாதுந்தோன்றலிற்றுவரிதாம்
பாலவழப்பதந்தாட்டாந்தமூர்தல்பகுத்தறியே.

இ--ள். எவ்வகைப்போலியும் சாத்தியாபாசம் சாதனாபாசம் சம்பந்தாபாசம் எனமேலையுரைத்த மூன்றுபோலிகளிலேயும் அந்தர்ப்பவிக்கும். அவைகளை இங்ஙனம் விரித்து

விளக்கமுன்னே,--போலினியாயமேதுவும் (பிரதிவாதி குதர்க்கி முதலியோர்) நன்றாயறிய அல்லது முற்றுமறியாதிருக்க வருவதானபடியால், கிருகித்தற்கபூருவமான வழப்பதங்களேனும் வழத்தாட்டாந்தங்களேனும் நியாயத்திலேனுமாயும், அதைப்பிரித்துமதித்துக்கோள். எ-று.

அ அறியேசிலேடைமத்யந் தவிர் சாத்தியப்போலியெல்லாம்
நெறியேநியாயவிதிமுரணென்றுரைமாத்திரையாற்
குற்சாத்தியஞ்சொலுஞ் சாதனப்பொய்மையிற் பொய்யெனல்பின் (யே.
மறிசாதனஞ் சாத்தியமெயின் மெய்யெனல்வாமிடை

இ—ள். சிலேடைமத்தியம் ஒழிந்தசாத்தியாபாசமெல்லாம் முறையே முன்னருரைத்த நையாயிதவிதிகட்குவிரோதமென்று உரைமாத்திரையில் அறிந்துகோள். சொல்லியசாதனம் பொய்மையானபடியால், சாத்தியமும் பொய்மையேயாம் எனப்போலியாய்முடிப்பதும், சாத்தியம் மெய்மையானபடியால் சாதனமும்மெய்மையேயாம் எனப்போலியாய் அனுமிப்பதும் (ஈந்திடாமத்தியபதம் கள்ளடைமுதலிய சார்ந்த) சாத்தியாபாசத்திலேயே தூவும். எ—று.

க. இடைநேர்சிலேடைமத்யப்போலிதாதொன்றினிலெழுந்து
புடைசார்பெயர்வின பண்புகளர்த்தமொன்றுமெனக்கொண்
டபுடைசாதனத்துவழங்கிடலன்றிப்பதமுலக
புடைதாவியற்பொருண்மேன்மொழிமாத்தினாடுமெனடலே.

இ—ள். சிலேடைமத்தியபோலியாவன, -
ஒரேதாதிலேயிருந்துபிறக்கும் பெயர்க்கும் வி
னைக்கும் பண்புக்கும் அர்த்தம் ஒரு நிகர்தா
னென வைத்துக்கொண்டு சாதனத்திலே பிர
யோகஞ்செய்தல்; பதத்தை உலகவழக்கிற்
பயிலும் இயற்பொருளிலே ஒருமுறையும் சத்
தார்த்தமாத்திரையிலே ஒருமுறையும்திரயோ
கித்தல்; (தொடர்பு மேலைச்செய்யுட்களிலும்
வரும்.) எ--று.

க௦. நடைசாதனங்களிலொன்றைப் பலபொருளே
விளைக்கும் (பால்
புடைபாய்வினாவிற்புகறன்மொழி தொடையின்பணர்
அடைவேபொருணியலமாறல் பதங்களியற்பொருளும்
இடைசார்சிறப்புப்பொருளுநதருதலிவைகருதே.

இ—ள். சாதனமிரண்டிலொன்றைப் பல
பொருடரத்தோனிக்கும் ஒருவினாவாகமொழி
தல்; ஒருபதமானது தான் நிற்குந்தொடையி
ன்புணர்ச்சிக்கேற்ப முறையே பொருளினது
நிலைமாறுதல்; பதங்களானவை இயற்பொரு
ளையுஞ் சிறப்புப்பொருளையுந்தந்துநின்றல்; இ
வற்றைக்கருதிக்கொள். எ--று.

க௧. கருதுஞ்சமானமுந் துல்லியமுந்தரு காட்சிபற்றி
வரல்செம்பொருளினோடாக்கப்பொருள்வசனத்தொட
ர்பால்

அருதும்பலபொருளன்றிப்பிரிவுகலவையுடன்
மருவுங்குணப்பொருள் சத்துப்பொருளில்வழங்கிடலே.

இ--ள். சமானம் துல்லியம் என்பவைகளை
ப்பற்றிச் செம்பொருளும் ஆக்கப் பொருளும்
வந்துபயிலுதல்; வசனத்தொடர்பினாலே பத

த்திற் தப்பலபொருள் அருகிப்பயிவதல்; பத
ங்குள் பிரிவுப்பொருளிலுங் கலவைப்பொரு
ளிலும் வழங்கிவருதல்; பதம் குணப்பொரு
ளிலேயுஞ் சத்துப்பொருளிலேயும் வழங்கிவ
ருதல். எ--று.

கஉ. வழங் தஞ்சிலேடை மத்ப்போலியென்றியை
சாதனத்தில்

பாறம் போலி மீப திட்டாந்தம நலியிருவகையில்
வி + ததேயி ரகிலை வேண்டலவி ராரணமேற்றலென
அறிகுதாய் மஞ்ரிங்கேசக்கிரகம்மைர்துறுமே.

இ--ள். மேலையுரைத்தவைகளோ, சிலே
டைமத்தியப்போலியெனவழங்கும். சாதன
ப்போலியானது, ஏதுவாபாசம், திட்டாந்தா
பாசம் எனச்சார்ந்து உத்தரசாதனத்திலும் பூர்
வசாதனத்திலும் வழலி, பிரதிஞைவேண்ட
ல் விசாரணமேற்றல் எனநடக்கும். பிரதி
ஞைவேண்டல் என்பதிலே சக்கிரகம்எனும்
போலி அமைந்துநடக்கும். எ--று.

க௩. உறுசாதனமது சாத்தியம்போலவரைதரினும்
நிறுசாக்கியமதீற் சத்தாந்தமாயினுஞ் சாத்தியத்தால
முற்ற சேபசித்தாந்தமுடிதரக்கூடியதாயினுமந்
கழறமேபிரதிலைஞவேண்டலென்போலியெனெனவே.

இ--ள். சாதனமானது சாத்தியம்போலே
உரைபெற்றுவரினும், சாதனமானது சாத்திய
த்தாற்சித்தாந்தம் பெறினும், சாதனமானது
சாத்தியத்தினுற் சித்தாந்தம் முடிக்கக்கூடிய
தாயிருப்பினும், அதுவே பிரதிஞைவேண்ட
லெனுப் போலியென்று சொல்லுக. எ--று.

கசு. வேற்றுலிகாரணமேற்றலெனப் போலி விளிந்து
தொக்கு

ஆற்றிசொதனம்பொய்மையதாயெனுமெய்மைமெனு
மாற்றிலைக்குவழுவியதாயெனும்வந்திடல்பின்
போற்றியசக்கிரகஞ்சுழன்றெய்தும்புரிமுதலே.

இ—ள். விகாரணமேற்றலெனும் போலி
யானது விரிந்தேனினுந்தொக்கேனினும்நிற்
குஞ் சாதனமானது பொய்மையாயேனும்,
மெய்மைநிலைக்கு வழுவாயேனும் வருதல்.
முன்னருரைத்தசக்கிரகமானது வளைந்து தா
ன்தோன்றற்காதாரமாய்நின்ற முதலையேமரு
வும். எ—று.

கநு. முதலையுரைத்தனம்போலிசம்பந்தந்துணிபொ
ருளா

னதையேநிறுத்தலரிதேனக்கண்டறியாவகையோர்
மதமேலொழக்கலெதிர்வாத்சாதனமாறிலிலை
இதமேகேடன்மறுத்தாட்செபங்குறியிழத்திடலே.

இ--ள். சம்பந்தாபாசம் இன்னதென்று மு
ன்னமேயுரைத்தோம்;- துணிபொருளாகியப
ட்சத்தைச்சாதிப்பது அரிதேனக்கண்டு, பிறர்
அறியாதபடி பிறிதொருபட்சத்தின்மேல் நியா
யத்தைநடத்துதல். பிரதிவாதியானவன் சாத
னத்தினது நிலையைமாற்றி அதன் செம்பொரு
ளைமழுக்கியேனும், ஆட்சேபஞ் சொல்லியே
னும் அதனையிழிவுபண்ணுதல். எ—று.

கசு. இழித்துநியாயமிவ்வாறுபுரட்டலெலாழரைதத்
பழித்தலம்போலியின்பாற்படுகெபலவாறுபொய்மை
அழுத்தி மெய்போலக் கிளத்திடும்போலி யனைத்தின
யும்

வழுத்திநியாயஇலக்கணமேற்றிவரைத்தறியே.

இ—ள். மேலையுரைத்தவாறு இழித்து நி
யாயத்தைப் புரட்டலெல்லாம் முன்னருரைத்

தசம்பந்தாபாசத்துள் அடங்கும். பலவிதமாகப் பொய்யை மெய்போற் சாதித்துப்பேசும் ஆபாசமனைத்தையும் நியாய இலக்கணங்களை உரைத்து ஒட்டி அளந்து அறிக. எ—று.

மேலு எடுத்துரைத்தபோலிகளிலுளக்கும் உதாகரணங்களைப் பின்னர் எழுதுவமெனக்கருதி இப்பொழுது எழுதாதொழிந்தனம்.

ஆபாசம் என்பது பொய்நியாயமானது மெய்நியாயமாய்த்தோன்றும்போலி; அது மூவகையாம்; சாத்தியாபாசம், சாதனாபாசம், சம்பந்தாபாசம். நையாயிதம் ஒன்றிலே ஆபாசமெய்திடின், அஃது சாத்தியத்திலேனிலும், சாதனங்களிலேனிலும், சாதனசாத்தியங்கட்குள்ள சம்பந்தத்திலேனிலுமே தாலிவரும்; ஆதலால் சாதனசாத்திய சம்பந்தமுற்றனுள் எதிலேனிலும் ஆபாசம் மருவிநிற்கின்றதோ எனப் பார்த்துக் கவனங்கொள்க. ஆரிய நூல்களின்படி, பட்சாபாசம், ஏதுவாபாசம், திருட்டாந்தாபாசம், எனமுன்றாயும், —தமிழ் நூல்களின்படி, பக்கப்போலி, ஏதுப்போலி, உவமைப்போலி, எனமுன்றாயும், ஆபாசம் பிரிந்துவரும்.

அ னு ப ந் த ம்

அனுபவானுமானம்.

அனுபவானுமானம் என்பது உலகிலே இயல்பாய் நிகழ்ந் சம்பவங்களைப்பற்றி நம்மில் வந்த அனுபவமே ஆதாரமாய்நடக்கும் அனுமானமாம். அது வேதானுமானம், துல்லியானுமானம், கதார்த்தானுமானம் எனும் முப்பகுப்பினையுடையது.

க. வேதானுமானம்.

வேதானுமானம் என்பது விசேடவிடய கதங்களிற் சாமானிய பிரமேயத்தை அளக்கும் நியாயம், அல்லது வேதனஞ்செய்யப்பட்ட பொருள்களைக்கொண்டு அவைசார்ந்துநிற்கும் இனத்தையுந் சாதியையும்பற்றிச்சாதிக்கும் அனுமானமாம். (வேதனம் என்பது

நாம் எடுத்துத்தேரும் பட்சத்துடனே மருவிநிற்கின்ற கதம் விடயம் எனும்பொருள்களை ஒன்றின்பின்னொன்றாய் வேண்டிய அளவு ஆராய்ந்து அவற்றினுக்கும் பட்சத்தினுக்குமுள்ள சம்பந்தசார்புகளை ஐயந்திரிபறத்தெளிந்துதரல் ஆம்.) உலகிலே சடசித்துக்களின்நானு விரிவானபொருள்களனைத்தையும் நிலையான சம்பந்தசார்புகளை ஒன்றற்கொன்றுடையதாய் கடவுள் தித்தீதையிருக்கின்றனர் என்றும் இறந்தகாலத்துப்போலவே வருகாலத்தும் பொருள்களும் பொருட்சம்பந்தமும் இயலுமென்றும் மாந்தரின் புத்தியிலே இயற்கையுஞ் சகசமுமாய் உறையும் பிரஞ்ஞையே வேதனாநுமானத்திற்கு ஆதாரமாம். சடசித்துப்பொருள்கள் ஒன்றற்கொன்றுள்ள சம்பந்தசார்புகளை அனுபவத்தாற்றேளின்தறிகின்றனம். இவ்வனுபவமுமோ சம்பவநிகழ்ச்சிபளவில் ஒன்றற்கொன்று சார்பாய்த்தொடர்ந்துவருஞ் சிற்சில பொருள்களைப்பற்றியேநிற்கும். சிலவிடத்து இந்த அனுபவமானது, ஐயைந்து இருபத்தைந்து எழுஞ்சித்தாந்தம்போலே தெள்ளிதாயிருக்கும். ஒரே இனத்துக்குரிய பலபொருள்களிலே ஒரு இலட்சணம்விவங்கி, அவ்வினத்து எப்பொருளைக்காணுங்காற்பரீட்சிக்கு னுநீ எதிர் இலட்சணமின்றி அவ்விடச்சணமேதோன்றின், அவ்வினம் முற்றுக்கும் அந்த இலட்சணம் அவியொவாமாய் உரியது எனத்துணிகின்றனம்

உதாகரணமாய், ஒருகாந்தச்சலாகையின் சந்நிதியிலே பற்பல இரும்புச்சின்னங்கள் ஈர்க்கப்படுமேலகாந்தபைசாங்கட்குள்ள நிருல்கற்பமான ஒற்றுமைபற்றி, இரும்பெல்லாங் காந்தத்தாற் கருவீச் சப்படுமெனத்துணிகின்றனம். நாம் ஆராய்ந்துபரீட்சித்தது உலுது னுள்ள இரும்புட்சிலவற்றையேயாயினும், இரும்பனைத்துங் காந்தத்தால் வலிக்கப்படுமென்று சாதாரணமாய்ச்சாதித்தது வேதனாநுமானம்.

மேலும், இன்னபிரமாணமாத்திரைக்கு மேலாய்ச் சூடு அதிகரித்தாற் சலங்கொதிக்கின்றதெனவும்கூடுஇல்லாமற்போனாற் சலம் உறைகின்றதெனவுங் கூண்டறிந்து இன்னின்ன உட்டணைசத்திய மாத்திரையிலே சலமானது எவ்விடத்துங்கொதிப்பதும், உறைததும், அத

ற்கியநிகையெனத்துணிகின்றனம். இப்படிச் சாதித்ததும் வேதஞானுமானமேயாம்.

இவ்விதமாய், ஐரேயினமான பலபொருள்களைத்தனித்தனி ஆராய்ந்து பரிட்சிப்பதினாலே அவற்றின் ஒற்றுமைவேற்றுமைநயங்களைத்தெளித்து சடப்பொருள்களின் இலட்சணங்களையுஞ் சம்பந்தசார்புகளையும் பற்றிய சாமானியவிதிகளையும் அறிகின்றனம்.

இவ்வேதஞானுமானத்தினாற்றினே மனோகரணங்கள் ஒன்றற்கொன்றுள்ள சம்பந்தசார்புகளையுங் தெளிகின்றனம்; உதாகரணமாய், புந்தியிலே பலகாலும் இரண்டுருத்துகள் ஒன்றையொன்று தொடர்ந்து நிகழ்மேல், பின்னர் ஒன்றுநிகழ்ந்தக்கால் மற்றையதைப் பிறப்பிக்கும் ஓரியல்பு அவற்றிலேமருவுகின்றது. என்றும், சென்றசம்பவங்களைப்பற்றிப் புந்தியிலுள்ள ஞாபகமானது, அந்நேரம் அங்ஙனஞ்செலுத்திய கமனத்துக்குத்தக்கதாயிருக்கின்றது என்றும், அனுபவத்திலே கண்டுபரிட்சித்து--“கருத்துப்புணர்ப்புக்குக் காலவணிமை இடவணிமைவேண்டிய” எனவும் “ஞாபகத்துக்குக் கமனம்வேண்டியது” எனவுஞ் சாமானியசாத்தியத்தைச்சாதிக்கின்றனம்.

மேலும் வேதனஞ்செய்யப்பட்ட பொருள்களைக்கொண்டு அவைசார்ந்துநிற்கும் இனத்தைப்பற்றிச்சாதித்தவாறே, வேதனஞ்செய்யப்பட்ட இனங்களைக்கொண்டு அவைசார்ந்துநிற்குஞ் சாதிமையும்பற்றிச் சாதிக்கலாம். உதாகரணமாய், பல இனங்களிலுமுள்ள பல மிருகங்களின் பாலும் வெண்மையாயிருப்பதுபற்றிவ்வுன்னத்துமிருகத்தீனது பாலும் வெண்மையெனச் சாதிக்கின்றனம்.

பொன் வெள்ளி இரும்பு ஈயம் முதலான லோகங்கள் நெருப்புக்கு உருததல்பற்றி எவ்வகைலோகமும் நெருப்புக்கு உருகுமென்று அனுமிக்கின்றனம்.

மாடு ஆடு மான்முதலியகொம்புள்ள மிருகங்கள் இரைமீட்டல்பற்றி கொம்புள்ள மிருகமணத்தும் இரைமீட்டும் எனமுடிக்கின்றனம்.

மக்கள் யாவன குதிரைமுயல்வெளவால் சுறவுமுதலிய சரயுசங்கட்குத் தோற்காதிருத்தல்பற்றி, சரயுசமணத்துந்தோற்காதுடையனவென்றுசாதிக்கின்றனம்.

பருந்து கழுகு பாம்பு முதலு ஒந்தி புறவு முதலிய அண்டசங்கட்துத் துவளக்காதிருத்தல்பற்றி அண்டசமணத்துந் துவளக்காதின என்று அனுமிக்கின்றனம்.

கதம் விடயம் எனும் பொருள்களா வேண்டியளவு ஆராய்ந்து பரீட்சைசெய்யாமல் அப்பொருள்கள் சார்ந்த இனத்தைப்பற்றி அனுமானஞ்செய்யின் அவ்வேதானுமானம் வழுவாம். பிறகாரணங்கள் இடையிலே தலுப்பெய்தில் எனுநிச்சயமுண்டேல், ஆராய்ந்துபரீட்சிக்கவேண்டியபொருள் சொற்பமாயும், -அன்றேல் ஆராய்ந்து பரீட்சிக்கவேண்டியபொருள்கள் மிததியாயும் இருக்கவேண்டும். ஒரு தாமிரத்துண்டமானது தனது சன்னிதியில் அகப்பட்ட இரசத்தை (இதரம்) உறிஞ்சுக்கண்டபோதே தாமிரமணத்தும் இரசத்தை உறிஞ்சுமென்று சாமானியசாத்தியத்தைச் சாதிக்கலாம். ஒரு மருந்து ஒருவனுக்குவந்த ஒர்பிணியை மாற்றினதுகண்டு அம்மருந்து--எவர்க்குவந்த இடத்தும் அப்பிணியை மாற்றுமென்று சாதிப்பது வழுவாம்.

பொருள்களா ஆராய்ந்து பரீட்சிப்பதினால்வரும் அனுபவமானது நிருலிகற்பமாயும், அப்படி ஆராய்ந்து பரீட்சித்தபொருள்கள் வேண்டியளவு பலவாயும் இருக்குமேல், வேதானுமானம் மெய்மையாம்; அன்றேல் பொய்யும்வினாயும்.

ஒருவன் ஒருநூல் வாசிக்குமிடத்துத் தனக்குத்தொரியாத ஒருசொல் அந்நூலுள்வந்து பயிலக்கண்டால், அச்சொல்லின் அர்த்தம் இன்னதென்று அந்நூலுளும் பிறநூலுளும் அதுவந்துபயிலுந் தொடர்பைக்கண்டுகண்டு தெளிந்துகொள்வதும் வேதானுமானத்தினாலேசான். காலம் தூரம் காரணம் காரியம் முதலியசுருத்துப்பொருள்களா இன்னின்னவெனப் பிள்ளைகள்விளங்கவருவதும் இவ்வாறேயாம்.

கரும்பு இனிக்கும், வேம்புகைக்கும், மதுமயக்கும், துயில்பாடும், மயில்ஆடும், என்னும் இவைபோலும் அளவிறந்த சாமானியசாத்தியங்களை யாங்கண்டு பரீட்சித்தசீலபொருள்களாக்கொண்டு சாதிப்பதும் வேதானுமானமே.

௨. துல்லியானுமானம்.

துல்லியம் என்பது சம்பந்தத்தினது சமானம் அல்லது ஒப்பு. உதாரணமாய்; நீர்மேற்செல்லும் மரக்கலத்துக்கும், நிலமீதுநூல் இரதத்திற்கும் உள்ளசம்பந்தசமானமும்; வாயுவில் இயங்குதற்குத்ததும் பட்சிச் சிறைக்கும், நீரிலே உலவுதற்குத்ததும் மீன்செட்டைக்குமுள்ளசமானமும்; ஒருசுயிற்கும் பின்னொருசுயிற்கும் உள்ள ஒப்புமையும்; ஒருகிரகத்திற்கும் வேறொருகிரகத்திற்குமுள்ள சாதர்சியமும் இன்னபிறவுந் துல்லியம் எனக் கருதவும்படும்.

யாம் ஆய்ந்தறிந்த ஒருபொருளின் இலட்சணம் அப்பொருட்குத் துல்லியமான பிறிதொருபொருட்கும் உண்டென்றுசாதிப்பமேல் அந்நியாயம் துல்லியானுமானம் எனப்படும்.

துல்லியானுமானமும் ஒருவாறு வேதனானுமானத்தை நிகர்க்கின்றது.

பொருள்களின் இலட்சணகிருத்தியசம்பந்தசார்புகள் எக்காலத்தும் நிருவிகற்பமாயேயிருக்குமேனவும், நிகரானகாரணங்களால் நிகரானகாரியங்கள் பிறக்கும் எனவும், மாந்தரின்புந்தியிலே சகசமாயுறையும் டிரஞ்ஞையே (முன்னர் உரைத்தவாறு) வேதனானுமானதுல்லியானுமானங்கட்கு ஆதாரமாம். இருபொருள்கட்குள்ளதுல்லியமானது திண்ணமையாய் அல்லது நொய்மையாய் இருக்கும்பிரகாரமே, அவற்றுள் ஒன்றால்மற்றதைச் சாதித்த அனுமானமுந் திண்ணமையாய் அல்லது நொய்மையாயிருக்கும்.

வேதனானுமானமுந் துல்லியானுமானமும் ஒன்றுந் கோன்று ஒற்றுமையாயிருந்தும். அவையொவ்வொன்றையும் வேற்றுமைப்படுத்தியறியுந் சிறப்பிலட்சணங்களும் உண்டு. வேதனானுமான நடையவணத்துந்துல்லியானுமான நடையினின்றே பிறக்கும். அவ்விருவகையானுமானங்கட்குமுள்ள வியத்தியாசம் எவையெனின், -

க. வேதனானுமானமானது ஒரு இனத்துக்குரிய தனிப்பொருள் பலவற்றைக்கொண்டு அவற்றின் இனத்தைப்பற்றிச்சாதித்தலாம், ஆகவே வந்தசாத்தியமுந் சாமானியானுமானமாம். மீறலும் ஒருசாதிக்குரிய இனங்

கல்பலவற்றைக்கொண்டு அவற்றின் சாதிவைப்பற்றிச் சாதித்தலாம்; இங்ஙனமும் வருஞ் சாத்தியம் சாமான்யானுமானமேயாம் துல்லியானுமானமோ, ஒரு இனத்துக்குரிய தனிப்பொருள் ஒன்றைக்கொண்டு அவ்வினத்துக்குரிய பிரிதொருபொருளையேனும் ஒருசாதித்தலாய் இனமொன்றைக்கொண்டு அச்சாதிக்குரிய பிரிதொரு இனத்தையேனும் அனுமித்தலாம்.

உ. ஒருபொருளிலே இருகுணங்கள் சகிதமாயிருத்தல்பற்றி அப்பொருளை நிரூபிக்கும் பின்னொருபொருள் ஒன்று அவ்விருகுணங்கள் சகிதமாயேயிருக்கவேண்டியதென நேர்முகமாய் அறுதியிடற்சறுதியின்மையின், துல்லியானுமானத்தில் வருஞ்சாட்சி நேர்முகமின்றியதாம். வேதானுமானத்திலோ ஒரு இனத்தைப்பற்றிச் சாதித்த ஒருகுணம் அல்லது இலட்சணம் அவ்வினத்திரகரிய பலபொருளிலுமுண்டென நேர்முகமான சாட்சியுண்டு. ஆனாலும் ஒரு இனத்துக்குரிய பொருள்களனைத்தையும் ஆராய்ந்துபரீட்சிப்பது ஏலாமைமையின், ஆராய்ந்து பரீட்சித்தமட்டுக்கு நேர்முகச்சாட்சியும் ஒழிந்தவற்றிற்கோ துல்லியானுமானப்பிரமாணமுமாம்.

துல்லியானுமானத்தினால்வருஞ்சாத்தியஞ் சந்தேகத்துக்குமிடனானது. இரண்டுபொருள்கள் பலஇலட்சணங்களிலே சமானமாய்த்தோன்றுங்கால் உள்ளதற்குமேலேயும் அச்சமானத்தைஏற்றிக்கொள்ளுகிறோம். மிருகங்களுக்கும் மனுஷருக்குமுள்ள உடற்கூறுகளிற் பல ஒன்றற்கொன்று சமானமாயிருத்தல்பற்றி, மிருகங்களின் உடற்கூறுகள் போலேதான் மனுஷரின் உடற்கூறுகளென்று சாதிக்கின் வழுவாம். அப்படிவழுவென்பது மனுஷரின் உடற்கூறுகளைத் தற்காலத்துப் பரீட்சைசெய்ததினால் விளங்குகின்றது. நாம் வாசஞ்செய்யுப் பூமிக்கும் மற்றுங்கிரகங்களுக்கும் பலசமான இலட்சணங்களுண்டு. அவ்விலட்சணங்களாவன; சூரியனைப்பரிவர்த்தனைஞ்செயல்வ தத்தம் அச்சிலே +ழலல், கருஷணவிதிக்கமைதல், வாயு சஞ்சரித்தல்; -இச்சமான இலட்சணங்களைக்கொண்டு கிரகங்களும்கூட இப்பூமியே போற் சீவ பிராணிகளின் உண்மையிடமெனச் சாதிப்பதுங் துல்லியானுமானம் இவ்வண்ணமே நட்சத்திரங்களுங் கிரகங்களே போற் சீவபிரா

ணிகளின் உறையிடமெனச்சாதிப்பதற் துல்லியானு
மானமேயாம். துல்லியானுமானத்தினுலன்றிப் பிற அ
னுமானங்களாற் சாதிக்கவராத பொருள்களுமுண்டு
சத்தசாத்திரியானவன் இலக்கணநூலிற்சொல்லியவி
திகளாகக்கொண்டு சொல்லாதவற்றிற்கும் இலக்கண
ம்முடிப்பதும், மன்றிலேவாதிக்கின்ற நியாயதுரந்தரண
னவன் தாம்மசாத்திரம்முதலியவற்றிற் சொல்லியிருக்
கும் விதிலிலக்துகளாகக்கொண்டு சொல்லாதவற்றிற்கு
ம் விதிலிலக்துகள் அமைப்பதும், வைத்தியனானவன்
வாகடநூலிற்சொல்லிய முறைகளாகக்கொண்டு சொ
ல்லாதவற்றுக்கும் முறையுரைப்பதும், இன்னபிறவுந்து
ல்லியானுமானமேயாம். இவ்வகையான துல்லியானு
மானஞ் செய்யுமிடத்து, சுருதியுத்தி அனுபவங்களிலே
திட்பநுட்பமும் விவேகமும்வேண்டும்; இன்றேல்பொய்
படும். மன்றிலே நியாயதுரந்தரர் வியத்தியசமான துல்
லியங்களை எடுத்துக்காட்டி விவகரிப்பதினாற்றான் விவ
காரவாதம்பெருகுவதும், காலம்பாணிப்பதும் நீதியைப்
படிமுடியுமோ எனமன்னனசங்கையுறுவதம்பிறவும்.
வியத்தியசமான துல்லியங்களை ஒன்றோடொன்று பு
ணர்த்தி நீதி இங்ஙனம் இப்படிமுடியுமெனத் தெரித்
துரைப்பதிலேயே மந்திரியின் மந்திரவலிமைவிளங்கு
வது.

சிலேடையான உபயார்த்தத்தின் சந்தேகந்தெளிய
வுந் துல்லியானுமானம் மிகவுதவும்.

௩. கதார்த்தானுமானம்.

கதம் என்பது இயற்கையையேனுஞ் செயற்கையா
யேனும நிகழ்ந்தசம்பவமாம். கதார்த்தானுமானம் எ
ன்பதுகதத்தைஅளத்தற்பொருட்டுச் செய்யும்அனுமா
னமாம். கதங்கள் மெய்மையோ பொய்மையோவென
அளக்கும்படி அக்கதங்களை அல்லது அவற்றுடனி
யைந்த சிலஎளியவகை கண்டவர்களின் சாட்சிவேண்
டியது. இச்சாட்சி மூவகைப்படும், அவை உரைச்சா
ட்சி அயற்சார்புச்சாட்சி, உரையயற்சாட்சி. நமதுகா
ட்சி அனுபவங்கட்கு வராதகதங்களுள் பிறருடைய உ
ரைச்சாட்சிமூலமாயே நம்புகிறோம்; உதாரணமாய்,

பரதகண்டத்திலே கங்கை காவிரி என்னதிகளும், இமயம் திருப்பரங்குன்றம் என்னுமலகளும், மதுரை காஞ்சி எணும்புரிகளும் உண்டென அவற்றைக்காணாதிருந்தும் உரைசாட்சியால் ஒப்புக்கொளல். சில சைத்திய தேசங்களிலே சலம் உறைந்து படிசும்போற் கட்டியாயிருக்கின்றதெனவும், வேந்நீரலியின் பலத்தினாலே நிலத்திலே இரதங்களுஞ் சலத்திலே கப்பல்களுஞ்செல்லுகின்றனவெனவுங்காணாதிருந்தும் உரைச்சாட்சியால் ஒப்புக்கொளல். நாம் ஐயுற்றகிடமில்லாத ஒருவனது சாட்சியால் அவன்சொல்லியகதம் உண்மையென அங்கீகரிக்கின்றனம். ஒருகதத்தை அது நிகழ்ந்தவண்ணமாயே சொல்வதற்கு ஆலோசனை வேண்டியதில்லை. கபடலித்தைக்கே ஆலோசனை வேண்டியது. பொய்மையினும் மெய்மையே மாந்தரது புந்திக்கு இயற்கையிலே ஏற்றது. மாந்தர் ஒருகதத்தைத்தாங்கண்டவண்ணம் உரைப்பரேல் அதுவே இயல்பு. மெய்மையேமொழிதற்கானகுணம் புந்திக்கு இயற்கையாயிருத்தல்போல, பிறருடைய உரையை நம்புதற்கானகுணமும் இயற்கையேயாம்.

உரையானது வாக்குமூலமாயும், இலிபிமூலமாயும் வரும். வாக்குமூல உரையானது தொக்குமுதலிய சதுரிந்திரியங்களால் அடையுங் காட்சிஉரையும் சோத்திரேந்திரியத்தால் அடையுங் கேள்வியுரையுமாம். உரையிலே அதிகம்நம்புதற்கிடனுது காட்சியுரையே. என்னையெனின், ஒருவன்கேட்டதினுங்கண்டதே அதிகஉறுதியாம். ஒருகதத்தைக்கண்ட பலரும் அதின்பேரின் சாட்சிசொல்லும்போது, அவர்மொழிகின்ற காட்சியுரைகள் ஒன்றற்கொன்று இணங்குமேயாயின் அவ்விணக்கத்தை அளந்துதெளிதலே கதார்த்தானுமானமாம். இவ்விணக்கமே தனித்தனிசொல்லிய சாட்சிகளுக்கன்னியமான திடசாட்சியாம். மெய்மையைப்பொய்மையாயும், பொய்மையை மெய்மையாயும் புரட்டக்கருதிப் பலர் ஓர்மித்து முன்பேசிக்கொண்டு பின் ஓர்கதத்தின்பேரிற்சாட்சிமொழியுங்கால் அங்ஙனமும் ஓர் இணக்கமுண்டாமேயாதலின், சாட்சிகட்கு இன்றியமையாத சுலட்சணங்களாகிய விவேகம் தருணம் நிரிபாபம் சுத்தமனம் முதலானவைகள் உண்டோ இல்

ஸுபூரவென ஆராயவேண்டும். ஒருவன் தானாய்க்கா
ணுமற் பிறன்சொல்லக்கேள்விப்பட்டதை மொழிவது
கேள்வியுரையாம்.

கேள்வியெவ்வளவுதுவலக்குமோ அவ்வளவாய் அக்
கேள்வியுரையிலே ஐயமுநிலவக்கும். ஆதலால் கேள்வி
யுரையை அதிகசாக்கிரமாய் விசாரித்துத் தெளியவே
ண்டியது. மேலையுரைத்த சுலட்சணங்களைக்கொண்
டே ஒருவன்சொல்வது மெய்மையோ பொய்மையோ
வெனச்சாதிக்கவேண்டியது. அங்ஙனமின்றி மிக்குரு
வினது நயத்திற்சார்வனவெல்லாம் மெய்மையெனவு
ம் சத்துருவினது நயத்திற்றுவனவெல்லாம் பொய்
மையெனவும்கூடிப்பது விவேகமும் யோக்கியமும்ல்ல.

இலிபிதமூலமான உரையானது வாக்குமூலமான உ
ரையினும் அதிக நம்பிக்கைக்கிடனானதும் உறுதியான
துமெனக்கொள்ளலாம். என்னையோவேனின், இலி
பித உரையிலுள்ள சம்பவங்கள் இன்னின்னபிரயோ
சனார்த்தமாய்ப் பிற்காலத்துப் பிரயோகிக்கப்படுமென்
நறியாமற் பெரும்பாலும் எழுதப்பட்டனவாதலானும்
அச்சம்பவங்களை எழுதுபவன் தான் எழுதுபவைகளை
ஒருவாறுதேர்ந்து உண்மைதெளியச் சமயமுடையதாக
லானுமே; அன்றியுஞ்சம்பவங்கள் நிகழ்ந்தகாலத்தே
எழுதப்படின ஞாபகத்தாழ்ச்சிகாரணமாய் விவாடிப்பி
ழைகளும் அங்ஙனம்வரா. ஞாபகத்தாழ்ச்சியே வாக்
குரைச்சாட்சியினதுவலிமையை நலிப்பது. காலம்நீ
ட்டிப்பின்மறவிதவலப்படும்.

மேலும் வாக்குரையிற்போலே இலிபிதவுரையிலே பி
ழைபடர்த்தற்கிடமில்லை. என்னையோவேனின், பலர்
மொழிகின்ற வாக்குரையின்சாட்சியினும் பலர் எழுது
கின்ற இலிபிதவுரையின்சாட்சியானது உறுதியும் யதா
ர்த்தமுமாய் இருத்தல்வேண்டும். வாக்குரையிலேபல
ரும் தாந்தாம் அறிந்ததைத் தனித்தனிசொல்வார். இ
லிபிதவுரையிலேயோ ஒருவரெழுதிய முன்னுரையினது
மெய்மைபொய்மையைப் பின்னொருவர்தேர்ந்து தெளி
ந்தெழுத இடனுண்டு, முன்னாலினும் பின்னால்திருந்து
தற்கிடனுண்டு.

வாக்குரையினும் இலிபிதவுரை வலியுடைத்தென்ற
தனால், இலிபிதவுரை யாவும் மெய்மையெனக் கருதுக்

ன்றனம் அல்லம். முன்னருரைத்த சுலட்சணங்களுே இலிபிதவுரையிலுந்தோன்றவேண்டிய. மேலும் மெய்மையை மொழிவதினும் சொற்பொருளவங்காங்கவளையே முக்கிய இடமாய்க்கருதி இயற்றப்பட்ட செய்யுள்களின்சாட்சியைத் திப்பநுட்பவிசாரவெனயின்றி அங்கீகரித்தல் யோக்கியமும் விவேகமுமல்ல.

வாக்குரைகளென்றும் இலிபிதவுரைகளென்றினும் ஒன்றொடொன்று ஒற்றுமையாய்ப்பிரதான காரியங்களவாத்திலும் இணங்கிமற்றவைகளிலே சொற்பலிபிதிபசந் தோற்றுவிக்குமேல், அவ்விபரதிபசம் ஓசரபவத்தின்பேரிற் பலருஞ்சாட்சிபகருமிடத்து இயற்றையிலேவரவேண்டியதே ஆதலின், அந்தவிபரதிபசனே அச்சம்பவம் பொய்மையென உறுதிப்படுத்தி கிடனுதது

உ. அயற்சார்புச்சாட்சி அயற்சார்பு என்பது ஒருமப்பவத்தோடடுத்த துணைக்காரியமேயாம் சிலரப்பாங்கன் யாதொருவனுங்காணாதனவாயும் நிகழ்ந்திருக்கும்; அங்ஙனமேல் அயற்சார்புச்சாட்சியாலே அச்சம்பவத்தைப்பற்றிச் சாதிக்கலாம். அயற்சார்புச்சாட்சியானது மேலையுரைத்தவாக்குச்சாட்சியினும் அதற்கு உறுதியானதாகவும்வரும். என்னவோவெனின், அயற்சார்புானகாரியங்களிலே மெய்யையெயமாற்ற அல்லது மறைக்கக்கூடிய இயல்பில்லை. சொல்லிய கதம்பிகழ்ந்தாலன்றித் தோன்றுமெனம்ப இடமில்லாத சில காரியங்கவளக்கண்டனமேல், அக்கதம் அவ்வயற்சார்புச்சாட்சியால் மெய்மையென்றே முடியும். இதுவே கதார்த்தானுமானம்.

அயற்சார்புச்சாட்சியால்வரும் உறுதியைத் துணிபு என்னலாம். சொல்லியகதம் நிகழ்ந்தாலன்றி அயற்சாரியங்கள்தோன்றுவேல் இத்துணிபு திண்மையாயும் நிகழாமலுந்தோன்றுமேல் இத்துணிபு நொய்மையாயும்நிற்கும். ஒருவனத்திலே மாடமொன்று தோன்றின் அவ்வனத்திலேசிலர் முன்னேவாசஞ்செய்தாரென்று துணிதற்கீடனும்; வாசஞ்செய்தலரேல் மாடந்தோன்றாது, வாசஞ்செய்தனரெனிற்குண் மாடந்தோன்றும். ஆகலான் இங்ஙனந்துணிபு திண்மையாம். ஒருசீட்டிலெழுதிய எழுத்தின்சாங்கத்தைக்கண்டு அவ்வெழுத்து இன்னாதுடைய எழுத்தைப்போன்றிருத்தலின் அவனே

அவை எழுகின்றனத்துணியின் அத்துணிபு மொய்
மைபாம், பிரமம் அவ்வுடைய எழுத்துப்போல எழுத
க்கூடும், ஆகலில் துணிபுக்கு ஆதாரமான அயற்காரிய
ங்கனா முதலே நன்றய்க்கெற்றதுதெளியவேண்டியது.

௩. உரைமயற்சாட்சி. உரைச்சாட்சியும் அயற்சார்
புச்சாட்சியும் ஐந்தத்தின்மேலில்வருமெனின் அவ்வி
ற்சாட்சியும் ஒன்றற்கொன்று அனையாய் ஒன்றை ஒ
ன்றுவலியுறுத்தும். பதிநாட்கிழங்க ஒருதத்துக்கும்
அறுபவத்திலே முன்னர் நாங்குண்டறிந்த பின்னொரு
தத்துக்குமுள்ள ஒற்றுமையையே அயற்சார்புச்சாட்சி
என இங்ஙனங்கருதினது.

இருப்பனெய் தேங்காய்கெய் முதலியன பனிக்காலத்
திலே உறைவது மிகவழக்கமேயாதலின், போனதை
மாதம் ஒருதடந்தேங்காய்கெய் உறைந்திருக்கக்கண்
டேன் என்று ஒருவன்சொன்னால் அவ்வுரையை நம்
பாமல்லிடோம். போனவருஷம் ஆனிமாதம் மதுரை
நாட்டிலே பெருவெள்ளம் போட்டது என்றொருவன்
சொன்னால், அவ்வுரையை விரைவிலே நம்போம்.

சிவஞானசித்தி அளவை.

பிரமேயசித்தி பிரமாணமின்றி இல்
லையாதலின், பிரமாணங் கூறுகின்றது.

௧. அளவைகாண்டல்கருதலுரைமபாவம்போருளோ
ப்பாறென்பர் [னநான்
அளவைமேலுமொழிவுண்மையைதீகத்தொடிப்பல்பெ
களவைகாண்பரவையிற்றின் பேலுமறைவரவையே
ல்லாம் [கிருமே.
அளவைகாண்டல் கருதலுரைமென்றிம்மூன்றினடங்

இச்செய்யுளினது தாற்பரியம். பிரத்திய
ட்சம், அனுமானம், ஆகமம், அபாவம், அரு
த்தாபத்தி, உபமானம் என அளவைப்பிரமா
ணம் ஆறென்று பாட்டனும் வேதாந்தியும்

மொழிவார்; இப்பிரமாணமாற்றனுள் அபரவப் பிரமாணமொன்றையுந் தள்ளி, பிரமாணம் ஐந்தென்று அருகனும் பிரபாகரனும் உரைப் பார்; இவ்வைந்தனுள், அருத்தாபத்தியொன் றையுந்தள்ளி, பிரமாணம் நான்கென்று கை யாயிகன் செப்புவன்; இந்நான்கனுள் உப மாணமொன்றையுந்தள்ளி, பிரமாணம் மூன் றென்று சாங்கியனுஞ்சைவசித்தாந்தியுஞ்சோ ல்வார்; இம்மூன்றனுள், ஆகமமொன்றையு ந்தள்ளி, பிரமாணம் இரண்டென்று பேளத் தனும் வைசேடிகனுங் கூறுவர்; இவ்விரண் டனுள் அனுமானமொன்றையுந்தள்ளி, பிர மாணமொன்றென்று லோகாயதன் நிகழ்த்து வன். மேலையுரைத்த ஆறு பிரமாணங்களுட் னே பாரிசேடம், சம்பவம், ஐதீகம், சுபாவ ம் எனு நான்குபிரமாணங்களைக் கூட்டியுஞ் சோல்வார்; இவற்றின்மேலுஞ்சோல்வார்.

இப்பிரமாணங்களுட் பிரத்தியட்சம், அனுமானம், ஆ கமம் எனுமூன்றும் மெலைச்செய்யுட்களிலே வகுத்து விரிக்கப்படும் ஆதலின், ஒழிந்த பிரமாணங்களை இ ந்நான்கும் உதாசரணங்களால் முறையே விளக்குவாம்.

அபாவம்.-முயற்கோடில்லையென்றவழி இல்லையெ ன்றுகோடல்.

பிராகபாவம், பிரத்தொஃசாபாவம், அன்னீயோன் றியாபாவம், அத்தியந்தாபாவம், என்று அபாவம்நான்கு கெனக்கறினாருமுளர்.

அருத்தாபத்தி.-கட்டில் கூப்பிட்டதென்புழி, முக்கிய ப்பொருளுரைக்கிற் பொருள்பணைக்குமாதலின், ஆதா ரலக்கவணியினுற் கட்டிலிலிருக்கும் புருடன்கூப்பிட்டா ன் என்கெவணப்பொருளுரைத்தல்.

உபமானம்.-மனாபசுப்போலெனக் கேட்டவன், க ண்டுழி, உபமானத்தாற் புணர்ந்தியறிதல்.

பாரிசேடம்.-சாத்தன் அல்லது கொற்றன் உள்ளன்

என்புழி, சாத்தன் கள்ளனல்லனெனின் கொற்றனே கள்ளனென்னல்.

சம்பவம்.—ஒருகல் இரும்பைக்கருஷிக்குமெனின், அக்கல்லுக்காந்தமென்றறிதல்.

ஐதீகம்.—இம்மரத்திற் பேயுண்டெனக்கேட்டவன், தானும் அவ்வாறுகோடல்.

சுவாபம்.—சிங்கந்தானே அரசன் என்புழி சாமர்த்தியசாதூர்சியலக்கவணயினாற் சிங்கநிகர்க்குஞ் சாமர்த்தியவான் எனப்பொருள்கோடல்.

“உற்றெதீரேகாண்டல் பிரத்திட்சமனுமானமோங்குபுகைகண்டு நெருப்புண்டெனவேயுணர்ந்தல்—மற்று வமை மரைபசுப்போலென்றல் சத்தம் பெரியோர்வாய்மொழியர்த்தாபத்திமதர்த்தவுடலதனால்—அற்றை யுபவாசியோளித்துண்பானென்றுணர்ந்தல் அபாவமுன்பினிடையோருகாலத்துமிலையென்றல்—நற்றியலிம்மரத்தினிற் பேயுண்டெனல் ஐதீகம் நாட்டுதலே சம்பவம்பிரமாணமெட்டாய்நலிலும்.” எனக்கூறினாருமுளர்.

உ. மாசறுகாட்சியையந்திரிபின்றிலிகற்பமுன்னா ஆசறவறிவதாகுமனுமானமலிபாவம் பேசுறுமேதுக்கொண்டுமறைபொருள் பெறுவதாகங்காசறுமுரையிம்மானத்தடங்கிடாப்பொருளக்காட்டும்.

இச்—யம். பொறிபுணர்ந்தசிற்சத்திக்குறிப்பிரத்தியட்சமாவது சந்தேகவிபரீதங்களின்றி நிருவிகற்பசலிகற்பமாய்க்காண்பது. சாதனம் புணர்ந்த சிற்சத்திக்குறி அனுமானமாவது நீக்கமின்றியுள்ளசாதனங்கொண்டு பிரத்தியட்சத்துக்குமறைந்த வஸ்துவை அறிவது. அர்த்தவாக்கியம் புணர்ந்தசிற்சத்திக்குறி ஆகமமாவது பிரத்தியட்சானுமானங்கட்கு அதீதமாகிய வஸ்துவைக்காட்டுவது.

௩. கண்டபொருளையிரட்டுறவேகருதலையந்திரியவே கொண்டறிவாம்பெயர்சாதிதணமேகன்மம்பொருளே
அளவைங்

கருவு

அனுபந்தம்.

துண்டலிகற்பவுணர்வினுக்குப்பொருளினுண்ணைமாத்
திரத்தின்

விண்டலில்லாவறிவாதும் விகற்பமில்லாக்காட்சியே.

இச்-யம். சந்தேகப்பிரத்தியட்சமாவது பொதுவிலக்கணமாய்ப்பார்த்த ஒருபொருளைக் கானலோசலமோ என்கருதுவது. விபரீதப்பிரத்தியட்சமாவது, பொதுவிலக்கணமாய்ப்பார்த்தகானலைச் சலமென்றுகோள்வது. சலிகற்பக்காட்சியாவது தாண்டவன் எனப்பெயரும் பிராமணன் எனச்சாதியும், சிவப்பன் எனக்குணமும், தேவபூசகன் எனக்கன்மமும், இவன் எனப்பொருளும் பெறவரும் பதார்த்தவிகற்பங்கள் ஐந்தையுந்தேளிவது. நிருவிகற்பக்காட்சியாவது பெயர் சாதி குணம் கன்மம் எனும் பதார்த்தவிகற்ப நான்கினையும் ஒட்டிவசனித்தலேலாது பொருளின் உண்மையை மாத்திரஞ்சார்ந்துநிற்கும் அறிவு.

காண்டல்வாயின்மனந்தன்வேதவனையோடியோ
கக்காட்சியென

நுண்ணுகாமனுமானந்தனக்கும்பிரச்சுதமென்றிரண்டாம் [ன்றும்

மாண்டவுரைதந்த்ரமந்திரத்தோபதேசச்சொலெனஹ
பூண்டவனவைக்கெதிரபுலன்றன்னியல்பு பொதுவெ
ன்றிரண்டாமே

இச்-யம். பிரத்தியட்சமானது இந்திரியப்பிரத்தியட்சம், மானதப்பிரத்தியட்சம், சுவேதனைப்பிரத்தியட்சம், யோகப்பிரத்தியட்சம், என நால்வகையாம். அனுமானமானது, சுவார்த்தானுமானம், பரார்த்தானுமானம், என இருவகை. ஆகமமானது தந்திரகலை மந்திரகலை உபதேசகலை என மூவகை. பிரமாணத்துக்கு எதிரிடனாவது பிரமேயம். பிரமேய

மானது, தன்னியல்புப்பிரமேயம் பொதுவியல்புப்பிரமேயம் என இருவகை. தன்னியல்புப்பிரமேயம், அசாதாரண இலக்கணமுடையது. பொதுவியல்புப்பிரமேயம், சாதாரண இலக்கணமுடையது. தன்னியல்புப்பிரமேயத்தைச் சிறப்புப்பிரமேயம் என்றும், பொதுவியல்புப்பிரமேயத்தைப் பொதுப்பிரமேயம் என்றும் கூறுவர்.

௫. அன்னியசாதியுந்தன்சாதியுமகன்றுநீற்ற
நன்னியல்பன்னியத்தைத்தவிர்ந்துதன்சாதிக்கொத்த
நன்னியபொதுவியற்கை சொன்னலிவ்விரண்டினுள்
ளே
மன்னியபொருளியாவும்டங்கிதிமானமுற்றால்.

இச்-யம். ஒருபொருள் அன்னியசாதியையுந் தன்சாதியையும் நீங்கியிருத்தலே தன்னியல்பு; அருச்சனன் என்பதுபோல. ஒருபொருள் அன்னியசாதியைநீங்கித் தன்சாதிக்குச்சமமாயிருத்தலே பொதுவியல்பு; மனுஷன் என்பதுபோல. பொருள்களனைத்தும் பொதுப்பிரமேயஞ் சிறப்புப்பிரமேயம் எனும் இருவகையுளேயே அளக்கப்படும்.

௬. உயிரினோடுணர்வு வாயிலொளியுருவாதிபற்றிச்
செயிர்சலிகற்பமின்றித்தேரிவதிந்திரியக்காட்சி
அயர்லிலிந்திரியஞானமைம்புலன்சார்ந்துயிர்க்கண்
மயர்வறவந்தஞானமானதக்காண்டலாமே.

இச்-யம். இந்திரியப்பிரத்தியட்சம் என்பது ஆன்மாவுடனே அறிவானது இந்திரியத்துவாரங்களினால் ஒளிமுதலியகொண்டு ரூபசத்தபரிசரசுகந்தங்களைப்பொருந்தி, சந்தேகவிபரீதசலிகற்பமின்றி நிருவிகற்பமாய்க் காண்பது. மானதப்பிரத்தியட்சமென்பதுநிருவிகற்ப

கசு0

அனுபந்தம்.

மான இந்திரியப்பிரத்தியட்சமானது பஞ்சப் புலங்களையுஞ்சார்தலான், ஆன்மாவினிடத்து ச்சந்தேகவிபரீதமற விளங்குஞ்சலிகற்பஞானம்.-எனவே, நாமசாதிகுணகிரியாபேதந்தேளியாமல்வஸ்துவின்சத்துவமாத்திரத்தையே காண்டல் இந்திரியப்பிரத்தியட்சம். நாம சாதிகுணகிரியாவஸ்துபேதந்தேளியக் காண்டல், மானதப்பிரத்தியட்சம்.

எ. அருந்தின்பதுன்பமுள்ளத்தறிவினுக்கராகமாதீ[டிப் தருந்தன்வேதனயாங்காட்ச்சமாதியான்மலங்கள்வாட்பொருந்தியதேசகாலவியல்பகல்பொருள்களெல்லாம் இருந்துணர்கின்றஞானம்யோகநற்காண்டலாமே.

இச்-யம். சுவேதனைப்பிரத்தியட்சம் என்பது, இராகங்கலை நியதிமுதலிய தத்துவங்களானவை சுவயோன்முகியாகிய ஆன்மாவினது பரோன்முகியாகிய அறிவுக்கு;-போக்கியமாகிய சுகதுக்கபோகங்களை விளைவிக்க;-அதுபற்றி ப்பரோன்முகிக்கு நிரன்னியமும் ஆதாரமுமாய சுவயோன்முகியடையுமனுபவமாம். யோகப்பிரத்தியட்சமென்பதுசிவயோகத்தினாலே மும்மலங்களையும் வாட்டி சிவயோகத்திலிருந்தே தேசகாலவியற்கைகளையும் பொருள்களனைத்தையுங்காணுஞ் சாட்சாற்காரமாம்.

அ. பக்கமுன்றின்முன்றேதுவுடையபொருளைப்பார்த்துணரத் [மானந்தக்கஞானந்தன்பொருட்டாம் பிறர்தம்பொருட்டாமனுதொக்கவிலற்றூற்பிறந்தேளியச்சொல்லலாகுமச்சொல்லு [ண்டாம்.

மிக்கவண்ணுவயத்தினோடு வேதிரேகச்சொல்லைவிர

இச்-யம். பட்சம்முன்றிற் சாதிக்கப்படும் பிரமேயங்களை யுகித்தறிய முவேதுக்களினது துகைமை பொருந்தியஞானஞ் சுவார்த்தரனு

மானிம். மறைபொருள்களைப் பிறந்தேளியப் பட்சவேதுக்களாற்சொல்வது பரார்த்தானுமானம். இங்ஙனங்கருதிய சொல்லானது அன்னுவயச்சொல் வியதிரேகச்சொல் என்றிருவகை. அன்னுவயச்சொல் என்பது சாதனசாத்தியங்களின் மெய்மையாகிய உள்ளமையைச் செப்புதல். வியதிரேகச்சொல் என்பது மாறிச், சாதனசாத்தியங்களின் இல்லாமையைச் செப்புதல்.

பக்கங்கனையும் ஏதுக்கனையுஞ் சொற்கனையும் மேலுமுறையேவிரிக்கின்றார்

கூ. மூன்றுபக்கம்பக்கநிகர் பக்கநிகரில்பக்கமெனத் தோன்றும்பக்கந் துணிபொருளுக்கிடமாமுவமைநிகர்பக்கம் [ல்]

ஆன்றபொருள்சென்றடையாதவிடமானிகரில்பக்கமுத ஏன்றவிரண்டும்பொருளுண்மைக்கிடமாமோன்றுபொருளினும்,

இச்-யம். பட்சம்மூன்றாவன, பட்சம்சபட்சம் விபட்சம். சாதிக்கப்படுவனவாயவன்னிகர்த்தா முதலிய பொருள்கட் கிடமாகிய மலை உலகுமுதலியபொருள் பட்சம். திட்டாந்தத்தானமாகிய அடுக்களை குடம்முதலிய இடம்சபட்சம். சாதானசாத்தியங்களாகிய, தூமம் அக்கினிமுதலிய பதார்த்தங்கள் பொருந்திமுடியாத மடுமுதலியதானம் விபட்சம். சபட்சம்பட்சம் எனுமிரண்டும் சாதனசாத்தியங்களினது உள்ளமைக்குத்தானம். விபட்சமோசாதனசாத்தியங்களினது இல்லாமைக்குத் தானம்.

கூ. ஏதுமுன்றியியல்புகாரியத்தோடனுபலத்தியிவை ஒதினியல்புமர்மரத்தைக்காட்டஒறுகாரியம்புகைதன் ஆதியான அனல் காட்டலாகுமனுபலதீசியது [னே. சீதமின்னாபனியின்மை காட்டல்போலுஞ்செப்பிடி]

இச்-யம். ஏதுமுன்றாவன-இயல்பேது காரியவேது அனுபலத்தியேது. இயல்பேது என்பது இயற்கைச்சார்பானஏது. உ-ம். மா என்ற ஒரு மரத்தின் பெயராதலின், மா என்ற இடத்தே அதுமரத்தைக்குறித்து நிற்பது. காரியஏதுஎன்பது செயற்கையாகிய காரியத்தாற் காரணத்தைத் தெளியுமேது; உ--ம், -புகையாகிய காரியந் தனக்குக்காரணமாகிய அக்கினியைக் காண்பிப்பது. அனுபலத்தியேது என்பது ஒன்றைப்பற்றிய ஞானபாவத்தால் அதனை விளைவிக்கும்பொருள் அபாவத்தையறிவது; உ-ம்.-குளிரைப்பற்றிய ஞானபாவமானது பனியின் அபாவத்தைப்பற்றிய ஞானத்தைப் புந்தியிலே தோற்றுவிப்பது.

கக. புகையாலனலுண்டதூக்கனபோலென்னப் புகறலன்னுவயம்

வகையாமனலிலாவிடத்துப்புகையின்ருதமலரினோடு முகையார்நீறிப்போலென்றுமொழிதல்வெதீரேகச்சொல்லை

[ர்துணிந்தே.

தொகையாருறுப்பைந்தொடுங்கூடச்சொல்லுவாருமுள

இச்--யம். இந்தமலையில் அனலுண்டு,-புகையுடைத்தாதலால்,—எங்கெங்கே புகையுண்டு,-அங்கங்கே யனலுண்டு,-எப்படி,-அடுக்களைபோல-என்று நிச்சயம்பண்ணுவது அனலுவயம். இந்தமலையில் அனலுண்டு,-புகையுடைத்தாதலால்,-எங்கெங்கேயன்னில்லை,-அங்கங்கேபுகையில்லை,-எப்படி,-நீர்நிலைபோல்,-என்று நிச்சயம்பண்ணுவது வியதிரேகம். இங்ஙனம் உதாகரித்தவாறு,-பட்சம் ஏது திட்டாந்தம் எனுந் திரியாங்கங்களினாலன்றி,-பட்சம் ஏது திட்டாந்தம் தபநயம் நிகமனம்

எனும் பஞ்சாங்கங்களினாலும் நிச்சயம்பண்ணுவாரும் உள்.

உதாசரணம்.

க. உலகுஒருகர்த்தாவையுடைத்து பட்சம்,
காரியத்தன்மையால் ஏது,
யாதோன்றுகாரியம், அதுகர்த்தாவையுடைத்து-
எப்படி; கடம், திட்டாந்தம்.
அப்படி உலகிதுகாரியம் உபநயம்
ஆகையால், அப்படி உலகிதுகர்த்தாவையுடைத்
து நிகமனம்.

உ. உலகு ஒருகர்த்தாவையுடைத்து பட்சம்
காரியத்தன்மையால் ஏது
யாதோன்றுகர்த்தாவில்லது, அதுகாரியமன்று, எப்
படி, அழனம்—திட்டாந்தம்.
அல்ல அப்படி இது உபநயம்.
ஆகையால் அல்ல அப்படி இது நிகமனம்.

பிரகிபட்சானுமானமும் அனுமானானுமானமும்
அகரணானுமானமும் நிமச்சிலே உதாசரித்துணர்த்துகி
னார்.

க. பேது ஈற்றீதாலறிதல்பூர்வக்காட்சியனுமானம்
ஒருமுறைமாலறிவினை எண்ணக் கருதலனுமானம்
நிமிசாண்மற்கன்மபலநிகழ்வு விப்போதிச்செய்தி
ஆதிபாகவரும்பயனென்றறிதலுரையாலனுமானம்.

இச்-யம். பூர்வங்கண்டு மோந்த தாழம்பூ
மணத்துக்கொத்தமணம் வீசலால், இவ்விட
த்திலே தாழம்பூ உண்டென்று, வாசத்தினு
லே புட்பத்தை அறிவது பூர்வப்பிரத்தியட்சா
னுமானமாம்;-முன்னர் சட்சிந்திரியப்பிரத்தி
யட்சமாகி நின்று, ஆக்கிராணேந்திரியப்பிரத்தி
யட்சமாய்க் கிருகித்தற்கிடனாய் நின்ற விடய
மாகிய தாழம்பூவையே, பின்னரும் ஆக்கிரா
ணேந்திரியப் பிரத்தியட்சமான கந்தத்தால் அ
னுமித்தலின், பூர்வப்பிரத்தியட்சானுமானமா

யிற்று. ஒரு ஆசிரியன் சாத்திரப் பொருட்பாப் போதிக்கின்ற முதிர்ந்த வார்த்தையானது மாணதப்பிரத்தியட்சத்திற் றேற்றும் முதிர்ந்த புத்திபூர்வமாய் வருதல் கண்டு, - “இவன்முதிர்ந்த புத்திமான்-சாத்திரப்பொருள் போதிக்கும் முதிர்ந்த வார்த்தையைவசனித்தலால்” என்று (வார்த்தை புத்திபூர்வமாய் வருமென்றனுமித்து-வார்த்தையினுயர்ச்சியாற் புத்தியினுயர்ச்சியை அனுமிப்பது) “ஒதுமுரையாலறிவினளவுணர்தல்” அனுமானுமானமாம்;—வார்த்தையாகிய ஏதுக்கேண்டு மறைபொருளாகிய புத்தியை அனுமித்து, வார்த்தைமுதிர்ச்சியாகிய ஏதுக்கோண்டு மறைபொருளாகிய புத்தி உயர்ச்சியை அனுமித்தலின், அனுமானுமானமாயிற்று. “பேறிழவிற்பமோடுபிணிமுப்புச்சாக்காடென்னும்--ஆறுமுன்கருவுட்பட்டதவவிதியனுபவத்தால்--ஏறிடு முன்புசேய்த கன்மமினிகிதனுக்கேது--தேறுந்யினிச்சேய்கன்மமேலுடற்சேருமென்றே.” என்பது ஆகமவாக்காதலின்;—இம்மையிலே நிகழ்கின்ற சுகதுக்கபோகங்கள் முறைமையிலே முந்திய சேன்மங்களிற்சேய்த ஆகாமியங்களிற்றிரண்ட சஞ்சிதத்திற் பொசிப்பான பிராரத்வபலமாம்; ஆனபடியால், -இம்மையிலே இயற்றும் ஆகாமியகன்மங் காரணமாய் மறுமையிலே சுகதுக்கபோகங்கள் வந்துபொருந்தும்; என்றனுமிப்பது ஆகமானுமானமென்பர்.

ஆகமம் இன்னதென்றும் அதன் பகுப்பிலக்கணமிவ்வாறென்றும் உணர்த்துகின்றார்.

17. அனாதியேயமலனாயவறிவ்ணுலாகமர்தான
18. அதி மாறின்றிப்பேணறந்திரமந்திராதான்
19. அசு தளடக்கித்தேய்வம்வழிபடும்வாய்மையாதந
சுரு சிறிலாதான்றன்மையுணர்த்துவதுபதேசநதான்

இச்-யம். ஆக்மம் என்பது அனாதியுலமு
த்தனாகிய சருவஞ்ஞனது சாத்திரமாம்; அவ்
வாகமம், தந்திரகலை, மந்திரகலை, உபதேச
கலை, எனமுன்றும்; அவற்றுள், தந்திரகலையா
வது சரிதாகிரியாபாதப்பகுப்பாதலால், பின்
னோமூன்மலைவின்றிச் சரிதாகிரியாகிருத்திய
ம்போதிப்பதாம். மந்திரகலையாவது, யோச
பாதப்பகுப்பாதலால், சித்தேந்திரியங்களை அ
டக்கிக் கடவுளைச்செபதியானாதிகளால் வழி
படும்முறையைப்போதிப்பதாம். உபதேசக
லையாவது உற்பத்திநாசமின்றிச் சயம்பரமாயி
ருக்கின்ற கடவுளின் இலட்சணத்தைப்போ
திப்பதாம்.

கரு. ஈண்டுபக்கப்போலிநான்கேதப்போலியெருகு
ன்று [பான
வேண்டுமேழுமன்றாகுவிளங்குவமைப்போலி யீரோல்
காண்டுநீதோல்வித்தானமிரண்டிருபத்திரண்டாங்கருச்
லிவை [கும

ஆண்டுமொழிவரிவையெல்லாமளக்கிலறுபத்தைந்த
இச்-யம். அனுமானப்பிரயோகஞ் செய்யு
மிடத்து பட்சாபாசம்நீன்குவரும்; ஏதுவாபா
சம்முன்றாயும் இம்முன்றே இருபத்தோன்று
யும்வரும்; திருட்டாந்தாபாசம் பதினெட்டுவ
ரும். நிக்கிரகத்தானம் இரண்டாயும் இந்த இ
ரண்டே இருபத்திரண்டாயும் வரும்; இவ்வா
பாசங்களின் தொகை அறுபத்தைந்து.

முற்றிற்று.

